

2024/1781

2024.6.28.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2024/1781 RENDELETE

(2024. június 13.)

a fenntartható termékek környezettudatos tervezésére vonatkozó követelmények megállapítási keretének létrehozásáról, az (EU) 2020/1828 irányelv és az (EU) 2023/1542 rendelet módosításáról, valamint a 2009/125/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A Bizottság 2019. december 11-i közleményében bejelentett európai zöld megállapodás Európa fenntartható növekedési stratégiája, amely az Uniót olyan igazságos és virágzó társadalommá kívánja alakítani, amely modern, versenyképes, klímasegélyes és körforgásos gazdasággal, és toxikus anyagoktól mentes környezettel rendelkezik. Azt az ambiciózus célt tűzi ki, hogy 2050-re az Unió váljon az első klímasegélyes kontinenssé. Elismeri az Unió versenyképességének fenntarthatóságába való befektetés előnyeit egy igazságosabb, zöldebb és digitálisabb Európa felépítése révén. A termékek kulcsszerepet töltenek be ebben a zöld átállásban. Kiemelve, hogy a jelenlegi termelési folyamatok és fogyasztási mintázatok továbbra is túlságosan lineárisak, és túlzottan függenek az újonnan kinyert, kereskedelmi forgalomba hozott és terméké feldolgozott anyagoktól, amelyek végül hulladékként ártalmatlanításra kerülnek vagy kibocsátás formájában kerülnek a környezetbe, az európai zöld megállapodás hangsúlyozza a körforgásos gazdasági modellre való átállás sürgős szükségességét, valamint rávilágít arra, hogy ezen a területen további jelentős előrelépést kell megvalósítani. Ezenkívül rögzíti az energiahatékonyság kiemelt szerepét az energiaágazat szén-dioxid-mentesítése és az éghajlat-politikai célkitűzések 2030-ra és 2050-re történő elérése szempontjából.
- (2) A körforgásos gazdaság modelljére való átállás felgyorsítása érdekében a Bizottság „A tisztább és versenyképesebb Európát szolgáló, körforgásos gazdaságra vonatkozó új cselekvési terv” című, 2020. március 11-i bizottsági közleményében jövőorientált menetrendet dolgozott ki azzal a céllal, hogy a szabályozási keret alkalmassá váljon egy fenntartható jövő számára. A cselekvési terv hangsúlyozza, hogy „a körforgásos gazdaság a polgárok számára jó minőségű, működőképes és biztonságos termékeket fog biztosítani, amelyek hatékonyak és megfizethetőek, hosszabb élettartamúak, és amelyeket újrahasználatra, javításra és jó minőségű újrafeldolgozásra terveztek”. Amint az a cselekvési tervben is szerepel, jelenleg nincs olyan átfogó követelményrendszer, amely biztosítaná, hogy az uniós piacon forgalomba hozott összes termék egyre fenntarthatóbb legyen, és kiállja a körforgásos jelleg próbáját. Különösen a terméktervezés nem támogatja kellőképpen a teljes életcikluson keresztül érvényesülő fenntarthatóságot. Ennek eredményeképpen a termékeket gyakran lecserélik, ami jelentős energia- és erőforrás-felhasználással jár az új termékek előállításához és forgalmazásához, valamint a régiak ártalmatlanítása tekintetében. A gazdasági szereplők és a polgárok számára még mindig túl nehéz fenntartható döntéseket hozni a termékekkel kapcsolatban, mivel ehhez hiányoznak a megfelelő információk és a megfizethető alternatívák. Ez a fenntarthatóság és az értékmegőrző műveletek terén elszalasztott lehetőségekhez, a másodlagos anyagok iránti korlátozott kereslethez, és a körforgásos üzleti modellek elfogadásának akadályaihoz vezet.

⁽¹⁾ HL C 443., 2022.11.22., 123. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2024. április 23-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2024. május 27-i határozata.

- (3) A fenntartható termékek teljes mértékben működő belső piaca előfeltétele annak, hogy az Unió gazdasága körforgásossá váljon. A közös, uniós szintű környezettudatos tervezési követelmények lehetővé tennék új, a körforgásos gazdaságot célzó üzleti modellek kidolgozását, bevezetését és továbbfejlesztését a belső piacon. Az ilyen intézkedések enyhítenék továbbá a vállalatokra nehezedő terheket, és lehetővé tennék, hogy az iparági szereplők és a vásárlók megbízható és világos adatokhoz jussanak és ezáltal a fenntarthatóbb lehetőségek mellett döntsenek.
- (4) A Bizottság „Új európai iparstratégia” című, 2020. március 10-i közleménye rögzíti a klímasemlegességre és a digitális vezető szerepre való „kettős átállás” előmozdítására irányuló, átfogó uniós törekvést. Az európai zöld megállapodást tükrözi azáltal, hogy rámutat az európai iparnak a karbon- és anyaglábnymóának csökkentésével, valamint a körforgásos jelleg gazdaságba való beágyazásával ebben betöltendő vezető szerepére, és hangsúlyozza egyrészt, hogy el kell mozdulni a hagyományos modellektől, és forradalmasítani kell a termékek tervezésének, előállításának, felhasználásának és ártalmatlanításának módját, másrészt a biztonságos nyersanyagellátás szükségességét. Az újrafeldolgozás és a másodlagos nyersanyagok használata hozzájárul az Unió függőségének csökkentéséhez. „A 2020. évi új iparstratégia frissítése: Erősebb egységes piac kiépítése Európa fellendülése érdekében” című, 2021. május 5-i bizottsági közlemény megerősíti a 2020-as stratégia fő üzeneteit, és a Covid19-válság tanulságaira összpontosít, beleértve a reziliencia előmozdításának szükségességét.
- (5) Uniós jog hiányában már megjelentek a termékek környezeti fenntarthatóságának javítását célzó eltérő nemzeti megközelítések, az elektronikus eszközök szoftverkompatibilitásának időtartamára vonatkozó tájékoztatói követelményektől az eladatlan tartós cikkek kezelésével kapcsolatos jelentéstételi kötelezettségekig. Ez arra enged következtetni, hogy az e rendeletben kitűzött célok elérése érdekében tett további nemzeti erőfeszítések feltehetően a belső piac további széttagolódásához vezetnének. Ezért annak érdekében, hogy a környezet magas szintű védelmének biztosítása mellett hozzá lehessen járulni a belső piac működéséhez, olyan ambiciózus szabályozási keretre van szükség, amely alapján a termékekre fokozatosan környezettudatos tervezési követelményeket lehet bevezetni. Ez a rendelet ilyen keretet hoz létre azáltal, hogy az eredetileg a 2009/125/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁽³⁾ meghatározott környezettudatos tervezési megközelítést a termékek lehető legszélesebb körére teszi alkalmazandóvá.
- (6) E rendelet olyan jogalkotási keret létrehozásával fogja támogatni az Unió általános fenntarthatósági céljaival – többek között az éghajlattal, a környezettel, az energiával, az erőforrás-felhasználással és a biológiai sokféleséggel kapcsolatos céljaival – összhangban lévő termelési és fogyasztási mintázatokat – miközben bolygónk tűrőképességének határain belül marad –, amely hozzájárul annak lehetővé tételéhez, hogy a termékek megfeleljenek a klímasemleges, erőforrás-hatékony és körforgásos gazdaság követelményeinek, hogy csökkenjen a hulladék mennyisége, és hogy a fenntarthatóság terén élen járók teljesítménye fokozatosan általánossá váljon. A rendeletnek új környezettudatos tervezési követelményeket kell megállapítania annak érdekében, hogy a termékek tartósabbá, megbízhatóbbá, javíthatóbbá, korszerűsíthetőbbé, újrahasználhatóbbá és újrafeldolgozhatóbbá váljanak, hogy javítani lehessen a termékek felújításának és karbantartásának lehetőségeit, hogy kezelni lehessen a termékekben jelen lévő veszélyes vegyi anyagok problémáját, hogy javuljon a termékek energia- és erőforrás-hatékonyasága – többek között a stratégiai és kritikus fontosságú nyersanyagok visszanyerésének lehetősége tekintetében –, csökkenjen a várhatóan képződő hulladék mennyisége, és hogy növelni lehessen a termékek újrafeldolgozott tartalmát, egyidejűleg biztosítva azok teljesítőképeségét és biztonságos használatát, lehetővé téve az újragyártást és a magas színvonalú újrafeldolgozást, valamint csökkentve a karbon- és környezeti lábnyomot.
- (7) A környezettudatos tervezési követelményeknek ki kell terjedniük az idő előtti elavulással kapcsolatos gyakorlatokra is. Az ilyen gyakorlatok a megnövekedett hulladékmennyiség, valamint az energia- és anyagfelhasználás növekedése miatt összességében negatív hatnak a környezetre, ami a környezettudatos tervezési követelmények révén csökkenthető, miközben hozzájárul a fenntartható fogyasztáshoz.
- (8) Az Európai Parlament „A vállalkozások és a fogyasztók fenntarthatóbb egységes piaca felé” című 2020. november 25-i állásfoglalásában⁽⁴⁾ üdvözölte az olyan tartós termékek népszerűsítését, amelyek könnyebben javíthatók, újrahasználhatók és újrafeldolgozhatók. A körforgásos gazdaságról szóló új cselekvési tervről szóló, 2021. február 10-i állásfoglalásában⁽⁵⁾ a Parlament hangsúlyozta, hogy a fenntartható, körforgásos, biztonságos és nem toxikus termékeknek és anyagoknak normává, és nem kivétellé kell válniuk az uniós piacon, és ezeket kell alapértelmezett választásnak tekinteni, amely vonzó, megfizethető és hozzáférhető minden vásárló számára. Az Európai Parlament kötelező uniós célokat is szorgalmazott az Unió anyag- és fogyasztási lábnyomának jelentős csökkentése érdekében. Úgy ítélte meg, hogy a körforgásos gazdaságra való átállás megoldásokat kínálhat a jelenlegi környezeti kihívások és a Covid19-világjárvány okozta gazdasági válság kezelésére. A Tanács a 2020. december 11-én elfogadott, „Helyreállítás a körforgásos és zöld gazdaság jegyében” című következtetéseiben szintén üdvözölte a Bizottság által bejelentett kezdeményezést, miszerint jogalkotási javaslatokat nyújt be egy olyan, a termékek

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/125/EK irányelve (2009. október 21.) az energiával kapcsolatos termékek környezetbarát tervezésére vonatkozó követelmények megállapítási kereteinek létrehozásáról (HL L 285., 2009.10.31., 10. o.).

⁽⁴⁾ HL C 425., 2021.10.20., 10. o.

⁽⁵⁾ HL C 465., 2021.11.17., 11. o.

fenntarthatóságára vonatkozó átfogó és integrált szakpolitikai keret részeként, amely előmozdítja a klímasemlegességet, az energia- és erőforrás-hatékonyságot, valamint a toxikus anyagoktól mentes anyagkörforgásra épülő gazdaságot, védi a közegészséget és a biológiai sokféleséget, valamint erősíti és védi a fogyasztókat és a közbeszerzőket.

- (9) Ez a rendelet hozzájárul az Unió éghajlat- és energiapolitikai célkitűzéseinek eléréséhez. Az Unió által 2016. október 5-én jóváhagyott⁽⁶⁾, az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye⁽⁷⁾ alapján 2015. december 12-én elfogadott Párizsi Megállapodásban (a továbbiakban: a Párizsi Megállapodás) megfogalmazott célokkal összhangban az (EU) 2021/1119 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁸⁾ kötelező érvényű uniós kötelezettségvállalást állapít meg az üvegházhatást okozó gázok nettó kibocsátásának 2030-ig legalább 55 %-os csökkentésére vonatkozóan, és jogszabályban rögzíti 2050-re a gazdaság egészére kiterjedő klímasemlegesség elérésének célját. 2021-ben a Bizottság elfogadta a „Irány az 55 %!” csomagot abból a célból, hogy az Unió éghajlat- és energiapolitikai alkalmassá váljanak e célkitűzések elérésére. Ennek érdekében az (EU) 2018/2002 európai parlamenti és tanácsi irányelvben foglalt „első az energiahatékonyság”⁽⁹⁾ elvvel összhangban az energiahatékonyság javítását jelentősen fokozni kell, 2030-ra a végső energiafogyasztásban mérve mintegy 36 %-ra. Az e rendelet alapján megállapított termékkövetelmények jelentős szerepet fognak játszani az említett cél elérésében azáltal, hogy jelentősen csökkentik a termékek energialábnymát. Ezen energiahatékonysági követelmények csökkenteni fogják a vásárlók energiaár-emelkedésnek való kiszolgáltatottságát is. Amint azt a Párizsi Megállapodás is elismeri, a fogyasztás és a termelés fenntarthatósága javításának is fontos szerepe lesz az éghajlatváltozás kezelésében.
- (10) Ez a rendelet hozzá fog járulni az Unió szélesebb körű környezeti célkitűzéseinek eléréséhez is. Az (EU) 2022/591 európai parlamenti és tanácsi határozattal⁽¹⁰⁾ létrehozott 8. környezetvédelmi cselekvési program jogi keretbe foglalja az Unió azon célkitűzését, hogy bolygónk tűrőképességének határain belül maradjon, és meghatározza azokat az előfeltételeket, amelyek lehetővé teszik a kiemelt célkitűzések teljesítését, beleértve a toxikus anyagoktól mentes körforgásos gazdaságra való átállást. Az európai zöld megállapodás arra is felszólítja az Uniót, hogy jobban kövesse nyomon, jelentse, előzze meg és orvosolja a levegő-, a víz- és a talajszennyezést, valamint a fogyasztási cikkek keltette szennyezést. Ez azt jelenti, hogy a vegyi anyagoknak, anyagoknak és termékeknek tervezésük révén és életciklusuk során biztonságosnak és fenntarthatónak kell lenniük, ami elvezet a toxikus anyagoktól mentes anyagciklusokhoz „A levegőre, a vízre és a talajra vonatkozó szennyezőanyag-mentességi cselekvési terv” című 2021. május 12-i bizottsági közleményben meghatározottak, valamint „A vegyi anyagokra vonatkozó fenntarthatósági stratégia a toxikus anyagoktól mentes környezetért” című, 2020. október 14-i bizottsági közlemény szerint, amely a szennyezőanyag-mentességi célkitűzéseknek a termelés és a fogyasztás terén történő megvalósítására szólít fel. Ezenkívül mind az európai zöld megállapodás, mind a körforgásos gazdaságra vonatkozó cselekvési terv elismeri, hogy az Unió belső piaca olyan kritikus tömeget biztosít, amely képes befolyásolni a termékek fenntarthatóságára és a terméktervezésre vonatkozó globális szabványokat. Ezért e rendelet jelentős szerepet fog kapni az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrendjében meghatározott fenntartható fejlődési célok közül több cél elérésében, az Unión belül és kívül egyaránt, különösen a 12. fenntartható fejlesztési cél („Felelős fogyasztás és termelés”) keretében.
- (11) A 2009/125/EK irányelv létrehozta az energiafogyasztást befolyásoló termékek környezettudatos tervezési követelményeinek megállapítási kereteit. Az (EU) 2017/1369 európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽¹¹⁾ együtt az említett irányelv jelentősen csökkentette a termékek tekintetében az uniós primerenergia-igényt, és a becslések szerint ez a megtakarítás tovább fog növekedni. A 2009/125/EK irányelv alapján elfogadott végrehajtási intézkedések a körforgásos jelleg szempontjaira, mint például a tartósságra, a javíthatóságra és az újrafeldolgozhatóságra vonatkozó követelményeket is tartalmaztak. Ugyanakkor az olyan eszközök, mint a 66/2010/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹²⁾ által bevezetett uniós ökocímke vagy a „Környezetvédelmi szemléletű közbeszerzés” című 2008. július 16-bizottsági közleményben meghatározott uniós zöld közbeszerzési kritériumok nagyobb hatókörűek, de az önkéntes megközelítések korlátai miatt hatásuk kisebb.

⁽⁶⁾ A Tanács (EU) 2016/1841 határozata (2016. október 5.) az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezménye keretében létrejött Párizsi Megállapodásnak az Európai Unió nevében történő megkötéséről (HL L 282., 2016.10.19., 1. o.).

⁽⁷⁾ HL L 282., 2016.10.19., 4. o.

⁽⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1119 rendelete (2021. június 30.) a klímasemlegesség elérését célzó keret létrehozásáról és a 401/2009/EK rendelet, valamint az (EU) 2018/1999 rendelet módosításáról (európai klímarendelet) (HL L 243., 2021.7.9., 1. o.).

⁽⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/2002 irányelve (2018. december 11.) az energiahatékonyságról szóló 2012/27/EU irányelv módosításáról (HL L 328., 2018.12.21., 210. o.).

⁽¹⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/591 határozata (2022. április 6.) a 2030-ig tartó időszakra szóló általános uniós környezetvédelmi cselekvési programról (HL L 114., 2022.4.12., 22. o.).

⁽¹¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1369 rendelete (2017. július 4.) az energiacímkezés keretének meghatározásáról és a 2010/30/EU irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 198., 2017.7.28., 1. o.).

⁽¹²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 66/2010/EK rendelete (2009. november 25.) az uniós ökocímkekről (HL L 27., 2010.1.30., 1. o.).

- (12) A 2009/125/EK irányelv általában véve sikeresnek bizonyult az energiafogyasztást befolyásoló termékek energiahatékonyágának és egyes körforgásos szempontjainak előmozdításában, és környezettudatos tervezési megközelítése képes lehet valamennyi termék fenntarthatóságának fokozatos kezelésére. Az európai zöld megállapodás kötelezettségvállalásainak teljesítése érdekében ezt a megközelítést ki kell terjeszteni más termékcsoportokra, és módszeresen foglalkozni kell a kötelező érvényű követelményekkel rendelkező termékek környezeti fenntarthatóságának növelése kiemelt szempontjaival. Annak biztosításával, hogy csak az e követelményeknek megfelelő termékeket hozzák forgalomba az uniós piacon, e rendelet nemcsak az ilyen termékek szabad mozgását fogja javítani a nemzeti egyenlőtlenségek kiiktatása révén, hanem csökkenti azon termékek életciklusra gyakorolt negatív környezeti hatásait is, amelyekre ilyen követelmények meghatározásra kerültek.
- (13) Egy hatékony és időálló harmonizált szabályozási keret létrehozása érdekében biztosítani kell a környezettudatos tervezési követelmények meghatározását minden forgalomba hozott vagy használatba vett fizikai áru tekintetében, beleértve az alkotóelemeket, mint a gumiabroncsokat és a köztés termékeket is. A hatálynak az olyan digitális tartalomra is ki kell terjednie, amely egy fizikai termék szerves részét képezi. Ez lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy a termékek lehető legszélesebb körét vegye figyelembe a környezettudatos tervezési követelmények megállapításának rangsorolásakor, és ezzel maximalizálja azok hatékonyságát. Szükség esetén különleges mentességeket kell adni a környezettudatos tervezési követelmények meghatározásakor, különösen akkor, ha a környezettudatos tervezési követelmények nem szükségesek ahhoz, hogy hozzájáruljanak az egyes termékek környezeti fenntarthatóságához, vagy például olyan különleges felhasználású vagy célú termékek esetében, amelyeknél e cél nem teljesülhet a környezettudatos tervezés követelményeinek való megfelelés esetén, vagy a nagyon kis mennyiségben előállított termékek esetében, vagy figyelembe véve a termék piacának sajátosságait és méretét. Ezen túlmenően, e rendelet nem alkalmazandó azon termékek vonatkozásában, amelyek esetében már egyértelmű, hogy a környezettudatos tervezési követelmények nem lennének megfelelőek, vagy amelyekre más keretek írják elő ilyen követelmények meghatározását. Ez a helyzet a 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁽¹³⁾ meghatározott élelmiszerek és takarmányok, a 2001/83/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁽¹⁴⁾ meghatározott gyógyszerek, az (EU) 2019/6 európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁽¹⁵⁾ meghatározott állatgyógyászati készítmények, az élő növények, állatok és mikroorganizmusok, az emberi eredetű termékek, valamint a közvetlenül a növények vagy állatok jövőbeli reprodukciójához kapcsolódó növényi vagy állati eredetű termékek esetében, valamint a 167/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁶⁾ 2. cikkének (1) bekezdésében, a 168/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁷⁾ 2. cikkének (1) bekezdésében és az (EU) 2018/858 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁸⁾ 2. cikkének (1) bekezdésében említett járművek esetében, azon terméktulajdonságok tekintetében, amelyekre vonatkozóan az adott járművekre alkalmazandó ágazatspecifikus uniós jogalkotási aktusok követelményeket állapítanak meg. Ezekre a járművekre az uniós jogi aktusok – például a 2000/53/EK⁽¹⁹⁾ és a 2005/64/EK⁽²⁰⁾ irányelv és az (EU) 2018/858 rendelet – értelmében számos termékspecifikus követelmény és különböző harmonizált típus-jóváhagyási rendszer vonatkozik. A járművekre vonatkozó további harmonizált követelményeknek azokra a szempontokra kell korlátozódnuk, amelyekkel jelenleg nem foglalkoznak, például a gumiabroncsokra vonatkozó környezetvédelmi követelményekre. Az elektromos kerékpárokat és az elektromos rollereket azonban nem lehet kivonni e rendelet hatálya alól.
- (14) Az (EU) 2024/1275 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²¹⁾ előírja a tagállamok számára, hogy a külső tételhatárolók részét képező épületelemekre vonatkozóan energiahatékonysági minimumkövetelményeket, az új és meglévő épületek tekintetében pedig az épületgépészeti rendszerek általános energiateljesítménye, megfelelő beépítése, valamint megfelelő méretezése, beállítása és ellenőrzése vonatkozásában rendszerkövetelményeket határozzanak meg. E rendelet célkitűzéseivel összeegyeztethető, hogy ezek az energiahatékonysági minimumkövetelmények bizonyos körülmények esetén korlátozzák az energiafogyasztást befolyásoló olyan termékek
- ⁽¹³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 178/2002/EK rendelete (2002. január 28.) az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszerbiztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról (HL L 31., 2002.2.1., 1. o.).
- ⁽¹⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2001/83/EK irányelve (2001. november 6.) az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek közösségi kódexéről (HL L 311., 2001.11.28., 67. o.).
- ⁽¹⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/6 rendelete (2018. december 11.) az állatgyógyászati készítményekről és a 2001/82/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 4., 2019.1.7., 43. o.).
- ⁽¹⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 167/2013/EU rendelete (2013. február 5.) a mezőgazdasági és erdészeti járművek jóváhagyásáról és piacfelügyeletéről (HL L 60., 2013.3.2., 1. o.).
- ⁽¹⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 168/2013/EU rendelete (2013. január 15.) a két- vagy háromkerékű járművek, valamint a négykerékű motorkerékpárok jóváhagyásáról és piacfelügyeletéről (HL L 60., 2013.3.2., 52. o.).
- ⁽¹⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/858 rendelete (2018. május 30.) a gépjárművek és pótkocsijaik, valamint az ilyen járművek rendszereinek, alkotóelemeinek és önálló műszaki egységeinek jóváhagyásáról és piacfelügyeletéről, a 715/2007/EK és az 595/2009/EK rendelet módosításáról, valamint a 2007/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 151., 2018.6.14., 1. o.).
- ⁽¹⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2000/53/EK irányelve (2000. szeptember 18.) az elhasznált járművekről (HL L 269., 2000.10.21., 34. o.).
- ⁽²⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2005/64/EK irányelve (2005. október 26.) a gépjárművek újrafelhasználhatóságra, újrafeldolgozhatóságra és hasznosíthatóságra tekintettel történő típusjóváhagyásáról és a 70/156/EGK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 310., 2005.11.25., 10. o.).
- ⁽²¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1275 irányelve (2024. április 24.) az épületek energiahatékonyságáról (HL L, 2024/1275, 2024.5.8., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1275/oj>).

beszerelését, amelyek megfelelnek ennek a rendeletnek és annak felhatalmazáson alapuló jogi aktusainak, feltéve hogy az ilyen követelmények nem jelentenek indokolatlan piaci akadályt.

- (15) A termékek környezeti fenntarthatóságának javítása és a termékek belső piacon belüli szabad mozgásának biztosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 290. cikkével összhangban jogi aktusokat fogadjon el e rendelet környezettudatos tervezési követelmények meghatározásával történő kiegészítésére. E környezettudatos tervezési követelményeket rendszerint meghatározott termékcsoportokra, például háztartási mosógépekre és háztartási mosó-szárítógépekre kell alkalmazni. A környezettudatos tervezési követelmények hatékonyságának maximalizálása és a termékek környezeti fenntarthatóságának hatékony javítása érdekében lehetővé kell tenni egy vagy több horizontális környezettudatos tervezési követelmény meghatározását a termékcsoportok szélesebb körére, például az elektronikai készülékekre vagy a textíliákra. Horizontális környezettudatos tervezési követelményeket kell megállapítani, amennyiben a termékcsoportok műszaki hasonlóságai lehetővé teszik környezeti fenntarthatóságuk ugyanazon követelmények alapján történő javítását. Különösen fontos horizontális követelményeket kidolgozni a tartósságra és a javíthatóságra vonatkozóan.
- (16) A környezettudatos tervezési követelményeknek adott esetben a teljesítőképességi követelményeket vagy a tájékoztatási követelményeket, vagy a teljesítőképességi követelményeket és a tájékoztatási követelményeket egyaránt magukban kell foglalniuk. Ezeket a követelményeket a környezeti fenntarthatóság szempontjából releváns termékjellemzők – például a tartósság, az újrahasználatosság, a javíthatóság, az energiahatékonyság, az újrafeldolgozhatóság, valamint a karbon- és környezeti lábnyom – javítására kell használni. A környezettudatos tervezési követelményeknek átláthatónak, objektívnek, és arányosnak kell lenniük, valamint meg kell felelniük a nemzetközi kereskedelmi szabályoknak.
- (17) A használtcikk-ágazat fontos szerepet játszik a fenntartható termelés és fogyasztás előmozdításában, többek között az új körforgásos üzleti modellek kialakításában, és hozzájárul egy termék élettartamának meghosszabbításához és hulladékká válásának elkerüléséhez. Az Unióból származó használt termékek – különösen a felújításon vagy javításon átesett termékek – nem új termékek, és szabadon mozoghatnak a belső piacon anélkül, hogy meg kellene felelniük a forgalomba hozatalukat követően hatályba lépett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok által meghatározott környezettudatos tervezési követelményeknek. Az újragyártott termékek azonban új termékek minősülnek, és vonatkozni fognak rájuk a környezettudatos tervezési követelmények, amennyiben azok valamely felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartoznak.
- (18) Miután a Bizottság egy adott termékcsoportra vonatkozóan elfogad egy környezettudatos tervezési követelményeket megállapító, felhatalmazáson alapuló jogi aktust, a belső piac működésének biztosítása érdekében a tagállamok többé nem határozhatnak meg nemzeti teljesítőképességi követelményeket az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott követelmények által lefedett termékparaméterek alapján, és többé nem állapíthatnak meg nemzeti tájékoztatási követelményeket az abban a felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott tájékoztatási követelmények által lefedett termékparaméterek alapján. A termékek környezeti fenntarthatóságának javítása és a belső piacon belüli szabad mozgásának biztosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni annak megállapítására, hogy egy adott termékparaméter vonatkozásában nincs szükség teljesítőképességi követelmények vagy tájékoztatási követelmények formáját öltő környezettudatos tervezési követelményekre, amennyiben az adott termékparaméterre vonatkozó követelmény negatívan hatna a termékcsoport tekintetében figyelembe vett környezettudatos tervezési követelményekre.
- (19) A környezettudatos tervezési követelmények megállapításakor a Bizottságnak figyelembe kell vennie az érintett termékek jellegét és rendeltetését, valamint a releváns piacok jellemzőit. Például szükséges, hogy a katonai felszerelés alkalmas legyen meghatározott és időnként zord körülmények között működni, és ezt figyelembe kell venni a környezettudatos tervezési követelmények meghatározásakor. A katonai felszerésekre vonatkozó bizonyos információkat nem szabad nyilvánosságra hozni, és azokat védeni kell. Ezért nem szabad környezettudatos tervezési követelményeket meghatározni olyan termékek esetében, amelyek kizárólagos rendeltetése védelmi vagy a nemzetbiztonság szolgálata. Fontos, hogy az egyéb katonai vagy érzékeny berendezésekre vonatkozó környezettudatos tervezési követelmények figyelembe vegyék a biztonsági szükségleteket és a védelmi piac jellemzőit, a 2009/81/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁽²²⁾ meghatározottak szerint. Hasonlóképpen, az űripár Európa számára és technológiai függetlensége miatt is stratégiai fontosságú. Mivel az űrtechnológiák extrém körülmények között működnek, az űrtermékekre vonatkozó környezettudatos tervezési követelményeknek egyensúlyt kell teremteniük a fenntarthatósági megfontolások, valamint az ellenállóképeség és az elvárt teljesítőképesség között. Továbbá az orvostechikai eszközökről szóló (EU) 2017/745 európai parlamenti és

⁽²²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/81/EK irányelve (2009. július 13.) a honvédelem és biztonság területén egyes építési beruházásra, árubeszerzésre és szolgáltatásnyújtásra irányuló, ajánlatkérő szervek vagy ajánlatkérők által odaítélt szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról, valamint a 2004/17/EK és 2004/18/EK irányelv módosításáról (HL L 216., 2009.8.20., 76. o.).

tanácsi rendelet⁽²³⁾ 2. cikkének (1) bekezdésében meghatározott orvostechikai eszközök és az (EU) 2017/746 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁴⁾ 2. cikkének (2) bekezdésében meghatározott in vitro diagnosztikai orvostechikai eszközök esetében a Bizottságnak figyelembe kell vennie annak szükségességét, hogy a betegek és a felhasználók egészségét és biztonságát ne éri negatív hatások. A Bizottságnak továbbá a piac jellemzőinek értékelése és a környezettudatos tervezési követelmények kidolgozása során törekednie kell arra, hogy figyelembe vegye a nemzeti jellemzőket, például a tagállamok eltérő éghajlati viszonyait, valamint a bizonyítottan kedvező környezeti hatásokkal rendelkező tagállamokban alkalmazott gyakorlatokat és technológiákat.

- (20) A szabályozási terheket megelőzendő összhangot kell biztosítani e rendelet és más uniós jogban – különösen a termékekre, vegyi anyagokra, csomagolásra és hulladékokra vonatkozóan – vagy azok alapján megállapított követelmények között. Ugyanakkor e rendelet eltérő rendelkezése hiányában az e rendeletben meghatározott követelményekkel azonos vagy hasonló hatású követelmények megállapítására vonatkozó más uniós jog szerinti felhatalmazások nem korlátozhatják az e rendeletben foglalt felhatalmazásokat.
- (21) A környezettudatos tervezési követelmények kidolgozása során a Bizottságnak több elemet is figyelembe kell vennie, nevezetesen az uniós prioritásokat, a vonatkozó uniós és nemzeti jogot, a vonatkozó nemzetközi megállapodásokat, valamint az önszabályozó intézkedéseket és a releváns szabványokat. A Bizottságnak figyelembe kell vennie az éghajlattal, a környezettel, az energiahatékonysággal, az erőforrás-hatékonysággal és a biztonsággal kapcsolatos prioritásokat is, beleértve a toxikus anyagoktól mentes körforgásos gazdaságot is, valamint más kapcsolódó uniós prioritásokat és célokat. Fontos figyelmet fordítani az (EU) 2022/591 határozatban meghatározott 8. környezetvédelmi cselekvési program célkitűzéseire, többek között arra, hogy legkésőbb 2050-re az emberek bolygónk тұrőképeségének határain belül jól éljenek a jóléti gazdaságban, a „ne árts” elvre és a 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁽²⁵⁾ meghatározott hulladékhierarchiára, valamint a biológiai sokféleség védelmére és helyreállítására vonatkozó uniós kötelezettségvállalásokra, amint az „A 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégia – Hozzuk vissza a természetet az életünkbe!” című, 2020. május 20-i bizottsági közleményben és a biológiai sokféleségről szóló ENSZ-egyezmény részes feleinek tizenötödik konferenciája (COP-15) által elfogadott, a biológiai sokféleségről szóló Kunming-Montreal megállapodásban is szerepel.
- (22) A környezettudatos tervezési követelményeket meghatározó felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat – ahogy az a 2009/125/EK irányelv szerinti végrehajtási intézkedések esetében történt – célzott hatásvizsgálatnak és az érdekelt felekkel folytatott konzultációnak kell alávetni, és azokat a Bizottság minőségi jogalkotási iránymutatásaival összhangban kell kidolgozni, valamint azokban szerepelnie kell a nemzetközi dimenzióra és a harmadik országokra gyakorolt hatásokra vonatkozó értékelésnek. A Bizottságnak hatásvizsgálatát a rendelkezésre álló legjobb bizonyítékokra kell alapoznia, és kellően figyelembe kell vennie a termék életciklusának valamennyi szempontját. A környezettudatos tervezési követelmények elkészítésekor a Bizottságnak tudományos megközelítést kell alkalmaznia, és figyelembe kell vennie a vonatkozó – különösen a 66/2010/EK rendelet⁽²⁶⁾, illetve a 2010/75/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁷⁾ alapjául szolgáló vagy ezekből eredő – műszaki információkat, az (EU) 2020/852 európai parlamenti és tanácsi rendelet alapján elfogadott műszaki átvilágítási kritériumokat és az uniós zöld közbeszerzési kritériumokat is.
- (23) A termékek sokféleségének figyelembevétele érdekében a Bizottságnak ki kell választania a környezettudatos tervezési követelmények meghatározásának értékelésére szolgáló módszereket, és adott esetben tovább kell fejlesztenie azokat. Ezeknek a módszereknek a termék jellegére, legrelevánsabb szempontjaira és a teljes életciklus során gyakorolt hatásaira kell alapulniuk. Ennek során a Bizottságnak figyelembe kell vennie a 2009/125/EK irányelv szerinti követelmények megállapításának értékelése során szerzett tapasztalatait, valamint a tudományos alapú értékelési eszközök fejlesztésére és javítására irányuló folyamatos erőfeszítéseket, többek között az energiafogyasztást befolyásoló termékek környezettudatos tervezési módszertanának naprakészé tételét, valamint az (EU) 2021/2279 bizottsági ajánlásban⁽²⁸⁾ meghatározott, a termék környezeti lábnyomának meghatározására szolgáló módszert, beleértve az időszakos széntárolást illető is, valamint a nemzetközi és európai szabványügyi szervezetek által kidolgozott szabványokat, beleértve az energiafogyasztást befolyásoló termékek anyaghatékonyságára vonatkozó szabványokat is. Ezekre az eszközökre építve és szükség esetén célzott tanulmányok felhasználásával a Bizottságnak a környezettudatos tervezési követelmények előkészítése érdekében az életciklus-alapú megközelítés szerint végzett termékértékelés során tovább kell erősítenie a körforgásos jelleg szempontjait, mint például a tartósság, a javíthatóság – beleértve a javíthatóság pontozását –, az újrafeldolgozhatóság, az újrahaználhatóság, az újrahaználhatóságot és az újrafeldolgozást akadályozó vegyi anyagok azonosítása, és adott esetben új módszereket vagy

⁽²³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/745 rendelete (2017. április 5.) az orvostechikai eszközökről, a 2001/83/EK irányelv, a 178/2002/EK rendelet és az 1223/2009/EK rendelet módosításáról, valamint a 90/385/EKG és a 93/42/EKG tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 117., 2017.5.5., 1. o.).

⁽²⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/746 rendelete (2017. április 5.) az in vitro diagnosztikai orvostechikai eszközökről, valamint a 98/79/EK irányelv és a 2010/227/EU bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 117., 2017.5.5., 176. o.).

⁽²⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/98/EK irányelve (2008. november 19.) a hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről (HL L 312., 2008.11.22., 3. o.).

⁽²⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2010/75/EU irányelve (2010. november 24.) az ipari kibocsátásokról (a környezetszennyezés integrált megelőzése és csökkentése) (HL L 334., 2010.12.17., 17. o.).

⁽²⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/852 rendelete (2020. június 18.) a fenntartható befektetések előmozdítását célzó keret létrehozásáról, valamint az (EU) 2019/2088 rendelet módosításáról (HL L 198., 2020.6.22., 13. o.).

⁽²⁸⁾ A Bizottság (EU) 2021/2279 ajánlása (2021. december 15.) a környezeti lábnyom meghatározására szolgáló módszereknek a termékek és a szervezetek életciklus-alapú környezeti teljesítményének mérésére és ismertetésére szolgáló alkalmazásáról (HL L 471., 2021.12.30., 1. o.).

eszközöket kell kidolgoznia. A termék által az életciklusa alatt a környezetre gyakorolt hatás indikátorait, mint például a karbonlábnyomot, az uniós jogban már alkalmazott, nemzetközileg elfogadott módszerek figyelembevételével kell kiszámítani. Fontos figyelembe venni a nemzetközi és európai szabványügyi szervezetek által javasolt tudományos módszereket is. Különösen a gyártási folyamatokban felhasznált energia modellezése esetében az energiamix olyan jellegű modellezésére kell különös figyelmet fordítani, amely figyelembe vesz olyan kérdéseket is, mint például az energiavásárlási megállapodások, a származási garancia és a saját villamosenergia-termelés. Új megközelítésekre lehet szükség a kötelező közbeszerzési kritériumok elkészítéséhez és az eladatlan fogyasztási cikkek megsemmisítésének tilalmához is.

- (24) A teljesítőképességi követelményeknek egy olyan kiválasztott termékparaméterre kell vonatkozniuk, amely releváns a termék azon megcélzott aspektusa vonatkozásában, amelyre a környezeti fenntarthatóság javításának lehetősége megállapítást nyert. Az említett követelmények körébe tartozhat a termékparaméterrel kapcsolatos teljesítőképesség minimális vagy maximális szintje, a termék paramétereikhez képest a teljesítőképesség javítását célzó nem mennyiségi követelmények, vagy a termék funkcionális teljesítőképességével kapcsolatos követelmények annak biztosítására, hogy a kiválasztott teljesítőképességi követelmények ne befolyásolják kedvezőtlenül a termék azon funkcióját, amelyre azt tervezték és a piacon értékesítik. A minimális vagy maximális szintek ölthetik például a felhasználási szakaszban az energiafogyasztás vagy a termékbe beépített valamely anyag mennyisége korlátozásának, az újrafeldolgozott tartalom minimális mennyiségére vonatkozó követelménynek, vagy egy adott környezeti hatáskategória vagy az összes releváns környezeti hatás összesítése tekintetében valamely korlátozásnak a formáját. A nem mennyiségi követelmény egyik példája az olyan konkrét műszaki megoldások tilalma, amelyek károsak a termék javíthatóságára nézve. A teljesítőképességi követelményeket a legrosszabbul teljesítő termékek piacról való eltávolításának biztosítására és a legjobban teljesítő termékek felé történő fokozatos elmozdulásra fogják használni, amennyiben ez e rendelet környezeti fenntarthatósági célkitűzéseihez való hozzájáruláshoz szükséges. A teljesítőképességi követelmények vonatkozhatnak az erőforrás-felhasználásra is, ideértve a termékben a megújuló erőforrások vagy a biotartalommal rendelkező anyagok használatára vonatkozó követelményeket is, valamint a nano- és mikroműanyagok kibocsátását. A követelmények kombinációjának tervezésekor a Bizottságnak azokat összességükben kell értékelnie, és azonosítania kell a követelmények azon kombinációját, amely a legnagyobb környezeti fenntarthatósági előnnyel jár.
- (25) A következetesség biztosítása érdekében a teljesítőképességi követelményeknek ki kell egészíteniük a hulladékra vonatkozó uniós jog végrehajtását. Míg a csomagolás végtermékként történő forgalomba hozatalára vonatkozó követelményeket a 94/62/EK⁽²⁹⁾ európai parlamenti és tanácsi irányelv állapítja meg, ez a rendelet kiegészítheti az irányelvet azzal, hogy meghatározott termékek forgalomba hozatalára összpontosító, termékalapú követelményeket határoz meg. Adott esetben az ilyen kiegészítő követelményeknek hozzá kell járulniuk különösen a felhasznált csomagolás mennyiségének minimalizálásához, ezzel hozzájárulva az Unióban a hulladékképződés megelőzéséhez.
- (26) A kémiai biztonság a termék fenntarthatóságának elismert eleme. Ennek alapját a vegyi anyagoknak az egészségre vagy a környezetre gyakorolt belső veszélyei képezik, a specifikus vagy általános expozícióval kombináltan, és azokat a vegyi anyagokra vonatkozó Uniós jog szabályozza, mint például az 1935/2004/EK rendelet⁽³⁰⁾, az 1907/2006/EK rendelet⁽³¹⁾, az 1272/2008/EK rendelet⁽³²⁾, az 1223/2009/EK rendelet⁽³³⁾, az (EU) 2017/745 rendelet, valamint az (EU) 2019/1021 rendelet⁽³⁴⁾ és a 2009/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽³⁵⁾. Ez a rendelet nem írhatja elő az anyagok elsősorban kémiai biztonságon alapuló korlátozását, ahogyan az más uniós jog alapján történik. A vegyi anyagokra vonatkozó uniós jog már előírja, hogy szükség szerint a biztonsággal vagy kockázattal kapcsolatos korlátozást kell alkalmazni az anyagokra vagy keverékekre. A teljesítőképességi követelmények megállapításának azonban adott esetben csökkentenie kell az emberi egészséget vagy a környezetet érintő jelentős kockázatokat is. Az aggodalomra okot adó anyagok jelenlétével kapcsolatos tájékoztatási követelmények szintén hozzá fognak járulni a vegyi anyagoknak való kitettség csökkentéséhez, kiegészítve az egyéb uniós jogban előírt kockázatkezelési intézkedéseket. Hasonlóképpen, ez a rendelet nem teheti lehetővé az anyagok élelmiszerbiztonsági okokból történő korlátozását. A vegyi anyagokra és élelmiszerekre vonatkozó uniós

⁽²⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 94/62/EK irányelve (1994. december 20.) a csomagolásról és a csomagolási hulladékról (HL L 365., 1994.12.31., 10. o.).

⁽³⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1935/2004/EK rendelete (2004. október 27.) az élelmiszerekkel rendeltetésszerűen érintkezésbe kerülő anyagokról és tárgyokról, valamint a 80/590/EGK és a 89/109/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 338., 2004.11.13., 4. o.).

⁽³¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1907/2006/EK rendelete (2006. december 18.) a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH), az Európai Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról, az 1999/45/EK irányelv módosításáról, valamint a 793/93/EGK tanácsi rendelet, az 1488/94/EK bizottsági rendelet, a 76/769/EGK tanácsi irányelv, a 91/155/EGK, a 93/67/EGK, a 93/105/EK és a 2000/21/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 396., 2006.12.30., 1. o.).

⁽³²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1272/2008/EK rendelete (2008. december 16.) az anyagok és keverékek osztályozásáról, címkézéséről és csomagolásáról, a 67/548/EGK és az 1999/45/EK irányelv módosításáról és hatályon kívül helyezéséről, valamint az 1907/2006/EK rendelet módosításáról (HL L 353., 2008.12.31., 1. o.).

⁽³³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1223/2009/EK rendelete (2009. november 30.) a kozmetikai termékekről (HL L 342., 2009.12.22., 59. o.).

⁽³⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1021 rendelete (2019. június 20.) a környezetben tartósan megmaradó szerves szennyező anyagokról (HL L 169., 2019.6.25., 45. o.).

⁽³⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/48/EK irányelve (2009. június 18.) a játékok biztonságáról (HL L 170., 2009.6.30., 1. o.).

jog azonban nem alkalmas a kémiai biztonsághoz vagy az élelmiszerbiztonsághoz nem kapcsolódó, fenntarthatóságra gyakorolt hatások bizonyos anyagokra vonatkozó korlátozások révén történő kezelésére. E hiányosság orvoslása érdekében e rendeletnek bizonyos feltételek mellett elő kell írnia a termékekben jelen lévő vagy a gyártási folyamataik során felhasznált, a termékek fenntarthatóságát negatívan befolyásoló anyagok korlátozását. E rendeletnek szükség esetén ki kell egészítenie, de nem szabad megkettőznie vagy felváltania a 2011/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽³⁶⁾ hatálya alá tartozó anyagokra vonatkozó azon korlátozásokat, amelyek célja az emberi egészség és a környezet védelme, beleértve az elektromos és elektronikus berendezésekből származó hulladékok környezetvédelmi szempontból megfelelő hasznosítását és ártalmatlanítását.

- (27) A teljesítőképességi követelmények meghatározásakor a Bizottságnak képesnek kell lennie arra, hogy olyan követelményeket vezessen be, amelyek megelőzik bizonyos anyagok termékbe való bekerülését. Az ilyen anyagok azonosítását azon értékelés részeként kell elvégezni, amelyet a Bizottság egy adott termékcsoporthoz vonatkozó környezettudatos tervezési követelmények meghatározása előtt végez, és a Bizottságnak ebben az értékelésben például figyelembe kell vennie azt, hogy egy adott anyag bonyolultabbá teszi-e egy termék újrahasználatát vagy újrafeldolgozását, vagy – például színe vagy illata révén – negatívan befolyásolja-e az újrafeldolgozott anyag tulajdonságait. Amennyiben már megállapítást nyert, hogy valamely anyag akadályozza valamely termékcsoporthoz körforgásos jellegét, az jelzésként szolgálhat a tekintetben, hogy az adott anyag más termékcsoporthoz esetében is akadályozza a körforgásos jellegét. Valamely anyag azonosításának és esetleges korlátozásának tájékoztatási kötelezettséget is maga után kell vonnia.
- (28) A termékek környezeti fenntarthatóságának javítása érdekében a tájékoztatási követelményeknek a termék szempontjából releváns kiválasztott termékparaméterekre kell vonatkozniuk, mint például a termék környezeti lábnyomára, karbonlábnyomára és tartósságára. E követelményeknek meg kell követelniük a gyártótól, hogy egy kiválasztott termékparaméterrel kapcsolatban az adott paraméterrel kapcsolatos teljesítőképesség javítása érdekében tegyen elérhetővé a termék teljesítőképességére vonatkozó információkat, vagy olyan egyéb információkat, amelyek befolyásolhatják a terméknek a gyártótól eltérő felek általi kezelését. Az említett tájékoztatási követelményeket az adott termékparaméterre vonatkozó teljesítőképességi követelmények mellett vagy azok helyett kell meghatározni. Fontos, hogy a Bizottság megfelelően megindokolja azon döntését, hogy a teljesítményre vonatkozó követelmények helyett csak tájékoztatási követelményeket állapít meg. Amennyiben egy felhatalmazáson alapuló jogi aktus tájékoztatási követelményeket tartalmaz, meg kell jelölnie a szükséges információk elérhetővé és könnyen hozzáférhetővé tételének módját, mint például annak szabad hozzáférésű honlapon, digitális termékútlevélben vagy termékcímkében való feltüntetését. A végfelhasználók egészségével, biztonságával és jogaival kapcsolatos alapvető információkat minden esetben fizikai formában kell a vásárlók rendelkezésére bocsátani, és a termékben található adathordozón keresztül hozzáférhetővé kell tenni. A tájékoztatási követelményekre abból a célból van szükség, hogy el lehessen érni az e rendeletben meghatározott környezeti fenntarthatósági célkitűzések megvalósításához szükséges magatartásbeli változást. A megalapozott vásárlói döntés szempontjából releváns információkat a termék megvásárlása előtt a vásárló rendelkezésére kell bocsátani. A tájékoztatási követelmények a vevőknek és a hatóságoknak a termékek környezeti fenntarthatóságuk alapján történő összehasonlításához megfelelő eszköz biztosításával várhatóan fenntarthatóbb választások felé terelik a vásárlókat és a hatóságokat. A tájékoztatási követelményeknek hozzá kell járulniuk ahhoz is, hogy a tagállamok javítsák az érintett termékcsoporthoz – különösen a jelentős újrahasználati és felújítási potenciállal rendelkező termékcsoporthoz, például a mobiltelefonok, amelyek esetében a tagállamokban a begyűjtési arány nem haladja meg az 5 %-ot – begyűjtési arányát, például a visszavételi rendszerekre vonatkozó tájékoztatás pénzügyi ösztönzők és betétdíjas rendszerek, adatvédelmi garanciák, a leadási helyek adatbázisai, és a digitális termékútlevélben keresztül személyre szabott, az életciklus végére vonatkozó, a termék értékéről és a megfelelő ártalmatlanítás legjobb gyakorlatairól szóló információk révén.
- (29) Amennyiben a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok tájékoztatási követelményeket tartalmaznak, ezen túlmenően teljesítményosztályokat is meghatározhatnak egy vagy több releváns termékparaméterrel kapcsolatban, hogy megkönnyítsék a termékek összehasonlítását. A teljesítményosztályoknak lehetővé kell tenniük a termékek relatív fenntarthatóságuk alapján történő megkülönböztetését, és azokat a fogyasztók és a hatóságok egyaránt felhasználhatják. E funkciójuk célja, hogy a piacot a fenntarthatóbb termékek felé tereljék.
- (30) A javíthatóságra és a tartósságra vonatkozó tájékoztatási követelmények kulcsszerepet játszanak abban, hogy a fogyasztók elkötelezzék magukat a fenntartható fogyasztás mellett. E rendeletnek lehetővé kell tennie a termékek javíthatósági vagy tartóssági pontszámának megállapítását, amennyiben az ilyen pontszámok a környezeti előnyök és a fogyasztók egyértelműbb tájékoztatása céljából indokoltnak tűnnek. Annak érdekében, hogy a fogyasztók hatékonyan értékelhessék és összehasonlíthassák a termékeket, fontos, hogy az ilyen javíthatósági és tartóssági pontszámok formátuma, tartalma és megjelenítése könnyen érthető nyelvezetet és piktogramokat tartalmazzon, és hogy a javíthatósági pontszám a termékre vagy termékcsoporthoz meghatározott harmonizált módszertanon alapuljon, és amely egyetlen pontszámra foglalja az olyan paramétereket, mint például a tartalék alkatrészek elérhetősége és ára, a szétszerelhetőség egyszerűsége, vagy az eszközök elérhetősége.

⁽³⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/65/EU irányelve (2011. június 8.) egyes veszélyes anyagok elektromos és elektronikus berendezésekben való alkalmazásának korlátozásáról (HL L 174., 2011.7.1., 88. o.)

- (31) Az aggodalomra okot adó anyagok termékekben való jelenlétére vonatkozó tájékoztatás kulcsfontosságú elem a fenntartható termékek azonosítása és népszerűsítése céljából. A termékek kémiai összetétele nagyban meghatározza funkcióikat és hatásaikat, valamint az újrahasználatuk vagy hulladékká válásuk utáni hasznosításuk lehetőségét. A Bizottság „A vegyi anyagokra vonatkozó fenntarthatósági stratégia a toxikus anyagoktól mentes környezetért” című 2020. október 14-i közleménye felszólít az aggodalomra okot adó anyagok termékekben való jelenlétének minimalizálására, valamint tájékoztatási követelmények bevezetésével és az anyagok és termékek teljes életciklusa során a veszélyes anyagok jelenlétének nyomon követésével a kémiai tartalomra és a biztonságos felhasználásra vonatkozó információk elérhetőségének biztosítására. Az 1272/2008/EK rendelet és a vegyi anyagokra vonatkozó egyéb létező jog – mint például az 1223/2009/EK rendelet – már biztosítják egyes önmagukban vagy keverékben aggodalomra okot adó anyagok által az egészségre vagy a környezetre jelentett veszélyekre vonatkozó tájékoztatást. Az anyagok és keverékek felhasználói számára releváns információkat kell szolgáltatni. Ezenkívül az anyagoktól és keverékektől eltérő termékek felhasználóinak és az ilyen termékekből származó hulladékok kezelőinek releváns információkat kell kapniuk, beleértve a vegyi anyagoknak elsősorban az egészségre vagy a környezetre jelentett veszélyeire vonatkozó információkat. Ezért ennek a rendeletnek elő kell írnia a fenntarthatósággal kapcsolatos információk nyomon követésével és kommunikációjával kapcsolatos követelmények meghatározását, ideértve az aggodalomra okot adó anyagoknak a termékekben való jelenlétét a termékek teljes életciklusa során, az ilyen termékek szennyeződésmegelőzése és hulladékká válásukat követő hasznosítása céljából történő nyomon követésre és kommunikációra kiterjedően is. Egy ilyen keretnek arra kell törekednie, hogy fokozatosan lefedje a Bizottság által elfogadott munkatervekben felsorolt összes termékben megtalálható aggodalomra okot adó anyagot. Az aggodalomra okot adó anyagok nyomon követésére vonatkozó ilyen követelményeket alapértelmezés szerint be kell építeni, ha e rendelet alapján tájékoztatási követelményt kell megállapítani, kivéve, ha az ilyen tájékoztatási követelmény a horizontális környezettudatos tervezési követelmények részét képezi. A környezettudatos tervezési követelmények kritériumainak figyelembevétele és különösen a gazdasági szereplőkre nehezedő aránytalan adminisztratív teher elkerülése érdekében a Bizottság számára lehetővé kell tenni, hogy – az érintett termékcsoporthoz megfelelően – küszöbértékeket állapítson meg a termékben vagy a releváns összetevőkben lévő anyagok koncentrációjára vonatkozóan, és differenciált kérelmezési határidőket állapítson meg, és kellően indokolt esetekben eltéréseket biztosítson a nyomonkövetési követelménytől. Az előírt információk és küszöbértékek részletezésénél a Bizottságnak figyelembe kell vennie az uniós jog, különösen az 1907/2006/EK és az 1272/2008/EK rendelet, valamint más, a termékekre vonatkozó ágazati jogszabályok szerinti meglévő tájékoztatási követelményeket és küszöbértékeket. A műszaki megvalósíthatóság alapján történő eltérés olyan esetekben lehet alkalmazandó, amikor egy anyagnak egy termékben való jelenléte a jelenleg rendelkezésre álló technológiákkal nem igazolható.
- (32) Az e rendeletben meghatározott tájékoztatási követelmények körébe kell tartoznia a digitális termékűtlével elérhetővé tételére vonatkozó követelménynek. A digitális termékűtlével fontos eszköze annak, hogy az információk elérhetővé váljanak valamennyi szereplő számára a teljes értéklánc mentén, és a digitális termékűtlével megléte várhatóan jelentősen javítja majd az értékláncban a termék végpontok közötti nyomonkövethetőségét. A digitális termékűtlével várhatóan többek között segíti a vásárlókat a tájékozott döntések meghozatalában azáltal, hogy javítja a releváns információhoz való hozzáférést, lehetővé teszi a gazdasági szereplők, nevezetesen a gyártók, a meghatalmazott képviselők, az importőrök, a forgalmazók, a kereskedők és a logisztikai szolgáltatók, valamint az értéklánc egyéb szereplői – például a vevők, a szakszervezetek, a független gazdasági szereplők, a felújítók, az újragyártók, az újrafeldolgozók, a piacfelügyeleti és vámhatóságok, a civil társadalmi szervezetek, a kutatók, a szakszervezetek, és a Bizottság vagy a nevükben eljáró bármely szervezet – számára a releváns adatokhoz való hozzáférést, azok bevezetését vagy naprakészé tételét, valamint segíti az illetékes nemzeti hatóságokat, hogy a bizalmas üzleti információk védelmének veszélyeztetése nélkül ellássák feladataikat. Ezért fontos, hogy a digitális termékűtlével felhasználóbarát legyen, és hogy az abban szereplő adatok pontosak, teljesek és naprakészek legyenek. A digitális termékűtlével szükség szerint ki kell egészíteni a tájékoztatás nem digitális formáival, például a termék kézikönyvében vagy a címkén szereplő információkkal. Ezenkívül lehetővé kell tenni, hogy a digitális termékűtlével más uniós jog alapján a releváns termékcsoporthoz kapcsolatos tájékoztatás nyújtásához is használják.
- (33) A termék jellegének és piacának figyelembevétele érdekében a digitális termékűtlével feltüntetendő információkat a termékspecifikus szabályok elkészítésekor eseti alapon alaposan meg kell vizsgálni. Az így kapott információkhoz való hozzáférés optimalizálása és a szellemi tulajdonjogok védelme érdekében a digitális termékűtlével úgy kell megtervezni és megvalósítani, hogy differenciált hozzáférést biztosítson a digitális termékűtlével szereplő adatokhoz, az információ típusától és az érdekelt felek tipológiájától függően. Hasonlóképpen, annak elkerülése érdekében, hogy a vállalatokra és a lakosságra a szélesebb körű előnyökhöz képest aránytalan költségek háruljanak, a digitális termékűtlével konkrétan a cikkekre, a tételre vagy a termékmodellre kell vonatkozni, például az adott termékek értékláncának összetettségétől, méretétől, jellegétől vagy hatásától függően. A környezettudatos tervezési követelményeket megállapító, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésekor végzett hatásvizsgálatok során elemezni kell, hogy milyen költségekkel és előnyökkel járna a tájékoztatási követelmények modell-, tétel- vagy cikkszintű útlevelek útján történő meghatározása. A „modell” kifejezés általában egy olyan termékváltozatra utal, amelynek valamennyi egysége a környezettudatos tervezési követelmények szempontjából releváns ugyanazon műszaki jellemzőkkel és ugyanazon modellazonosítóval rendelkezik, a „tétel” kifejezés általában egy adott modell olyan részhalmozására utal, amelybe az egy adott gyártóüzemben egy adott időpontban gyártott összes termék

beletartozik, a „cikk” kifejezés pedig általában egy modellt egyetlen egységére utal. A hatásvizsgálatnak továbbá – amennyiben a digitális termékűtlel nem ingyenes szabványokon alapul – mérlegelni kell, hogy az ilyen szabványokra való hagyatkozás megfelelő-e, és hogyan lehet elkerülni a mikro-, kis- és középvállalkozások (kkv-k) aránytalan költségeit.

- (34) Mivel más uniós jog tájékoztatási követelményeket állapít meg a termékekre vonatkozóan, és rendszereket hoz létre annak érdekében, hogy az információk a gazdasági szereplők és a vevők számára hozzáférhetőek legyenek, a Bizottságnak mérlegelni kell, hogy az e rendelet szerinti tájékoztatási követelményeket összekapcsolja az említett egyéb követelményekkel, mint például az 1907/2006/EK rendelet szerinti, az anyagokra és keverékekre vonatkozó biztonsági adatlapok biztosításának kötelezettségével. Amennyiben megvalósítható, a Bizottságnak a digitális termékűtlelet össze kell kapcsolnia a meglévő uniós adatbázisokkal és eszközökkel is, mint például az energiacímke-köteles termékek európai adatbázisával (EPREL) vagy az árucikkben vagy összetett tárgyakkban (termékekben) található, aggodalomra okot adó anyagokról szóló információkat tartalmazó adatbázissal (SCIP).
- (35) Annak érdekében, hogy ne szenvedjen szükségtelen késedelmet a környezettudatos tervezési követelmények digitális termékűtlelén kívüli megállapítása, valamint biztosított legyen a digitális termékűtlelek eredményes végrehajtása, a Bizottság számára lehetővé kell tenni, hogy mentesítsen termékcsoportokat a digitális termékűtlel-követelmények alól abban az esetben, ha nem állnak rendelkezésre műszaki előírások a digitális termékűtlel műszaki tervezésére és működésére vonatkozó alapvető követelményekkel kapcsolatban. Hasonlóképpen, a gazdasági szereplőkre nehezedő szükségtelen adminisztratív terhek megelőzése érdekében a Bizottság számára lehetővé kell tenni, hogy mentesítsen termékcsoportokat a digitális termékűtlel-követelmények alól abban az esetben, ha más uniós jog már tartalmaz olyan rendszert a termékinformációk digitális megadására, amely lehetővé teszi az értéklánc szereplői számára a vonatkozó termékinformációk elérését, és megkönnyíti a termék megfelelőségének az illetékes nemzeti hatóságok általi ellenőrzését. Ezeket a mentességeket rendszeresen felül kell vizsgálni, figyelembe véve a műszaki előírások további elérhetőségét.
- (36) A termékek egyedi azonosítása a nyomonkövethetőség alapvető eleme az egész ellátási láncban. Ezért a digitális termékűtlelet egyedi termékazonosítóhoz kell kapcsolni. Ezenkívül adott esetben a digitális termékűtlelet össze kell kapcsolni egy egyedi üzemeltetői azonosítóval és egy egyedi létesítményazonosítóval, amely lehetővé teszi az adott termékhez kapcsolódó szereplők és gyártó létesítmények nyomon követését. Az interoperabilitás biztosítása érdekében az adathordozót, a nyomonkövethetőséget lehetővé tevő egyedi üzemeltetői azonosítót és az egyedi létesítményazonosítót nemzetközileg elismert szabványoknak megfelelően kell kibocsátani. A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkével összhangban jogi aktusokat fogadjon el e rendeletet azon szabványok felváltásával vagy hozzáadásával történő módosítására, amelyekkel összhangban az adathordozó, az egyedi üzemeltetői azonosító és az egyedi létesítményazonosító a műszaki vagy tudományos fejlődésre figyelemmel kibocsátható. Ennek biztosítania kell, hogy a digitális termékűtlelben szereplő adatokat valamennyi gazdasági szereplő rögzíthesse és továbbíthassa, valamint garantálnia kell az egyedi azonosító külső összetevőkkel - például szkennelő eszközökkel - való kompatibilitását. Ezen túlmenően az adatokat nyílt, interoperábilis adatcsere-hálózaton keresztül, terjesztőtől való függés nélkül kell továbbítani.
- (37) A termékkel és életciklusával vagy adott esetben útlelével kapcsolatos digitalizált információknak könnyen hozzáférhetőnek kell lenniük egy adathordozó – például vízjel vagy QR-kód – beolvasásával. Lehetőség szerint az adathordozónak magán a terméken kell lennie, hogy az adatok a termék teljes életciklusa során elérhetőek maradjanak. Ugyanakkor az érintett termékek jellegétől, méretétől vagy felhasználásától függően lehetségesek eltérések.
- (38) Annak érdekében, hogy a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott ideig – többek között fizetésektelenséget, felszámolást vagy az Unióban folytatott tevékenység megszűnését követően is – biztosított legyen a digitális termékűtlelhez való hozzáférés, a terméket forgalomba hozó gazdasági szereplőnek egy független harmadik fél digitális termékűtlel-szolgáltatón keresztül is rendelkezésre kell bocsátania a digitális termékűtlel biztonsági másolatát.
- (39) A digitális termékűtlel hatékony bevezetésének biztosítása érdekében a digitális termékűtlel műszaki kialakításának, adatkövetelményeinek és működésének meg kell felelnie egy sor olyan alapvető műszaki követelménynek, amelyek alapot biztosítanak a digitális termékűtlel több ágazatra kiterjedően következetes alkalmazásához. Ezen alapvető követelmények eredményes végrehajtásának biztosítására műszaki előírásokat kell megállapítani, akár olyan harmonizált szabványok formájában, amelyek hivatkozási számait közzétették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, akár tartalék lehetőségként a Bizottság által végrehajtási jogi aktusok útján elfogadott közös előírások formájában. A műszaki kialakításnak biztosítania kell, hogy a digitális termékűtlel biztonságos módon, az adatvédelmi szabályokat betartva hordozza az adatokat. Szükséges, hogy a digitális termékűtlel a nemzetközi partnerekkel folytatott nyílt párbeszéd keretében kerüljön kifejlesztésre annak érdekében, hogy a műszaki előírások kidolgozásakor figyelembe vegyék véleményüket, és biztosítsák a meghosszabbított életciklussal és körforgásossággal bíró környezetbarátabb termékek előtti kereskedelmi akadályok felszámolásának elősegítését, valamint a fenntartható befektetések, a marketing és a megfelelés költségeinek csökkentését és az innováció támogatását. Fontos, hogy az értékláncon keresztüli nyomonkövethetőséghez kapcsolódó műszaki előírások és követelmények – eredményes

végrehajtásuk lehetővé tétele érdekében – a lehető legnagyobb mértékben konszenzusos megközelítés, valamint szereplők széles körének, köztük szabványügyi testületek, iparági szövetségek, induló vállalkozások, fogyasztói szervezetek, szakértők, nem kormányzati szervezetek (NGO-k) és nemzetközi partnerek – beleértve a fejlődő gazdaságokat – bevonására, részvételére és hatékony együttműködésére alapozva kerüljenek létrehozásra.

- (40) A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkével összhangban jogi aktusokat fogadjon el e rendelet kiegészítése céljából azáltal, hogy egyértelműen meghatározza azon különböző szereplők – például a kibocsátó ügynökségek és a szolgáltatók – szerepét és felelősségét, amelyek részt vesznek a digitális termékútvéll létrehozásában, hitelesítésében, az adatainak kezelésében és tárolásában, valamint fontos elemeinek – mint például az egyedi azonosítók vagy adathordozók – esetleges visszavonásában. A Bizottság e tekintetben hatásvizsgálatot végezhet annak érdekében, hogy megvizsgálja a digitális termékútvéll-szolgáltatókra vonatkozó tanúsítási rendszer kidolgozásának megfelelőségét.
- (41) Annak biztosítása érdekében, hogy a digitális termékútvéll rugalmas, gyorsan változtatható és piacvezérelt legyen, valamint az üzleti modellekkel, a piacokkal és az innovációval összhangban fejlődjön, decentralizált adatrendszeren kell alapulnia, valamint azt gazdasági szereplőknek kell létrehoznia és kezelnie. A végrehajtás és a nyomon követés érdekében azonban szükséges, hogy az illetékes nemzeti hatóságok és a Bizottság közvetlen hozzáféréssel rendelkezzenek a forgalomba hozott vagy használatba vett termékekhez kapcsolódó összes egyedi azonosító nyilvántartásához. E célból a Bizottságnak digitális termékútvéll-nyilvántartást kell létrehoznia és kezelnie az említett információk tárolására (a továbbiakban: a nyilvántartás). Amennyiben a végrehajtás további megkönnyítése érdekében szükséges, a Bizottságnak adott esetben meg kell határoznia a digitális termékútvéllben szereplő olyan egyéb adatokat, amelyeket a nyilvántartásban tárolni kell.
- (42) A Bizottságnak létre kell hoznia és fenn kell tartania egy felhasználóbarát és nyilvánosan elérhető internetes portált, ahol az érdekelt felek, például a vevők, a gazdasági szereplők és más releváns szereplők hozzáférnek a digitális termékútvéllben szereplő adatokhoz, és ahol lehetőségük van az említett útvéllben szereplő adatok keresésére és összehasonlítására a környezettudatos tervezési követelményeket meghatározó felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott hozzáférési jogaikkal összhangban. Az internetes portálon linkeket kell biztosítani a gazdasági szereplők által a decentralizált digitális termékútvéllükben már tárolt adatokhoz.
- (43) A személyes adatok e rendelet szerinti bármely kezelésének meg kell felelnie a személyes adatok védelmére vonatkozó szabályoknak. A személyes adatok tagállamon belül történő, illetékes hatóságok általi kezelését az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽³⁷⁾ összhangban kell végezni, különös figyelmet fordítva a beépített és az alapértelmezett adatvédelem elveire. A személyes adatok – különösen a nyilvántartásban tárolt személyes adatok – Bizottság általi bármely kezelésének az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁽³⁸⁾ megfelelően kell történnie. A vevők személyes adatait nem szabad a digitális termékútvéllben tárolni.
- (44) E rendelet céljainak eléréséhez elengedhetetlen az uniós piacon forgalomba hozott – akár belföldön előállított, akár importált – termékek vonatkozásában történő eredményes végrehajtás. A vámhatóságoknak ezért közvetlen hozzáféréssel kell rendelkezniük a nyilvántartáshoz annak Bizottság általi létrehozatalától kezdve az (EU) 2022/2399 európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽³⁹⁾ létrehozott uniós egyablakos vámügyi környezetben keresztül. A vámhatóságok feladata legalább annak ellenőrzése, hogy a termék számukra szolgáltatandó vagy rendelkezésre bocsátandó egyedi nyilvántartási azonosítója és a vonatkozó vámtarifaszám megfeleljen a nyilvántartásban tárolt adatoknak. Ez lehetővé tenné annak a vámhatóság általi ellenőrzését, hogy létezik-e digitális termékútvéll az importált termékekhez. Adott esetben a Bizottságnak a nyilvántartásról szóló végrehajtási jogi aktusában meg kell határoznia a gazdasági szereplők számára a szükséges kötelezettségeket, hogy a nyilvántartásban tárolt információkat naprakészen tartsák.
- (45) A digitális termékútvéllben szereplő adatok célja, hogy lehetővé tegyék a vámhatóságok számára, hogy megerősítsék és megkönnyítsék a kockázatkezelést, és lehetővé tegyék a határokon történő ellenőrzések célzottabbá tételét. Ezért a vámhatóságok számára lehetővé kell tenni a digitális termékútvéllben és a kapcsolódó

⁽³⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

⁽³⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o.).

⁽³⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/2399 rendelete (2022. november 23.) az európai uniós egyablakos vámügyi intézési környezet létrehozásáról és a 952/2013/EU rendelet módosításáról (HL L 317., 2022.12.9., 1. o.).

nyilvántartásban szereplő adatok lekérését és felhasználását feladatainak az uniós joggal összhangban történő elvégzéséhez, ideértve a 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel összhangban lévő kockázatkezelést is ⁽⁴⁰⁾.

- (46) A fogyasztók fenntartható választások felé terelése érdekében a címkéknek – ha azt az e rendelet alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előírják – olyan egyértelmű és könnyen érthető információkat kell szolgáltatniuk, amelyek lehetővé teszik a termékek tényleges összehasonlítását, például a teljesítményosztályok feltüntetésével. A fizikai címkék az értékesítés helyén – kifejezetten a fogyasztók számára – további információforrást jelenthetnek. A fogyasztók gyorsan, ránézéssel megkülönböztethetik a termékeket egy adott termékparaméterhez vagy termékparaméter-csoporthoz kapcsolódó teljesítőképességük alapján. Adott esetben lehetővé kell tenniük a további információkhoz való hozzáférést konkrét hivatkozások, mint például honlapcímek, dinamikus QR-kódok, online címkékre mutató linkek vagy bármely megfelelő, fogyasztóbarát eszköz segítségével. A Bizottságnak a vonatkozó felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meg kell határoznia az említett címkék elhelyezésének leghatékonyabb módját, az online távértékesítésre vonatkozóan is, figyelembe véve a vevőkre és a gazdasági szereplőkre gyakorolt hatásokat, valamint az érintett termékek jellemzőit. A Bizottság számára lehetővé kell tenni, hogy azt is előírhasssa, hogy a címkét rányomtassák a termék csomagolására.
- (47) Az energiafelhasználással kapcsolatos címkézés kereteit meghatározó (EU) 2017/1369 rendelet e rendelettel párhuzamosan vonatkozik az energiafogyasztást befolyásoló termékekre is. Az energiacímkék olyan sikeres eszközök, amelyek megfelelő tájékoztatást nyújtanak a fogyasztóknak az energiafogyasztást befolyásoló termékekről. Az e rendelet alapján meghatározott teljesítményosztályokat adott esetben kiegészítő információként kell feltüntetni az energiacímkén az (EU) 2017/1369 rendelet 16. cikkében előírtak szerint. Azokban az esetekben, amikor a termék valamely termékparaméterrel kapcsolatos teljesítőképességére vonatkozó releváns információ nem szerepelhet kiegészítő információként az energiacímkén, a Bizottságnak adott esetben képesnek kell lennie előírni az energiacímke helyett egy e rendelettel összhangban álló címke létrehozását, amelyen így szerepelhet az energiacímkén szereplő releváns információ.
- (48) A fogyasztókat védeni kell a félrevezető információktól, amelyek akadályozhatják, hogy fenntarthatóbb termékeket válasszanak. Ezért meg kell tiltani az olyan termékek forgalomba hozatalát vagy használatba vételét, amelyeken olyan címkék szerepelnek vagy amelyekhez olyan címkéket mellékelnek, amelyek az e rendeletben előírt címkék utánzása révén félrevezethetik vagy összezavarhatják a vevőket, vagy amelyekhez bármely olyan egyéb információt mellékelnek, amelyek félrevezethetik vagy összezavarhatják a vevőket az e rendeletben előírt címkék tekintetében. Az uniós öko címke és más, nemzeti vagy regionális szinten hivatalosan elismert EN ISO 14024 I. típusú öko címke nem tekinthető félrevezető vagy megtévesztő címkének, feltéve, hogy az e címkézési rendszer alapján kidolgozott kritériumok legalább olyan szigorúak, mint a környezettudatos tervezési követelmények.
- (49) Az európai zöld megállapodás célkitűzéseinek leghatékonyabb megvalósítása és a legnagyobb hatással járó termékek elsőként történő rendezése érdekében a Bizottságnak rangsorolnia kell az e rendelet alapján szabályozandó termékeket és azokat a követelményeket, amelyek azokra vonatkozni fognak. A 2009/125/EK irányelv szerinti rangsorolási folyamat alapján a Bizottságnak el kell fogadnia egy legalább három évre kiterjedő munkatervet, amely meghatározza azon termékcsoportok listáját, amelyekre vonatkozóan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat kíván elfogadni, valamint a termékek azon szempontjait, amelyekre vonatkozóan horizontális alkalmazású felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat kíván elfogadni. A Bizottságnak a prioritások meghatározását olyan kritériumokra kell alapoznia, amelyek különösen a felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak az Unió éghajlat-, környezetvédelmi és energiaügyi célkitűzései eléréséhez való potenciális hozzájárulására vonatkoznak, valamint arra, hogy a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok milyen mértékben képesek javítani a kiválasztott termékjellemzőket anélkül, hogy a lakosság és a gazdasági szereplők számára aránytalan költségek merülnének fel. A tagállamokkal és az érdekelt felekkel a Bizottság által létrehozandó környezettudatos tervezéssel foglalkozó fórumon keresztül is konzultálni kell. Az e rendelet és az energiafogyasztást befolyásoló termékekre vonatkozó (EU) 2017/1369 rendelet közötti kiegészítő jellegű kapcsolat miatt az e rendelet szerinti munkaterv és az (EU) 2017/1369 rendelet 15. cikkében előírt munkaterv ütemezését össze kell hangolni. A köztes termékek rangsorolása során a Bizottságnak figyelembe kell vennie az e köztes termékekből készült végtermékekre gyakorolt következményeket is. Tekintettel az Unió energetikai célkitűzéseinek megvalósításában fennálló fontosságukra, a munkatervnek az energiafogyasztást befolyásoló termékekkel kapcsolatos intézkedések kellő részét kell lefednie. A 167/2013/EU rendelet 2. cikkének (1) bekezdésében, a 168/2013/EU rendelet 2. cikkének (1) bekezdésében és az (EU) 2018/858 rendelet 2. cikkének (1) bekezdésében említett járművekre már átfogó rendelkezések, többek között konkrét környezetvédelmi követelmények vonatkoznak, ezért nem kell őket előnyben részesíteni a környezettudatos tervezési követelmények megállapítása szempontjából. Az első munkatervben a Bizottságnak előnyben kell részesítenie a vasat, az acélt, az alumíniumot, a textíliákat, különösen a ruházati cikkeket és lábbeliket, a bútorokat – beleértve a matracokat is –, a gumiabroncsokat, a mosó- és tisztítószereket, a festékeket, a kenőanyagokat, a vegyi anyagokat, az információs és kommunikációs technológiai termékeket, valamint az egyéb elektronikai és energiával kapcsolatos termékeket, amelyek környezettudatos tervezésére vonatkozó követelményeket első alkalommal kell meghatározni, vagy

⁽⁴⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 952/2013/EU rendelete (2013. október 9.) az Unió Vámkódex létrehozásáról (HL L 269., 2013.10.10., 1. o.).

amelyekre vonatkozóan a 2009/125/EK irányelv alapján elfogadott meglévő intézkedéseket e rendelet alapján felül kell vizsgálni. A Bizottságnak megfelelő indokolást kell adnia arra az esetre, ha úgy dönt, hogy módosítja a jegyzéket.

- (50) A cementipar – mint az egyik leginkább energia-, anyag- és karbonintenzív ágazat – jelenleg a globális szén-dioxid-kibocsátás mintegy 7 %-áért és az uniós szén-dioxid-kibocsátás 4 %-áért felelős, ami kulcsfontosságú ágazattá teszi a Párizsi Megállapodással és az Unió éghajlat-politikai célkitűzéseivel való mielőbbi összehangolás szempontjából. Amíg az építési termékek, köztük a cement az építési termékek forgalmazására vonatkozó harmonizált feltételek megállapításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: az építési termékekről szóló rendelet) hatálya alá nem kerülnek, addig azok továbbra is e rendelet hatálya alá tartoznak. Az éghajlat-politikai és környezetvédelmi célkitűzéseink eléréséhez sürgősen szükséges termékkövetelmények hiányának elkerülése érdekében az építési termékekről szóló rendelet szerinti, az ilyen termékekre vonatkozó megfelelő teljesítmény- és tájékoztatási követelmények hiánya esetén a Bizottságnak legkorábban 2028. december 31-én és legkésőbb 2030. január 1-jéig felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat kell elfogadnia a cementre vonatkozó környezettudatos tervezési követelmények megállapításáról.
- (51) Az építési termékek esetében ez a rendelet csak akkor határozhat meg követelményeket a végtermékekre vonatkozóan, ha az építési termékekről szóló rendelet és annak végrehajtása által létrehozott kötelezettségek valószínűleg nem érik el kellőképpen e rendelet környezeti fenntarthatósági célkitűzéseit. Ezen túlmenően a munkatervek kidolgozásakor a Bizottságnak figyelembe kell vennie, hogy a jelenlegi gyakorlatot folytatva az építési termékekről szóló rendelet az egyben építési terméknek is minősülő, energiafogyasztást befolyásoló termékek tekintetében elsőbbséget ad az e rendelet alapján meghatározott fenntarthatósági követelményeknek. Ez vonatkozik például a fűtőberendezésekre, kazánokra, hőszivattyúkra, víz- és térfűtő berendezésekre, ventilátorokra, hűtő- és szellőztetőrendszerekre és fotovoltaiikus termékekre, az épületbe integrált fotovoltaiikus panelek kivételével. Az építési termékekről szóló rendelet szükség esetén kiegészítő jelleggel alkalmazható ezekre a termékekre, főként a biztonsági szempontokkal kapcsolatban, figyelembe véve a termékekre – például a gázkészülékekre, a kisfeszültségű berendezésekre és a gépekre – vonatkozó egyéb uniós jogot is.
- (52) Az összes érdekelt féllel való megfelelő konzultáció biztosítása érdekében a Bizottságnak létre kell hoznia egy környezettudatos tervezéssel foglalkozó fórumot, amely a tagállamok által kijelölt szakértőkből és más érdekelt felekből áll, mint például az ipar képviselőiből, beleértve a kkv-kat és a kézműipart, a szociális vállalkozásokat, a szakszervezeteket, a kereskedőket, a kiskereskedőket, az importőröket, a fogyasztói és környezetvédelmi szervezeteket, a körforgásos gazdasági tevékenységekben részt vevő szereplőket, az európai szabványügyi szervezeteket, valamint a kutatókat. A környezettudatos tervezéssel foglalkozó fórum keretében a Bizottságnak létre kell hoznia egy tagállami szakértői csoportot, amelynek hozzá kell járulnia az új környezettudatos tervezési követelmények kidolgozásához, az önszabályozó intézkedések értékeléséhez, az e rendeletnek való megfelelés javítását célzó intézkedésekkel – például az oktatási és tájékoztató kampányokkal vagy a kkv-k részére nyújtott támogatással – kapcsolatos információk és bevált módszerek tagállamok közötti cseréjéhez, valamint a prioritások meghatározásához.
- (53) A szabályozási megközelítések érvényes alternatívájaként az önszabályozás ösztönzése érdekében e rendeletnek – a 2009/125/EK irányelvre építve – rendelkeznie kell az ipar számára önszabályozó intézkedések benyújtásának lehetőségéről, amennyiben ezek a termékek nem szerepelnek a munkatervben. Az önszabályozó intézkedéseket össze kell hangolni e rendelet célkitűzéseivel. A Bizottságnak értékelnie kell az ipar által javasolt önszabályozó intézkedéseket, valamint az aláírók által benyújtott információkat és bizonyítékokat, többek között az Unió nemzetközi kereskedelmi kötelezettségvállalásaira és az uniós joggal való összhang biztosítása szükségességére is figyelemmel. Az is helyénvaló – tekintettel például az érintett termékcsoporton belüli érintett piaci vagy technológiai fejleményekre –, hogy a Bizottság bármikor bekérhesse az önszabályozó intézkedés felülvizsgált változatát, amikor azt szükségesnek tartja. Ha egy önszabályozó intézkedés felkerül egy, az rendeletben meghatározott kritériumokat teljesítő önszabályozó intézkedéseket magában foglaló jegyzéket tartalmazó végrehajtási jogi aktusban szereplő listára, jogos elvárás a gazdasági szereplők részéről, hogy a Bizottság az érintett konkrét termékcsoportra vonatkozóan környezettudatos tervezési követelményeket meghatározó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusra irányuló javaslat benyújtását megelőzően vizsgálja meg az ilyen intézkedések tartalmát. A Bizottság számára azonban lehetővé kell tenni, hogy az olyan termékszempontok tekintetében, amelyekre az említett önszabályozó intézkedés nem vonatkozik, olyan környezettudatos tervezési követelményeket fogadjon el, amelyek az elismert önszabályozó intézkedés hatálya alá tartozó termékek közül némelyre vagy mindegyikre is vonatkoznak. Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy egy önszabályozó intézkedés már nem felel meg az e rendeletben meghatározott kritériumoknak, törölnie kell azt az említett végrehajtási jogi aktusból. Következésképpen lehetővé kell tenni, hogy környezettudatos tervezési követelményeket lehessen megállapítani az említett önszabályozó intézkedés által korábban érintett termékcsoportokra.
- (54) A kkv-k számára nagy előnyt jelenthet a fenntartható termékek iránti kereslet növekedése, de egyes követelmények miatt költségekkel és nehézségekkel is szembesülhetnek. A környezettudatos tervezési követelmények kidolgozása során a Bizottságnak figyelembe kell vennie e követelményeknek a releváns termékágazatban működő kkv-kre, különösen a mikrovállalkozásokra gyakorolt hatását. A tagállamoknak és a Bizottságnak saját felelősségi körükön

belül kellő tájékoztatást – többek között iránymutatást – kell nyújtaniuk, célzott és specializált képzést kell nyújtaniuk, valamint konkrét segítséget és támogatást – többek között pénzügyi támogatást – kell nyújtaniuk azon kkv-k számára, amelyek a környezettudatos tervezési követelmények által érintett termékek előállításával foglalkoznak. Ezek az intézkedések különösen fontosak azon termékcsoportok esetében, ahol a kkv-k jelenléte releváns. A Bizottságnak adott esetben digitális eszközök – például életciklus-értékelési eszközök – biztosításával kell támogatnia a termék környezeti lábnyomának kiszámítását, és támogatnia kell a digitális termékűtlével végrehajtását. Fontos, hogy a Bizottság pénzügyi támogatást nyújtson a kkv-k, különösen a mikrovállalkozások képviselői számára, hogy lehetővé váljon a környezettudatos tervezéssel foglalkozó fórumon való hatékony részvételük és hogy könnyen hozzáférhető információt biztosítson a kkv-k számára a rendelkezésre álló pénzügyi támogatásról és programokról. A tagállamok intézkedéseit az alkalmazandó állami támogatási szabályokkal összhangban kell meghozni. Ezen intézkedések kidolgozása és végrehajtása során a tagállamok támaszkodhatnak az uniós programok és kezdeményezések által a kkv-k részére nyújtott támogatásra.

- (55) Az eladatlan fogyasztási cikkek, mint például textíliák és lábbelik gazdasági szereplők általi megsemmisítése Unió-szerte széles körben elterjedt környezetvédelmi problémává válik, különösen az online értékesítés gyors növekedése miatt. Ez értékes gazdasági erőforrásokat érintő veszteség, mivel az árukat előállítják, szállítják, majd megsemmisítik anélkül, hogy azokat valaha rendeltetésszerűen használták volna. Ezért e rendeletnek a környezetvédelem érdekében szükséges létrehoznia egy olyan keretet, amely megakadályozza az eladatlan, elsősorban fogyasztóknak szánt termékek megsemmisítését, beleértve az eladásra nem kínált termékeket vagy azokat a termékeket is, amelyeket a vásárló az 2011/83/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁽⁴¹⁾ meghatározott elállási joga alapján vagy a kereskedő által biztosított bármely hosszabb elállási időszak alatt visszaküldött. A megsemmisítés e rendeletben meghatározott fogalmának a hulladékhierarchia utolsó három tevékenységére kell kiterjednie: nevezetesen az újrafeldolgozásra, az egyéb hasznosításra és az ártalmatlanításra. Az újrahasználtra való előkészítés, többek között a felújítás és az újragyártás nem minősül megsemmisítésnek. A megsemmisítés megelőzése csökkenteni fogja e termékek környezeti hatását a hulladékképződés csökkentése és a túltermelés visszaszorítása révén. A gazdasági szereplőknek meg kell hozniuk azon intézkedéseket, amelyek szükségesek az eladatlan fogyasztási cikkek megsemmisítésének megakadályozása érdekében. Ezen túlmenően, mivel több tagállam nemzeti jogszabályt vezetett be az eladatlan fogyasztási cikkek megsemmisítésére vonatkozóan, ezzel piaci torzulásokat előidézve, harmonizált szabályokra van szükség az eladatlan fogyasztási cikkek megsemmisítésére vonatkozóan annak biztosítására, hogy a forgalmazókra, kiskereskedőkre és más gazdasági szereplőkre a tagállamokban ugyanazok a szabályok és ösztönzők vonatkozzanak.
- (56) Az eladatlan fogyasztási cikkek megsemmisítésének visszaszorítása és az e gyakorlat előfordulására vonatkozó további adatok előállítása érdekében e rendeletnek átláthatósági kötelezettséget kell bevezetnie a gazdasági szereplők számára – a mikro- és kisvállalkozások kivételével –, előírva számukra, hogy legalább honlapjuk egy könnyen hozzáférhető oldalán tegyenek közzé információkat az évente leselejtezett, eladatlan fogyasztási cikkek számáról és súlyáról. Adott esetben lehetőséget kell biztosítani számukra arra vonatkozóan is, hogy a 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁴²⁾ szerint a vezetés beszámolójában is feltüntethessék ezeket az információkat. A kötelezettségnek a közép- és nagyvállalkozásokra történő alkalmazását hat évvel e rendelet hatálybalépését követően kell megkezdeni. A gazdasági szereplőknek meg kell adnia a termék típusát vagy kategóriáját, a termék leselejtezésének és későbbi hulladékkezelési műveletekre történő leadásának indokait, valamint az eladatlan fogyasztási cikkek megsemmisítésének megelőzése érdekében tett és tervezett intézkedéseket.
- (57) A szükségtelenül nagy mennyiségben gyártott textíliák és azok rövid használati szakasza – amelyek közül a ruházati cikkek teszik ki az uniós fogyasztás legnagyobb részét – jelentős környezeti hatással jár, amint azt „A fenntartható és körforgásos textiliparra vonatkozó uniós stratégia” című 2022. március 30-i bizottsági közlemény is ismerteti. A beszámolók szerint a megsemmisített cikkek között újonnan gyártott, de eladatlan textíliák és különösen ruházati cikkek is vannak. A ruházati cikket nagyobb értéknek kell tekinteni, és hosszabb ideig kell hordani, továbbá jobban gondjukat kell viselni, mint amit napjaink „fast fashion” szemlélete sugall. A körforgásos gazdaság nézőpontjából tekintve, az ilyen értékes erőforrások elpazarlása egyértelmű ellentmondásban áll e rendelet célkitűzéseivel. Ezért megalapozott megtiltani az eladatlan fogyasztói ruházati cikkek és ruházati tartozékok, valamint lábbelik megsemmisítését.
- (58) Annak érdekében, hogy figyelembe lehessen venni az egyéb típusú eladatlan fogyasztási cikkek megsemmisítésének környezeti hatását, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkével összhangban jogi aktusokat fogadjon el e rendelet módosítása céljából, új termékeknek a fogyasztási cikkek azon listájára való felvétele által,

⁽⁴¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/83/EU irányelve (2011. október 25.) a fogyasztók jogairól, a 93/13/EGK tanácsi irányelv és az 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 85/577/EGK tanácsi irányelv és a 97/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 304., 2011.11.22., 64. o.).

⁽⁴²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/34/EU irányelve (2013. június 26.) a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 182., 2013.6.29., 19. o.).

amelyek gazdasági szereplők általi megsemmisítése tilos. Tekintettel azon termékek széles körére, amelyek úgy is megsemmisíthetők, hogy azokat valaha eladták vagy használták volna, a Bizottságnak szükséges értékelnie, hogy a gyakorlatban milyen mértékben valósul meg az említett termékek megsemmisítése, adott esetben figyelembe véve a gazdasági szereplők által rendelkezésre bocsátott információkat. E kötelezettség arányosságának biztosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkével összhangban jogi aktusokat fogadjon el e rendelet olyan konkrét eltérések meghatározásával történő kiegészítésére, amelyek alapján az eladatlan fogyasztási cikkek megsemmisítése továbbra is engedélyezhető, például egészségügyi és biztonsági megfontolásokra figyelemmel. E tilalom eredményességének nyomon követése és az intézkedések kijátszásának visszaszorítása érdekében a gazdasági szereplők számára elő kell írni a leselejtezett eladatlan fogyasztási cikkek számának és súlyának, megsemmisítése okainak, valamint az alkalmazandó eltérések közzétételét. Végül, a mikro- és kisvállalkozásokra nehezedő indokolatlan adminisztratív terhek elkerülése érdekében mentesíteni kell azokat az e rendeletben meghatározott konkrét termékek megsemmisítési tilalma alól. A tilalom középvállalkozásokra történő alkalmazását hat évvel e rendelet hatálybalépését követően kell megkezdeni. Ha azonban észszerű bizonyíték van arra, hogy mikro- és kisvállalkozásokat fel lehet használni e tilalom megkerülésére, a Bizottság számára lehetővé kell tenni, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban előírassa, hogy az eladatlan fogyasztási cikkek megsemmisítésének tilalma vagy a közzétételi kötelezettség egyes termékek esetében e vállalkozásokra is vonatkozzon.

- (59) A tagállamok nem akadályozhatók meg abban, hogy nemzeti intézkedéseket vezessenek be vagy tartsanak fenn az eladatlan fogyasztási cikkek megsemmisítésére vonatkozóan olyan termékek esetében, amelyekre nem vonatkozik az e rendelet szerinti tilalom, feltéve, hogy ezek az intézkedések összhangban állnak az uniós joggal.
- (60) A gazdasági szereplők által közzétett információk és más rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a Bizottságnak a honlapján közzé kell tennie az eladatlan fogyasztási cikkek megsemmisítésével kapcsolatos összesített információkat, és a munkatervben azonosítani kell azokat a termékeket, amelyek esetében a megsemmisítés tilalmát fontolóra kell venni. Meg kell fontolni az elektromos és elektronikus berendezések felvételét az első munkatervbe.
- (61) A gazdasági szereplőknek kell a felelősséget viselniük azért, hogy a termékek megfeleljenek a környezettudatos tervezési követelményeknek, az ellátási láncban betöltött szerepükkel összefüggésben, hogy biztosítani lehessen e termékek szabad mozgását a belső piacon, és javuljon fenntarthatóságuk. Az ellátási és értékesítési láncba bekapcsolódó gazdasági szereplőknek meg kell hozniuk a megfelelő intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy csak olyan termékeket forgalmazzanak, amelyek megfelelnek ennek a rendeletnek és az annak alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak.
- (62) Mivel a gyártó rendelkezik a tervezési és gyártási eljárásra vonatkozó részletes ismeretekkel, neki kell felelnie az alkalmazandó megfelelőségértékelési eljárás lebonyolításáért, vagy azért, hogy azt a nevében lebonyolítsák.
- (63) A belső piac működésének védelme érdekében szükséges biztosítani, hogy a harmadik országokból az uniós piacra belépő termékek megfeleljenek ennek a rendeletnek és az annak alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak, akár termékként, akár összetevőként vagy köztes termékként kerülnek behozatalra. Különösen azt szükséges biztosítani, hogy a gyártók e termékek tekintetében lefolytatták a megfelelő megfelelőségértékelési eljárásokat. Ezért az importőrök számára elő kell írni, hogy biztosítsák az általuk forgalomba hozott termékek említett követelményeknek való megfelelést, valamint hogy a CE-jelölés és a gyártók által elkészített dokumentáció vizsgálat céljából hozzáférhető legyen az illetékes hatóságok számára. Az importőrök számára elő kell írni azt is, hogy adott esetben biztosítsák e termékekhez digitális termékútlevél rendelkezésre állását.
- (64) A termék forgalomba hozatalakor az importőröknek fel kell tüntetniük a terméken a nevüket, lajstromozott kereskedelmi nevüket vagy lajstromozott védjegyüket, valamint azt a postai címet és azt az elektronikus kommunikációs eszközt, amelyen keresztül kapcsolatba lehet velük lépni. Eltérésekről kell rendelkezni azokban az esetekben, amikor a termék mérete nem teszi lehetővé az ilyen jelöléseket, vagy amikor az importőröknek fel kellene bontaniuk a csomagolást ahhoz, hogy a nevet és a címet elhelyezhessék a terméken, vagy amikor a termék túl kicsi méretű ahhoz, hogy ez az információ feltüntethető legyen azon.
- (65) Mivel a forgalmazók a termékeket azután forgalmazzák a piacon, hogy azokat a gyártó vagy az importőr forgalomba hozta, kellő körültekintéssel kell eljárniuk az alkalmazandó környezettudatos tervezési követelményekkel kapcsolatban. A forgalmazóknak biztosítaniuk kell azt is, hogy a termékek általuk történő kezelése ne befolyásolja hátrányosan e termékeknek az e rendeletnek vagy az annak alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak való megfelelést.
- (66) A forgalmazókat és importőröket – mivel közel állnak a piachoz és fontos a szerepük a termékek megfelelőségének biztosításában – be kell vonni az illetékes nemzeti hatóságok által ellátott piacfelügyeleti feladatokba, és felkészültnek kell lenniük az azokban történő aktív részvételre, az említett hatóságok rendelkezésére bocsátva az érintett termékre vonatkozó összes szükséges információt.

- (67) Mivel a kereskedők termékeket kínálnak eladásra, bérbeadásra vagy részletvásárlásra, vagy termékeket mutatnak be a vevőknek vagy az üzembe helyezőknek, a kereskedőknek szükséges biztosítani, hogy vevők – köztük a potenciális vevők – ténylegesen hozzáférhessenek az e rendeletben előírt információkhoz, beleértve a távértékesítés esetét is. E rendeletnek különösen azt kell előírnia a kereskedők számára, hogy a vevők – köztük a potenciális vevők – mindenkor hozzáférhessenek a digitális termékűtlévelhez, és hogy a címkéket egyértelműen, az irányadó követelményekkel összhangban tüntessék fel. A kereskedőknek minden alkalommal eleget kell tenniük ennek a kötelezettségnek, amikor a terméket eladásra, bérbeadásra vagy részletvásárlásra kínálják.
- (68) A fenntarthatóbb termékek kiválasztásának megkönnyítése érdekében a címkéket szükség szerint jól látható és azonosítható módon kell elhelyezni. Megállapíthatónak kell lennie, hogy azok a szóban forgó termékhez tartozó címkék, anélkül, hogy a vevőknek - beleértve a potenciális vevőket is - a címkén el kellene olvasniuk a márkanévet és a modellszámot. A címkéknek meg kell ragadniuk a kiállított termékek között válogató vevők figyelmét. Annak biztosítása érdekében, hogy a vásárlás fontolgatásakor a címke a vevők számára hozzáférhető legyen, mind a kereskedőknek, mind a felelős gazdasági szereplőknek fel kell tüntetnie azt a termék reklámozása során, távértékesítés esetében is, beleértve az online értékesítést is.
- (69) Gyártónak kell tekinteni az olyan importőröket vagy forgalmazókat, amelyek az e rendelet alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartozó terméket saját nevük vagy védjegyük alatt hoznak forgalomba, vagy az említett terméket oly módon módosítják a használatbavételt megelőzően, hogy az érintheti e rendeletnek vagy a vonatkozó felhatalmazáson alapuló jogi aktusnak való megfelelést, és vállalnia kell a gyártó kötelezettségeit.
- (70) Az online piactereket üzemeltető szolgáltatóknak kiemelt szerepük van az ellátási láncban, mivel lehetővé teszik a gazdasági szereplők számára nagy számú vevő elérését. Az online piactereket üzemeltető szolgáltatóknak – tekintettel a termékek gazdasági szereplők és vevők közötti értékesítésének közvetítésében betöltött fontos szerepükre – felelősséget kell vállalniuk a környezettudatos tervezési követelményeknek nem megfelelő termékek értékesítéséért, és együtt kell működniük a piacfelügyeleti hatóságokkal. A 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁴³⁾ határozza meg az elektronikus kereskedelem általános kereteit, és megállapít bizonyos kötelezettségeket az online platformokra vonatkozóan. Az (EU) 2022/2065 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁴⁴⁾ szabályozza az online közvetítő szolgáltatók illegális tartalmak tekintetében fennálló felelősségét és elszámoltathatóságát, beleértve azokat a termékeket is, amelyek nem felelnek meg a környezettudatos tervezési követelményeknek. Erre az általános keretre építve konkrét követelményeket kell bevezetni a nem megfelelő termékek online értékesítésének hatékony kezelésére.
- (71) Elengedhetetlen, hogy az online piactereket üzemeltető szolgáltatók szorosan együttműködjenek a piacfelügyeleti hatóságokkal. Az (EU) 2019/1020 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁴⁵⁾ 7. cikkének (2) bekezdése az információs társadalommal összefüggő szolgáltatást nyújtó szolgáltatókat kötelezi a piacfelügyeleti hatóságokkal való együttműködésre az említett rendelet hatálya alá tartozó termékek vonatkozásában, ideértve azokat a termékeket, amelyekre e rendelet környezettudatos tervezési követelményeket határoz meg. E célból az (EU) 2022/2065 rendelet IV. fejezetében meghatározott általános kötelezettségeket kell alkalmazni, különösen az (EU) 2022/2065 rendelet 31. cikkében foglalt, az online piactereket üzemeltető szolgáltatóknak a kialakítás általi beépített megfeleléssel kapcsolatos kötelezettségét. Az (EU) 2022/2065 rendelet 31. cikke (3) bekezdésének alkalmazásában az online piactereket üzemeltető szolgáltatóknak többek között az (EU) 2019/1020 rendeletben említett információs és kommunikációs rendszer nyilvános felhasználói interfészén elérhető információkat kell felhasználniuk. Az online piactereket üzemeltető szolgáltatóknak a piacfelügyeleti hatóságokkal is együtt kell működniük a nem megfelelő termékekhez kapcsolódó illegális tartalmak kezelése érdekében. Az említett együttműködés keretében hozott intézkedéseknek magukban kell foglalniuk az online piactereket üzemeltető szolgáltatók intézkedéseire vonatkozó rendszeres és strukturált információcsera kialakítását, beleértve a termékre vonatkozó ajánlatok eltávolítását is. Az online piactereket üzemeltető szolgáltatóknak hozzáférést kell biztosítaniuk interfészeikhez is, hogy segítsék a piacfelügyeleti hatóságokat az online értékesített nem megfelelő termékek azonosításában. Ezenkívül előfordulhat, hogy a piacfelügyeleti hatóságoknak adatokat kell kinyerniük az online piacterekből.
- (72) Az (EU) 2019/1020 rendelet 14. cikke felhatalmazza a piacfelügyeleti hatóságokat arra, hogy – amennyiben valamely súlyos kockázat kiküszöbölésére más hatékony eszköz nem áll rendelkezésükre – megköveteljék a kapcsolódó termékekre utaló tartalom eltávolítását valamely online interfészről. Az említett rendelet által a piacfelügyeleti hatóságokra ruházott hatásköröknek e rendelettel összefüggésben is érvényesülniük kell. Mindazonáltal az e rendelet szerinti hatékony piacfelügyelet és a nem megfelelő termékek uniós piacon való

⁽⁴³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2000/31/EK irányelve (2000. június 8.) a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem egyes jogi vonatkozásairól (az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv) (HL L 178., 2000.7.17., 1. o.).

⁽⁴⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/2065 rendelete (2022. október 19.) a digitális szolgáltatások egységes piacáról és a 2000/31/EK irányelv módosításáról (digitális szolgáltatásokról szóló rendelet) (HL L 277., 2022.10.27., 1. o.).

⁽⁴⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1020 rendelete (2019. június 20.) a piacfelügyeletről és a termékek megfelelőségéről, valamint a 2004/42/EK irányelv, továbbá a 765/2008/EK és a 305/2011/EU rendelet módosításáról (HL L 169., 2019.6.25., 1. o.).

jelenlétének elkerülése érdekében az említett hatáskörök minden szükséges és arányos esetben alkalmazandók, a súlyosnál kisebb kockázatot jelentő termékek esetében is. Az említett hatásköröket az (EU) 2022/2065 rendelet 9. cikkével összhangban kell gyakorolni.

- (73) Valamely termék teljes ellátási láncban való nyomkövethetőségének biztosítása megkönnyíti a piacfelügyeleti hatóságok azon feladatát, hogy felkutassák azokat a gazdasági szereplőket, akik vagy amelyek nem megfelelő termékeket hoztak forgalomba vagy forgalmaztak. A gazdasági szereplőknek ezért bizonyos ideig meg kell őrizniük a termékekkel kapcsolatos ügyletekre vonatkozó adatokat.
- (74) A forgalomba hozott termékek megfelelősége ellenőrzésének felgyorsítása és megkönnyítése érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkével összhangban jogi aktusokat fogadjon el e rendelet kiegészítésére, és szükség esetén kötelezze a gazdasági szereplőket arra, hogy a műszaki dokumentáció meghatározott részeit digitálisan tegyék elérhetővé mind az illetékes nemzeti hatóságok, mind a Bizottság számára. Ez lehetővé tenné az illetékes nemzeti hatóságok számára, hogy kérés nélkül hozzáférjenek ezekhez az információkhoz, miközben továbbra is garantált az üzleti titkok és a szellemi tulajdon-jogok védelme. Az ilyen információk digitális hozzáférhetővé tétele lehetséges módjai körébe kell tartoznia rendszerint egy digitális termékútvélnél, vagy az (EU) 2017/1369 rendeletben említett termékadatbázis megfelelési részébe történő felvételnek vagy a gazdasági szereplő honlapján történő hozzáférhetővé tételnek. Ez a kötelezettség nem vonhatja meg az illetékes nemzeti hatóságok azon jogát, hogy kérésre hozzáférjenek a műszaki dokumentáció más részeihez.
- (75) Az érintett termékek piaci penetrációjának jobb becslése, a környezettudatos tervezési követelmények és munkatervek kidolgozásához vagy naprakésszé tételéhez használt tanulmányokhoz jobb információanyag gyűjtése, valamint a környezettudatos tervezési követelmények megfogalmazásának vagy felülvizsgálatának felgyorsítása céljából az egyes termékcsoportok piaci részesedése megállapításának támogatása érdekében a Bizottságnak felhatalmazást kell adni az EUMSZ 290. cikkével összhangban jogi aktusok elfogadására e rendeletnek a termékek értékesítésére vonatkozó megfelelő és megbízható adatok gyűjtésének előírásával történő kiegészítésére, lehetővé téve az említett adatoknak a Bizottság által vagy a Bizottság nevében közvetlenül a gyártóktól vagy kiskereskedőktől történő begyűjtését. A nyomon követésre és a jelentéstételre vonatkozó szabályok elfogadásakor a Bizottságnak figyelembe kell vennie a piaci penetrációra vonatkozóan rendelkezésre álló adatok maximalizálásának, valamint a gazdasági szereplőkre nehezedő adminisztratív terhek minimalizálásának szükségességét, különösen a kkv-k számára.
- (76) A jövőbeli környezettudatos tervezési követelmények és a végfelhasználók bizalmának javítása érdekében a vizsgálati körülmények és a tényleges működés során mért használat közbeni energiafogyasztás és egyéb teljesítményparaméterek közötti eltérések azonosítása és korrigálása érdekében a Bizottság számára hozzáférést kell biztosítani a termékek használat közbeni tényleges energiafogyasztására vonatkozó nem személyes adatokhoz és adott esetben más teljesítményparaméterekhez is. E célból a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkével összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendelet annak előírásával történő kiegészítésére, hogy egyes termékek esetében – a közúti járművekhez hasonlóan – megkövetelje a használat közbeni energiafogyasztásuk és egyéb releváns teljesítményparamétereik rögzítését és a kapcsolódó adatok végfelhasználó számára történő feltüntetését. Az internethez kapcsolódó termékek esetében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendelet annak előírásával történő kiegészítésére, hogy a gazdasági szereplők távoli módon gyűjtsenek össze nem személyes, használat közbeni adatokat, és jelentsék ezeket az adatokat a Bizottságnak, mivel ezek elengedhetetlenek a termékek teljesítőképességének meghatározásához és a lakosság tájékoztatásához. Azon termékek esetében, amelyek használat közbeni teljesítménye jelentős mértékben függ az éghajlati vagy földrajzi viszonyoktól is, általános éghajlati vagy földrajzi információkat is gyűjteni és jelenteni kell, olyan módon, amely nem teszi lehetővé az egyes készülékek konkrét helyének meghatározását. A végfelhasználóknak kifejezetten hozzá kell járulniuk azon információk gyűjtéséhez, amelyek megosztását helyénvalónak tartják. Nem szabad megengedni a készülékek olyan összefüggésben bekövetkező viselkedésére vonatkozó információk gyűjtését, amelyben az egyén észszerűen számíthat arra, hogy nem kerül sor megfigyelésre vagy felvételre, vagy amely információgyűjtés biztosítaná vagy lehetővé tehetné egyének azonosítását vagy a viselkedésmódjaikra vonatkozó következtetések levonását.
- (77) A környezettudatos tervezési követelményeknek való megfelelés ellenőrzésének megkönnyítése, ezen belül többek között a megfelelőségértékelés és a piacfelügyelet elősegítése érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy kellően indokolt esetben előírja, hogy az ellátási lánc szereplői ingyenesen tájékoztatást nyújtsanak az általuk biztosított termékekről vagy szolgáltatásokról, mint például a felhasznált anyagok mennyiségéről és típusáról vagy vegyi összetételéről, vagy az alkalmazott gyártási folyamatról, vagy a szolgáltatásaik nyújtásának feltételeiről. Lehetővé kell tenni azt is, hogy a gyártók hozzáférjenek az ilyen információkat tartalmazó dokumentumokhoz vagy az ellátási lánc szereplőinek tényleges létesítményeihez annak érdekében, hogy közvetlenül és saját maguk is hozzáférhessenek a szükséges információkhoz, amennyiben az ellátási lánc szereplői a kért információkat észszerű időn belül nem bocsátják rendelkezésre. A Bizottságot is fel kell hatalmazni arra, hogy lehetővé tegye a bejelentett szervezetek és a nemzeti hatóságok számára az ellátási lánc szereplőinek tevékenységeivel kapcsolatos információk pontosságának ellenőrzését.

- (78) Az e rendeletben meghatározott környezettudatos tervezési követelmények – beleértve az olyan szempontokra vonatkozókat is, mint az energiateljesítmény vagy -hatékonyság, a tartósság és megbízhatóság, valamint az újrafeldolgozott tartalom – hatékony és harmonizált alkalmazásának biztosítása érdekében az e követelményeknek való megfelelést olyan megbízható, pontos és reprodukálható módszerekkel kell mérni, amelyek figyelembe veszik az általánosan elismert legkorszerűbb módszereket. A termékek környezettudatos tervezési követelményeit meghatározó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak rendszerint tartalmazniuk kell a megfelelés megállapításához vagy ellenőrzéséhez szükséges vizsgálatokra, mérésekre vagy számításokra vonatkozó előírásokat. A Bizottságot fel kell hatalmazni továbbá arra, hogy az EUMSZ 290. cikkével összhangban jogi aktusokat fogadjon el e rendelet annak előírásával történő kiegészítésére, hogy az alkalmazandó számítási követelményeket tükröző digitális eszközöket kell használni, ezáltal biztosítva azok harmonizált alkalmazását.
- (79) Annak érdekében, hogy a környezettudatos tervezési követelmények elérjék kívánt hatásukat, ennek a rendeletnek olyan általános és átfogó rendelkezéseket kell megállapítania, amelyek a környezettudatos tervezési követelmények hatálya alá tartozó valamennyi termékre vonatkoznak, és tiltják az ilyen követelmények kijátszását. Ezért meg kell tiltani minden olyan gyakorlatot, amely a megfelelési vizsgálat során vagy a termék használatbavételét követő rövid időn belül a termék teljesítőképességének indokolatlan megváltozásához vezet és olyan bejelentett teljesítőképességet eredményez, amely megtévesztő módon mutatja be a termék használat közbeni tényleges teljesítőképességét.
- (80) Adott esetben a környezettudatos tervezési követelményeket meghatározó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok a megfelelés megállapítása vagy ellenőrzése érdekében hivatkozhatnak szabványok használatára. Annak biztosítása érdekében, hogy a belső piacon ne legyenek kereskedelmet gátló akadályok, uniós szinten harmonizált szabványokra van szükség. Az említett szabványokra való hivatkozásnak az 1025/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽⁴⁶⁾ összhangban történő elfogadását és az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való megjelenését követően az ilyen szabványoknak megfelelő termékeket annyiban az e rendelet szerint elfogadott környezettudatos tervezési követelményeknek megfelelőnek kell tekinteni, amennyiben a vonatkozó harmonizált szabványok kiterjednek rájuk. Hasonlóképpen, a harmonizált szabványoknak megfelelő vizsgálati, mérési vagy számítási módszereket a környezettudatos tervezési követelményeket megállapító, vonatkozó felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott vizsgálati, mérési és számítási módszerekre vonatkozó követelményeknek megfelelőnek kell tekinteni, amennyiben a vonatkozó harmonizált szabványok kiterjednek e követelményekre.
- (81) A jelenlegi uniós szabványosítási keret, amely a műszaki harmonizáció és a szabványok új megközelítési módjáról szóló, 1985. május 7-i tanácsi állásfoglalásban⁽⁴⁷⁾ meghatározott új megközelítés elvein és az 1025/2012/EU rendeleten alapul, alapértelmezés szerint keretet biztosít olyan szabványok kidolgozásához, amelyek az e rendeletben meghatározott releváns követelményeknek való megfelelés véelméről rendelkeznek. Harmonizált szabványokra való releváns hivatkozások hiányában – például ha a szabványosítási folyamat az érdekelt felek közötti konszenzus hiánya miatt elakadt, vagy a harmonizált szabvány létrehozásában késedelmek mutatkoznak, és az előírt határidőt nem lehet tiszteletben tartani – kivételes tartalmegoldásként a Bizottság végrehajtási jogi aktusok elfogadásával közös előírásokat állapíthat meg a gyártó környezettudatos tervezési követelményeknek való megfelelése megkönnyítésére. Az említett késedelmek például akkor fordulhatnak elő, ha a kívánt minőséget nem érik el. Ezenkívül lehetővé kell tenni e megoldás igénybevételét akkor is, ha a Bizottság az 1025/2012/EU rendelettel összhangban korlátozta vagy visszavonta a vonatkozó harmonizált szabványokra történő hivatkozásokat. A közös előírásoknak való megfelelésnek alapul kell szolgálnia a megfelelés véelmelésére is. A hatékonyság biztosítása érdekében a Bizottságnak be kell vonnia az érdekelt feleket az e rendelet alapján elfogadott, környezettudatos tervezési követelményekre vonatkozó közös előírások kidolgozásába.
- (82) Annak érdekében, hogy a gazdasági szereplők igazolni, az illetékes hatóságok pedig ellenőrizni tudják, hogy a forgalmazott termékek megfelelnek az e rendelet alapján elfogadott környezettudatos tervezési követelményeknek, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkével összhangban jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek az érintett termék jellegének és a szabályozott termékparamétereknek megfelelő és arányos megfelelésgértékelési eljárások meghatározásával történő kiegészítésére. Az egyéb uniós joggal való összhang biztosítása érdekében a megfelelésgértékelési eljárásokat az e rendeletben szereplő belső gyártásellenőrzési modulok és a 768/2008/EK európai parlamenti és tanácsi határozatban⁽⁴⁸⁾ szereplő modulok közül kell kiválasztani a legkevésbé szigorútól a legszigorúbbig terjedően. Annak további biztosítása érdekében, hogy az alkalmazandó modul megfelelő és arányos legyen az érintett termék jellegével és a szabályozott termékparaméterekkel, a Bizottságnak szükség esetén megfelelően módosítania kell a választott modult.

⁽⁴⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1025/2012/EU rendelete (2012. október 25.) az európai szabványosításról, a 89/686/EGK és a 93/15/EGK tanácsi irányelv, a 94/9/EGK, a 94/25/EGK, a 95/16/EGK, a 97/23/EGK, a 98/34/EGK, a 2004/22/EGK, a 2007/23/EGK, a 2009/23/EGK és a 2009/105/EGK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 87/95/EGK tanácsi határozat és az 1673/2006/EGK európai parlamenti és tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 316., 2012.11.14., 12. o.).

⁽⁴⁷⁾ HL C 136., 1985.6.4., I. o.

⁽⁴⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008. július 9-i 768/2008/EK határozata a termékek forgalomba hozatalának közös keretrendszeréről, valamint a 93/465/EGK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 218., 2008.8.13., 82. o.).

- (83) A gyártóknak EU-megfelelőségi nyilatkozatot kell kidolgozniuk, amely tájékoztatást nyújt a termékek e rendeletnek való megfeleléséről. A gyártókat más uniós jog is kötelezheti arra, hogy kidolgozzanak EU-megfelelőségi nyilatkozatot. A piacfelügyeleti célú információkhoz való hatékony hozzáférés biztosítása érdekében egyetlen EU-megfelelőségi nyilatkozatot kell kidolgozni valamennyi uniós jog tekintetében. A gazdasági szereplőkre nehezedő adminisztratív terhek csökkentése érdekében lehetővé kell tenni, hogy ez az egyetlen EU-megfelelőségi nyilatkozat az egyes vonatkozó EU-megfelelőségi nyilatkozatokból összeállított dokumentációból állhasson.
- (84) A 765/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁴⁹⁾ előírja a megfelelőségértékelő szervezetek akkreditálásának szabályait, továbbá megállapítja a CE-jelölésre és annak más jelölésekkel való kapcsolatára vonatkozó általános elveket. Az említett rendeletnek alkalmazandónak kell lennie az e rendelet hatálya alá tartozó termékekre annak biztosítása érdekében, hogy azon termékek, amelyek az Unión belüli szabad mozgás előnyeit élvezik, megfeleljenek a közérdek – például az emberi egészség, a biztonság és a környezet – magas szintű védelmét biztosító követelményeknek. Ha valamely termékre vonatkozóan környezettudatos tervezési követelményeket fogadtak el, a CE-jelölésnek jeleznie kell, hogy a termék megfelel e rendeletnek és az annak értelmében elfogadott környezettudatos tervezési követelményeknek, amennyiben azok a termékre vonatkoznak. Tekintettel arra, hogy ez a rendelet számos termékre vonatkozóan előírja környezettudatos tervezési követelmények meghatározását, az e követelményeket meghatározó felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak meg kell állapítaniuk a környezettudatos tervezési követelményekkel kapcsolatos CE-jelölésre vonatkozó szabályokat, az érintett termékekre vonatkozó uniós jog követelményeivel való összhang biztosítása, a más jelölésekkel való összetéveszthetőség megelőzése és a gazdasági szereplők adminisztratív terheinek minimálisra csökkentése érdekében.
- (85) A 768/2008/EK határozatban meghatározott megfelelőségértékelési modulok némelyike megfelelőségértékelő szervezetek beavatkozását igényli. E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a tagállami hatóságoknak be kell jelenteniük ezeket a szervezeteket a Bizottságnak.
- (86) A megfelelőségértékelés elvégzése egységes minőségi színvonalának biztosítása érdekében a bejelentett szervezetek értékelésében, bejelentésében és nyomon követésében részt vevő bejelentő hatóságokra vonatkozóan szükséges követelményeket megállapítani. A tagállamoknak különösen biztosítaniuk kell azt, hogy a bejelentő hatóság tárgyilagosan és elfogulatlanul végezze a tevékenységét. Ezenfelül a bejelentő hatóságoknak gondoskodniuk kell az általuk megszerzett információk bizalmas kezeléséről, ugyanakkor pedig képesnek kell lenniük arra, hogy a bejelentett szervezetekkel kapcsolatban információkat cseréljenek a nemzeti hatóságokkal, más tagállamok bejelentő hatóságaival és a Bizottsággal, a megfelelőségértékelés következtetésének biztosítása érdekében. A kérelmező szervezetek felkészültségének és függetlenségének tényleges megállapítása és nyomon követése érdekében a bejelentő hatóságoknak csak a bejelentést kérő konkrét jogi szervezetet kell értékelniük, figyelmen kívül hagyva az anya- vagy testvérvállalatok jogosítványait. Ugyanezen okból kifolyólag a bejelentő hatóságoknak értékelniük kell a kérelmező szervezeteket az összes vonatkozó követelmény és megfelelőségértékelési feladat tekintetében, a harmonizált szabványokra támaszkodva az e szabványok körébe tartozó követelmények és feladatok tekintetében.
- (87) Tekintettel a környezettudatos tervezési követelményekkel kapcsolatos megfelelőségértékelések megbízhatóságának biztosításában betöltött központi szerepükre, alapvető fontosságú, hogy a bejelentő hatóságok feladataik megfelelő ellátásához elegendő számú kompetens személyzettel és elegendő pénzügyi forrásokkal rendelkezzenek.
- (88) Alapvetően fontos, hogy valamennyi bejelentett szervezet azonos színvonalon, az egyenlő verseny és autonómia feltételei mellett lássa el feladatait. Ezért követelményeket kell megállapítani azon megfelelőségértékelő szervezetek számára, amelyek megfelelőségértékelési tevékenységek végzéséhez meg kívánják szerezni a bejelentett szervezet státuszt. Ezeket a követelményeket továbbra is alkalmazni kell annak biztosítása érdekében, hogy a bejelentett szervezet kompetenciáját fenntartsák. Az autonómia biztosítása érdekében a bejelentett szervezet és az általa alkalmazott személyzet számára elő kell írni a bejelentés körébe tartozó termékek értékláncának gazdasági szereplőitől és más vállalatoktól – ideértve a vállalkozói szövetségeket, valamint az anya- és testvérvállalatokat, a leányvállalatokat és az alvállalkozókat – való függetlenség megőrzését.
- (89) Amennyiben egy megfelelőségértékelő szervezet igazolja a harmonizált szabványokban rögzített kritériumok teljesítését, akkor vélelmezni kell e rendelet vonatkozó követelményeinek való megfelelést.
- (90) A megfelelőségértékelő szervezetek gyakran alvállalkozásba adják a megfelelőségértékeléshez kapcsolódó tevékenységeik bizonyos részeit, vagy e célból leányvállalatot vesznek igénybe. Annak biztosítása érdekében, hogy az uniós piacon forgalomba hozandó termékek megfeleljenek a környezettudatos tervezési követelményeknek, az e rendelet szerinti megfelelőségértékelési feladatok ellátását illetően a megfelelőségértékelő alvállalkozóknak és

⁽⁴⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008. július 9-i 765/2008/EK rendelete a termékek forgalmazása tekintetében az akkreditálás előírásainak megállapításáról és a 339/93/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 218., 2008.8.13., 30. o.).

leányvállalatoknak ugyanazoknak a követelményeknek kell megfelelniük, mint a bejelentett szervezeteknek. Ennek biztosítására a releváns bejelentett szervezeteknek eljárásokat kell kidolgozniuk alvállalkozóik vagy leányvállalataik felkészültségének, tevékenységeinek és teljesítményének például minősítési mátrix segítségével történő folyamatos nyomon követésére.

- (91) Annak érdekében, hogy a bejelentő hatóságok ténylegesen megállapíthassák és nyomon követhessék a kérelmező szervezetek kompetenciáját és függetlenségét, a bejelentett szervezeteknek autonómnak kell lenniük, és autonómnak kell maradniuk. A bejelentett szervezet termékek megfelelőségértékelésével kapcsolatos és más belső tevékenységeit illetően ezért bizonyos tevékenységeket és döntéshozatali folyamatokat kizárólag maga a bejelentett szervezet végezhet.
- (92) A kérelmező szervezetek felkészültsége és függetlensége megállapításának és nyomon követésének megkönnyítése érdekében a kérelmező szervezeteknek leírást kell benyújtaniuk arról – például minősítési mátrix formájában –, hogy az érintett személyzet, annak jogállása és feladatai miként felelnek meg azoknak a megfelelőségértékelési feladatoknak, amelyekre vonatkozóan e szervezetet be kívánják jelteni, lehetővé téve a bejelentő hatóság számára, hogy hatékonyabban értékelje a személyzet megfelelőségét és a bejelentett szervezetek folyamatos autonómiáját. A bejelentett szervezeteknek biztosítaniuk kell, hogy a különböző megfelelőségértékelési feladatokat végző személyzet rotálódjon.
- (93) Mivel egy adott tagállamban a bejelentett szervezetek által kínált szolgáltatások kapcsolódhatnak az uniós piacon forgalmazott termékekhez, helyénvaló lehetőséget biztosítani a többi tagállamnak és a Bizottságnak arra, hogy valamely bejelentett szervezettel szemben kifogást emelhessenek.
- (94) A megfelelőségértékelési eljárás megkönnyítése és felgyorsítása, valamint a gazdasági szereplőkkel való egyenlő bánásmód érdekében kulcsfontosságú, hogy a bejelentett szervezetek következetesen alkalmazzák a megfelelőségértékelési eljárásokat, és anélkül, hogy szükségtelen terhet rónának a gazdasági szereplőkre.
- (95) Az arra vonatkozó végső döntés előtt, hogy a termék kaphat-e megfelelőségi tanúsítványt, azon gazdasági szereplőnek, amelynek szándékában áll a terméket a piacon forgalomba hozni, csak egy alkalommal szabad megengedni a vonatkozó dokumentáció kiegészítését. Erre a korlátozásra annak biztosításához van szükség, hogy a bejelentett szervezetek a megfelelőség megvalósulásáig ne segíthessék a gyártókat változtatások végrehajtásában, mivel ez azt jelentené, hogy a nyújtott szolgáltatás tanácsadói szolgáltatáshoz lenne hasonló, és a gyakorlatban felhívhatná a bejelentett szervezetek feladatainak közérdekű jellegét. Adott esetben a bejelentett szervezetek számára lehetővé kell tenni a tanúsítványok vagy jóváhagyó határozatok korlátozását, felfüggesztését vagy visszavonását.
- (96) A bejelentett szervezetek, gyártók vagy termékek meg nem felelése eseteinek azonosítása és megoldása megkönnyítése érdekében a bejelentett szervezeteknek proaktívan továbbítaniuk kell a rendelkezésükre álló releváns információkat a bejelentő hatóságoknak vagy piacfelügyeleti hatóságoknak.
- (97) Alapvető fontosságú a bejelentett szervezetek és a piacfelügyeleti hatóságok közötti hatékony információcseré biztosítása, a más tagállambeli hatóságokra is kiterjedően. E célból a bejelentő hatóságoknak és a bejelentett szervezeteknek biztosítaniuk kell a piacfelügyeleti hatóságoktól érkező információkérések nyomon követését.
- (98) A Bizottságnak lehetővé kell tennie a bejelentett szervezetek közötti megfelelő koordinációt és együttműködést. A környezettudatos tervezési követelmények harmonizált alkalmazásának biztosítása érdekében a bejelentett szervezeteknek meg kell vitatniuk és koordinálniuk kell a lehetséges eltéréseket. E folyamat során figyelembe kell venniük az európai szabványügyi testületek illetékes műszaki bizottságai által kiadott bármely vonatkozó iránymutatást és ajánlást.
- (99) Annak érdekében, hogy a fogyasztókat fenntartható döntésekre ösztönözzék – különösen akkor, ha a legfenntarthatóbb termékek nem eléggé megfizethetőek –, rendelkezni lehet olyan mechanizmusokról, mint az ökotulványok és a környezetvédelmi adóztatás. Amennyiben a tagállamok úgy döntenek, hogy ösztönzőket alkalmaznak a legjobban teljesítő termékek jutalmazására, ezt oly módon kell megtenniük, hogy az említett ösztönzőknek az e rendelet alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok által meghatározott két legmagasabb teljesítményosztályt kell megcélözniük, amelyek nem feltétlenül kumulatív módon alkalmazandók, ha a teljesítményosztályokat egynél több paraméterre vonatkozóan állapítják meg. Az (EU) 2017/1369 rendelet hatálya alá tartozó energiafogyasztást befolyásoló termékek vagy az (EU) 2020/740 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁵⁰⁾ szerinti, az üzemanyag-hatékonyságra és egyéb paraméterekre vonatkozó címkézési követelmények

⁽⁵⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/740 rendelete (2020. május 25.) a gumiabroncsok üzemanyag-hatékonyság és más paraméterek tekintetében történő címkézéséről, az (EU) 2017/1369 rendelet módosításáról és az 1222/2009/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 177., 2020.6.5., 1. o.).

hatálya alá tartozó gumiabroncsok esetében az e két jogszabályban meghatározott kritériumokat kell alkalmazni az e rendeletben foglalt kritériumok helyett. A tagállamoknak azonban nem szabad lehetővé tenni valamely termék forgalomba hozatalának a termék teljesítményszintje alapján történő megtiltását. A tagállami ösztönzők bevezetése nem sértheti az uniós állami támogatási szabályok alkalmazását.

- (100) A közbeszerzések az Unió GDP-jének 14 %-át teszik ki. Annak érdekében, hogy a környezeti szempontból fenntarthatóbb termékek iránti kellő kereslet biztosítása révén hozzájáruljanak a klímasemlegesség elérésére, az energia- és erőforrás-hatékonyság javítására, valamint a közegészséget és a biológiai sokféleséget védő körforgásos gazdaságra való áttérésre irányuló célkitűzéshez, az ajánlatkérő szervezeteknek és a közszolgáltató ajánlatkérőknek adott esetben a zöld közbeszerzésre vonatkozó egyedi követelményekhez kell igazítaniuk beszerzéseiket. Az önkéntes megközelítéshez képest a kötelező zöld közbeszerzési követelmények biztosítani fogják, hogy a közkiadások maximális hatást fejtsenek ki a jobban teljesítő termékek iránti kereslet növelésére. Fontos, hogy a tagállamok segítséget nyújtsanak a nemzeti ajánlatkérő szervezeteknek a zöld közbeszerzésért felelős személyzet továbbképzéséhez és átképzéséhez. Az említett zöld közbeszerzési követelményeknek minimumkövetelményeknek kell lenniük, ami azt jelenti, hogy az ajánlatkérő szervezetek és közszolgáltató ajánlatkérők számára lehetővé kell tenni, hogy további és szigorúbb követelményeket határozzanak meg. E követelményeknek átláthatónak, objektívnek és megkülönböztetésmenteseknek kell lenniük. A közbeszerzési eljárást az ajánlatkérő szervezeteknek és a közszolgáltató ajánlatkérőknek a 2014/24/EU⁽⁵¹⁾ és a 2014/25/EU⁽⁵²⁾ európai parlamenti és tanácsi irányelvvel, az alkalmazandó ágazati jogszabályokkal, valamint az Unió nemzetközi kötelezettségvállalásaival, többek között a közbeszerzésről szóló megállapodással és az Unióra nézve kötelező egyéb nemzetközi megállapodásokkal összhangban kell lefolytatniuk. Az említett követelmények nem érintik az ajánlatkérő szervezetek és közszolgáltató ajánlatkérők azon lehetőségét, hogy a közbeszerzési szerződésekre vonatkozóan az uniós jogban, különösen a 2014/24/EU és a 2014/25/EU irányelvben meghatározott eltérésekre vagy mentességekre hivatkozzanak. A konkrét termékcsoportokra meghatározott követelményeknek nem csak a termékek árubeszerzésre irányuló közbeszerzési szerződések keretében történő közvetlen beszerzésekor kell megfelelni, hanem az építési beruházásra vagy szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések esetében is, amennyiben ezeket a termékeket az említett szerződések tárgyát képező tevékenységekhez fogják felhasználni. Az említett követelményeket a szóban forgó termékeket szabályozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban tárgyalt termékjellemzőkkel összefüggésben kell meghatározni. Az említett követelmények részeként a Bizottság minimális kötelező műszaki előírásokat határozhat meg, amelyek előírják, hogy a termékek feleljenek meg a vonatkozó felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott lehető legjobb teljesítményszinteknek, ideértve adott esetben a két legmagasabb teljesítményszintet vagy pontszámot is. Ennek eredményeként például az ajánlatkérő szervezeteknek és a közszolgáltató ajánlatkérőknek kötelező lenne előírni, hogy az ajánlattevők termékei feleljenek meg a karbonlábnyomra vonatkozó konkrét követelményeknek. A közbeszerzési keretnek megfelelően az említett minimális kötelező műszaki előírásoknak el kell kerülniük a verseny mesterséges korlátozását és valamely adott gazdasági szereplő előnyben részesítését. A Bizottság minimális kötelező odaítélési kritériumokat is megállapíthat, többek között e kritériumokhoz 15–30 %-os egyedi súlyozást rendelhet annak biztosítása érdekében, hogy azok jelentősen befolyásolhassák a termékek kiválasztását a környezeti szempontból leginkább fenntartható termékek javára. Ennek eredményeként például az ajánlatkérő szervezetek és a közszolgáltató ajánlatkérők számára kötelezővé válna, hogy a szóban forgó termékek újrafeldolgozott tartalmát 20–30 %-os minimum súlyozással vegyék figyelembe. Ebből következően az ajánlatkérő szervezeteknek és a közszolgáltató ajánlatkérőknek az adott odaítélési eljárásban lehetőségük lenne arra, hogy 30 %-nál nagyobb, de 20 %-nál nem kisebb súlyozással vegyék figyelembe az újrafeldolgozott tartalmat. Az odaítélési szempontokat előnyben kell részesíteni a műszaki előírásokkal szemben, ha bizonytalanságok merülnek fel az uniós piacon a legjobban teljesítő termékek rendelkezésre állása vagy költsége tekintetében. A Bizottság meghatározhat szerződésteljesítési feltételeket és célokat is, amelyek szerint például az ajánlatkérő szervezeteknek és a közszolgáltató ajánlatkérőknek bizonyos termékekre vonatkozó éves közbeszerzéseiket legalább 50 %-ban olyan termékeknek kell odaítélniük, amelyek több mint 70 %-ban újrafeldolgozható anyagot tartalmaznak. Ennek eredményeként a tagállamok továbbra is meghatározhatnak magasabb célértékeket e termékek beszerzésére vonatkozóan. A végrehajtási jogi aktusok kidolgozása során és különösen a gazdasági megvalósíthatóság ajánlatkérő szervezetek és a közszolgáltató ajánlatkérők szempontjából történő mérlegelésekor a Bizottságnak figyelembe kell vennie a piacon elérhető környezetvédelmi szempontból legmegfelelőbb termékeket és megoldásokat, a követelmények versenyre gyakorolt hatásait, valamint azt a tényt, hogy a különböző tagállamok különböző ajánlatkérő szervei és közszolgáltató ajánlatkérői eltérő költségvetési kapacitással vagy egyéb korlátokkal rendelkezhetnek például az éghajlati körülmények vagy a hálózati infrastruktúra tekintetében.
- (101) A tagállamok nem akadályozhatók meg abban, hogy a zöld közbeszerzésre vonatkozó nemzeti intézkedéseket vezessenek be vagy tartsanak fenn azon termékcsoportok tekintetében, amelyekre vonatkozóan még nem határoztak meg e rendelet szerinti közbeszerzési követelményeket, valamint hogy szigorúbb nemzeti követelményeket vezessenek be a zöld közbeszerzési követelményeket megállapító végrehajtási jogi aktusok hatálya alá tartozó termékekre vonatkozóan, feltéve, hogy ezen intézkedések és követelmények összhangban állnak az uniós joggal.

⁽⁵¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/24/EU irányelve (2014. február 26.) a közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 94., 2014.3.28., 65. o.).

⁽⁵²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/25/EU irányelve (2014. február 26.) a vízügyi, energiaipari, közlekedési és postai szolgáltatási ágazatban működő ajánlatkérők beszerzéseiről és a 2004/17/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 94., 2014.3.28., 243. o.).

- (102) A környezettudatos tervezési követelmények hatékony végrehajtása alapvető fontosságú az uniós piacon a verseny egyenlőségének, valamint annak biztosításához, hogy megvalósuljanak e rendelet várható előnyei, és hogy e rendelet hozzájáruljon az Unió éghajlatvédelmi, energetikai és körforgásos jellegre vonatkozó célkitűzéseinek eléréséhez. Ezért az uniós piacra belépő termékek piacfelügyeletének és ellenőrzésének horizontális keretét megállapító (EU) 2019/1020 rendeletet kell alkalmazni azokra a termékekre, amelyekre vonatkozóan e rendelet alapján környezettudatos tervezési követelményeket állapítottak meg, amennyiben ez a rendelet nem tartalmaz ugyanolyan célkitűzésre irányuló, ugyanolyan jellegű vagy hatású konkrét rendelkezéseket. Ezen túlmenően a 2009/125/EK irányelv alapján elfogadott végrehajtási intézkedések hatálya alá tartozó termékek meg nem felelése problémás szintjének csökkentése, a jövőbeni környezettudatos tervezési követelményeknek való meg nem felelés hatékonyabb megelőzése, valamint a 2009/125/EK irányelvhez képest e rendelet tágabb hatályának és megnövekedett ambícióinak figyelembe vétele érdekében ennek a rendeletnek olyan konkrét további szabályokat kell tartalmaznia, amelyek kiegészítik az (EU) 2019/1020 rendelettel létrehozott keretet. Ezeknek a szabályoknak a tagállami erőfeszítések tervezésének, koordinációjának és támogatásának további erősítésére kell irányulniuk, és további eszközöket kell biztosítaniuk a Bizottság számára, hogy elősegítsék annak biztosítását, hogy a piacfelügyeleti hatóságok megfelelő intézkedéseket hozzanak a környezettudatos tervezési követelmények be nem tartásának megelőzése érdekében.
- (103) A piacfelügyeleti hatóságok mellett a vámhatóságoknak is fontos szerepük van e rendelet importált áruk tekintetében történő végrehajtásában, és ebből az célból az 515/97/EK tanácsi rendeletre⁽⁵³⁾ támaszkodhatnak.
- (104) Annak biztosítása érdekében, hogy a környezettudatos tervezési követelményekkel kapcsolatban kellő mértékű ellenőrzéseket hajtsanak végre, a tagállamoknak az (EU) 2019/1020 rendelet 13. cikkében előírt nemzeti piacfelügyeleti stratégiájukban külön fejezetet kell kidolgozniuk, amely felsorolja az általuk e rendelet szerinti piacfelügyeleti prioritásként meghatározott termékeket vagy követelményeket, valamint azokat a tevékenységeket, amelyeket a releváns termékek vonatkozó környezettudatos tervezési követelményeknek való meg nem felelése csökkentésére vagy megszüntetésére terveznek.
- (105) Az e rendelet szerinti piacfelügyelet prioritásait olyan objektív kritériumok alapján kell meghatározni, mint a megfigyelt meg nem felelési szint vagy a meg nem felelésből eredő környezeti hatások. Az e prioritások kezelésére tervezett tevékenységeknek viszont arányban kell állniuk a prioritásként történő meghatározásukat eredményező tényekkel.
- (106) Az (EU) 2019/1020 rendeletben említett információs és kommunikációs rendszerbe bevitt adatok alapján a Bizottságnak jelentést kell készítenie, amely a megelőző négy naptári év során a környezettudatos tervezési követelményeknek való meg nem feleléssel kapcsolatban elvégzett ellenőrzések jellegére és számára, a megállapított meg nem felelés mértékére, valamint a kiszabott szankciók jellegére és súlyosságára vonatkozó információkat tartalmazza. A jelentésnek tartalmaznia kell a tagállami tevékenységek tervezett tevékenységekkel való összevetését, valamint a piacfelügyeleti hatóságokra vonatkozó indikatív referenciaértékeket és a prioritások listáját. A végrehajtási jogi aktusok (EU) 2019/1020 rendelet 11. cikkének (4) bekezdésével összhangban történő elfogadásának megfontolása során a Bizottságnak az e rendeletnek való magas szintű megfelelés biztosítása érdekében figyelembe kell vennie az e rendelet szerint, a piacfelügyeleti hatóságok által az (EU) 2019/1020 rendeletben említett információs és kommunikációs rendszerbe bevitt információk alapján készített jelentések eredményeit, és adott esetben foglalkoznia kell az e rendelet alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok hatálya alá tartozó azon termékekkel vagy termékcsoportokkal, amelyekhez kapcsolódóan folyamatosan különleges kockázatokat vagy súlyos jogsértéseket azonosítottak.
- (107) A piacfelügyeleti hatóságok koordinációjának további erősítése érdekében az (EU) 2019/1020 rendelet alapján létrehozott közigazgatási együttműködési csoportnak (AdCo) az e rendelet szerinti piacfelügyeleti prioritásként meghatározott termékek vagy követelmények, valamint az e rendeletnek való meg nem felelés csökkentése vagy megszüntetése céljából tervezett tevékenységek azonosítása céljából rendszeres időközönként üléseznie kell, és meg kell határoznia a tagállamok nemzeti piacfelügyeleti stratégiáiban figyelembe veendő közös piacfelügyeleti prioritásokat, az uniós támogatás nyújtásának prioritásait és az e rendelet alapján elfogadott követelményeket, amelyek eltérő alkalmazásuk vagy értelmezésük miatt piaci torzuláshoz vezetnek.
- (108) A Bizottságnak adott esetben az (EU) 2019/1020 rendeletben előírt támogató intézkedéseket kell alkalmaznia annak érdekében, hogy támogassa a tagállamokat azon erőfeszítéseikben, hogy megfelelő intézkedéseket hozzanak a környezettudatos tervezési követelmények be nem tartásának megelőzése érdekében. A Bizottságnak közös érdekű

⁽⁵³⁾ A Tanács 1997. március 13-i 515/97/EK rendelete a tagállamok közigazgatási hatóságai közötti kölcsönös segítségnyújtásról, valamint a vám- és mezőgazdasági jogszabályok helyes alkalmazásának biztosítása érdekében e hatóságok és a Bizottság együttműködéséről (HL L 82., 1997.3.22., 1. o.).

területeken közös piacfelügyeleti és vizsgálati projekteket, közös piacfelügyeleti kapacitásba történő beruházásokat, valamint a piacfelügyeleti hatóságok, a vámhatóságok, a bejelentő hatóságok és a bejelentett szervezetek személyzete számára közös képzési programokat kell szerveznie, és adott esetben finanszíroznia. Ezen túlmenően a Bizottságnak iránymutatásokat kell kidolgoznia az e rendelet alapján elfogadott követelmények alkalmazásának és érvényre juttatásának módjára vonatkozóan, amennyiben ez az összehangolt alkalmazásuk biztosításához szükséges.

- (109) Termékeket csak akkor szabad forgalomba hozni, ha nem jelentenek kockázatot. Annak érdekében, hogy jobban igazodjanak a környezettudatos tervezési követelmények sajátos jellegéhez, és hogy a piacfelügyeleti erőfeszítések középpontjában az említett követelmények be nem tartása álljon, a kockázatot jelentő terméket e rendelet alkalmazásában olyan termékként kell meghatározni, amely károsíthatja a környezetet vagy az említett követelmények által védett egyéb közérdeket a környezettudatos tervezési követelménynek való meg nem felelés révén vagy amiatt, mert a felelős gazdasági szereplő nem felel meg valamely környezettudatos tervezési követelménynek. Az (EU) 2019/1020 rendelet 19. és 20. cikkének alkalmazásakor ezt a konkrétabb meghatározást kell használni.
- (110) Léteznie kell olyan eljárásnak, amelynek keretében az érdekelt felek tájékoztatást kapnak a kockázatot jelentő termékekkel kapcsolatban tervezett intézkedésekről. Lehetővé kell tenni továbbá azt is, hogy a tagállami piacfelügyeleti hatóságok a releváns gazdasági szereplőkkel együttműködve az ilyen termékek vonatkozásában már korai szakaszban fel tudjanak lépni. E célból a 2009/125/EK irányelvben jelenleg szereplő védzáradékok frissíteni kell, és hozzá kell igazítani a más uniós harmonizációs jogszabályokban és a 768/2008/EK határozatban foglalt védintézkedési eljárásokhoz.
- (111) A piacfelügyeleti hatóságoknak jogot kell biztosítani arra, hogy a gazdasági szereplők számára előírják korrekciós intézkedések megtételét, vagy arra a megállapításra alapozva, hogy a termék nem felel meg a környezettudatos tervezési követelményeknek, vagy pedig arra, hogy a gazdasági szereplő megsértette a termékek forgalomba hozatalára vagy forgalmazására vonatkozó, vagy más, rá vonatkozó szabályokat.
- (112) Az EUMSZ 290. cikke szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadásakor különösen fontos, hogy a Bizottság előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban⁽⁵⁴⁾ megállapított elvekkel összhangban kerüljön sor. Így különösen a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.
- (113) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni az alábbiak vonatkozásában: a) a digitális tanúsítványok kiállítására és hitelesítésére vonatkozó eljárások megállapítására, amelyek lehetővé teszik a gazdasági szereplők és más releváns szereplők számára, hogy a digitális termékütleivelben tárolt adatokhoz jogaikkal összhangban hozzáférjenek; b) a nyilvántartás és az európai uniós egyablakos vámügyi tanúsítványcsere-rendszer összekapcsolására vonatkozó végrehajtási szabályok meghatározása, beleértve az egyedi nyilvántartási azonosító közlését is; c) közös követelmények megállapítása a címkék formátumára vonatkozóan; d) az e rendelet szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus érvényes alternatívájaként megállapított önszabályozó intézkedések jegyzékének elfogadása és naprakésszé tétele; e) a leselejtezett, eladatlan fogyasztási cikkekre vonatkozó információk közzétételi részleteinek és formátumának meghatározása; f) a környezettudatos tervezési követelményekre, a digitális termékütlevek alapvető követelményeire, vagy a vizsgálati, mérési vagy számítási módszerekre vonatkozó követelményekre vonatkozó közös előírások megállapítása, módosítása vagy hatályon kívül helyezése; g) minimumkövetelmények meghatározása a környezettudatos tervezési követelmények hatálya alá tartozó termékek beszerzésére vonatkozó közbeszerzési szerződések odaítélésére vonatkozóan, vagy az építési beruházásra vagy szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélésére vonatkozóan, amennyiben az ilyen termékeket az említett szerződések tárgyát képező tevékenységekhez használják fel; h) az uniós védintézkedési eljárásnak megfelelően annak eldöntése, hogy valamely nemzeti intézkedés indokolt-e vagy sem. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel összhangban kell gyakorolni⁽⁵⁵⁾.
- (114) A forgalomba hozott termékekbe vetett bizalom erősítése érdekében – különösen a termékek környezettudatos tervezési követelményeknek való megfelelése vonatkozásában – a lakosságnak biztosnak kell lennie abban, hogy a nem megfelelő termékeket forgalomba hozó gazdasági szereplőket szankciókkal fogják sújtani. Ezért szükséges, hogy a tagállamok szabályokat állapítsanak meg az e rendelet megsértése esetén alkalmazandó szankciókra

⁽⁵⁴⁾ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

⁽⁵⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

vonatkozóan, és biztosítsák e szabályok végrehajtását. Az előírt szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük, és ki kell terjedniük legalább bírságokra és a közbeszerzési eljárásokból való, időben korlátozott kizárássra. A tagállamok eljárási autonómiájának, valamint az illetékes hatóságok és bírók egyedi ügyekben megfelelő szankció kiszabásával kapcsolatos mérlegelési jogának sérelme nélkül a szankciók következetesebb alkalmazásának megkönnyítése érdekében közös, nem kimerítő jellegű kritériumokat kell megállapítani az e rendelet megsértése esetén kiszabandó szankciók típusainak és mértékének meghatározására vonatkozóan. E kritériumok között szerepelnie kell többek között a jogsértés jellegének, súlyosságának és időtartamának, a felelősnek tartott természetes vagy jogi személy - például a teljes árbevételben vagy az éves jövedelemben kifejezett - pénzügyi helyzetének, valamint a jogsértésből származó és az abból szerzett gazdasági előnyöknek, amennyiben ezek az előnyök meghatározhatók.

- (115) A Bizottságnak el kell végeznie e rendelet értékelését. A jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás 22. pontja értelmében az értékelésnek a hatékonyság, az eredményesség, a relevancia, a koherencia és a hozzáadott érték öt kritériumán kell alapulnia, és alapot kell nyújtania a lehetséges további intézkedések hatásvizsgálatához. A Bizottságnak jelentést kell benyújtania az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának e rendelet végrehajtásáról, valamint annak a termékek környezeti fenntarthatóságára és a belső piac működésére gyakorolt hatásáról. A jelentéshez adott esetben az e rendelet módosítására irányuló javaslatot kell mellékelni.
- (116) Helyénvaló, hogy a Bizottság a termékek társadalmi vonatkozású jellemzői tekintetében is értékelje követelmények megállapításának lehetséges előnyeit. Az értékelés részeként a Bizottságnak mérlegelnie kell, hogy az említett követelmények milyen mértékben egészíthetik ki az uniós jogot, ezzel kezelve a vállalatok működéséből és termékeiből eredő, az emberi jogokra és a szociális jogokra gyakorolt káros hatásokat. A Bizottságnak ezért az e rendelet hatálybalépésének napjától számított négy éven belül el kell végeznie az értékelést annak lehetséges előnyeiről, ha e rendelet hatálya társadalmi fenntarthatósági követelményekre is kiterjesztésre kerül. A Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlament, a Tanács, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság, valamint a Régiók Bizottsága részére az értékelésről. Adott esetben a jelentést az e rendelet módosítására irányuló jogalkotási javaslatnak kell kísérnie.
- (117) E rendelet magánjogi érvényesítésének megkönnyítése érdekében azoknak a fogyasztóknak, akik amiatt szenvedtek kárt, mert a termék nem felel meg a környezettudatos tervezési követelményeknek, jogot kell biztosítani arra, hogy e kárért kártérítést követeljenek a termék gyártójától, vagy – ha a gyártó nem az Unióban letelepedett – az importőrrel vagy a gyártó meghatalmazott képviselőjétől, vagy – ha e gazdasági szereplők egyike sem az Unióban letelepedett – a logisztikai szolgáltatótól. Az ilyen kártérítéshez való jog nem érinti az uniós jog alapján a fogyasztók rendelkezésére álló egyéb jogorvoslati lehetőségeket, mint például az (EU) 2019/771 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽⁵⁶⁾ összhangban az értékesített áruk hibája esetén az eladóval szemben igénybe vehető jogorvoslatokat. A tagállamokat továbbá nem szabad megakadályozni abban, hogy fenntartsák a fogyasztók más jogorvoslati lehetőségeikhez való jogait vagy ilyen jogokat vezessenek be a nemzeti joggal összhangban, mint például a környezettudatos tervezési követelményeket megsértő termékek javításához vagy cseréjéhez való jogot.
- (118) A fogyasztókat fel kell jogosítani arra, hogy az (EU) 2020/1828 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽⁵⁷⁾ összhangban képviseleti keresetek útján érvényesítsék az e rendelet alapján a gyártókra és adott esetben az importőrökre, a meghatalmazott képviselőkre és a logisztikai szolgáltatókra rótt kötelezettségekkel kapcsolatos jogait. E célból e rendeletnek elő kell írnia, hogy az (EU) 2020/1828 irányelvet alkalmazni kell azokra a képviseleti keresetekre, amelyek e rendeletnek az említett irányelv 3. cikkének 2. pontja értelmében kereskedőnek minősülő gyártók és adott esetben importőrök, meghatalmazott képviselők és logisztikai szolgáltatók általi megsértésének a fogyasztók kollektív érdekeit hátrányosan vagy potenciálisan hátrányosan érintő eseteihez kapcsolódnak. Az említett irányelv I. mellékletét ezért ennek megfelelően módosítani kell. A tagállamoknak kell gondoskodniuk arról, hogy ez a módosítás az említett irányelvvel összhangban elfogadott átültető intézkedéseikben is megjelenjen, bár az erre vonatkozó tagállami átültető intézkedések elfogadása nem feltétele annak, hogy az említett irányelv alkalmazandó legyen az említett képviseleti keresetekre. Az említett irányelvnek e rendelet hatályba lépésének napjától kezdve kell alkalmazandónak kell lennie azokra a képviseleti keresetekre, amelyeket e rendelet rendelkezéseinek a gyártók és adott esetben az importőrök, a meghatalmazott képviselők és a logisztikai szolgáltatók általi megsértésének a fogyasztók kollektív érdekeit hátrányosan vagy potenciálisan hátrányosan érintő esetei miatt terjesztettek elő.

⁽⁵⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/771 irányelve (2019. május 20.) az áruk adásvételére irányuló szerződések egyes vonatkozásairól, az (EU) 2017/2394 rendelet és a 2009/22/EK irányelv módosításáról, valamint az 1999/44/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 136., 2019.5.22., 28. o.).

⁽⁵⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/1828 irányelve (2020. november 25.) a fogyasztók kollektív érdekeinek védelmére irányuló képviseleti keresetekről és a 2009/22/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 409., 2020.12.4., 1. o.).

- (119) Elengedhetetlen, hogy a környezettudatos tervezési követelmények a termékek lehető legszélesebb körére, és nem csak az energiafogyasztást befolyásoló termékekre vonatkozzanak, valamint hogy a környezettudatos tervezési követelmények fogalmának meghatározása ki legyen terjesztve úgy, hogy az magában foglalja a körforgásos jelleg valamennyi aspektusát. E rendeletet a 765/2008/EK rendeletben és a 768/2008/EK határozatban meghatározott új jogszabályi kerethez is szükséges hozzáigazítani, és a piacfelügyelettel kapcsolatos rendelkezéseket szükséges javítani. A 2009/125/EK irányelvet ezért fel kell váltani. Annak érdekében, hogy e rendelet hatálybalépésének napjától kezdődően biztosított legyen valamennyi gazdasági szereplő számára a jogbiztonság, valamint a belső piacon működő vállalkozások számára az egyenlő versenyfeltételek garantáltak legyenek, az eladatlan fogyasztási cikkek leselejtesítésére vonatkozó átláthatósági kötelezettségeknek, a kijátszásra és a piacfelügyeletre vonatkozó rendelkezéseknek egységesen alkalmazandónak kell lenniük Unió-szerte valamennyi gazdasági szereplő számára. Ezért a 2009/125/EK irányelvet rendelettel kell felváltani.
- (120) A Bizottság 2022. május 4-i közleményében meghatározott, a környezettudatos tervezésre és az energiacímkézésre vonatkozó, 2022–2024. évekre szóló munkaterv meghatározta az energiafogyasztást befolyásoló termékekkel kapcsolatos munka politikai prioritásait. E rendelet rendelkezéseinek hatályba lépésekor a 2009/125/EK irányelv szerinti környezettudatos tervezési követelmények megvalósíthatóságát értékelő előkészítő munka jelentősen előrehaladott fázisban lesz a fotovoltaikus panelek, a helyiségfűtő és kombinált fűtőberendezések, a vízmelegítők, a szilárd tüzelésű egyedi helyiségfűtő berendezések, a légkondicionáló berendezések, beleértve a levegő-levegő típusú hőszivattyúkat és háztartási ventilátorokat, a szilárd tüzelésű kazánok, a légfűtő- és hűtőeszközök, a szellőztető berendezések, a porszívók, a főzőkészülékek, a vízszivattyúk, az ipari ventilátorok, a keringetőszivattyúk, a külső tápegységek, a számítógépek, a szerverek és az adattároló termékek, a nagy teljesítményű transzformátorok, a professzionális hűtőberendezések és a képkalkotó berendezések tekintetében. Az említett előkészítő munkának köszönhetően számos olyan területet azonosítottak, ahol energiát és anyagot lehet megtakarítani, és széles körű konzultációra került sor a polgárokkal és az érdekelt felekkel. Ezen előkészítő munka e rendelet alapján történő újrakezdése jelentősen késleltetné az említett termékekre vonatkozó energia- és anyagmegtakarításra vonatkozó követelmények elfogadását. Ezért annak biztosítása érdekében, hogy az előkészítő munka eredményei ne vesszenek el, átmeneti szabályokat szükséges megállapítani, amelyek lehetővé teszik, hogy a 2009/125/EK irányelv alapján 2026. december 31-ig végrehajtási intézkedéseket fogadjanak el az említett termékekre vonatkozóan. Ezen túlmenően, valamint a 2009/125/EK irányelv 15. cikke alapján elfogadott végrehajtási intézkedések megfelelő működésének biztosítása érdekében 2030. december 31-ig el kell fogadni a műszaki kérdésekkel foglalkozó szükséges módosításokat, adott esetben azon irányelv vonatkozó rendelkezéseivel összhangban.
- (121) A 2009/125/EK irányelv e rendelet hatálybalépésének időpontjában irányadó változata alapján elfogadott végrehajtási intézkedésekkel összhangban forgalomba hozott vagy használatba vett termékek esetében a jogbiztonság és a folytonosság biztosítása érdekében ezeknek az intézkedéseknek említett időpont után és az e rendelet alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus által történő hatályon kívül helyezéséig hatályban kell maradniuk. Ugyanezen okokból az említett végrehajtási intézkedések alkalmazásával összefüggésben a 2009/125/EK irányelv számos rendelkezésének továbbra is teljes mértékben hatályban kell maradnia. Ez különösen a 2009/125/EK irányelv azon rendelkezéseit érinti, amelyek kizárják az irányelv hatálya alól az áruk vagy személyek szállítására szolgáló eszközöket, meghatározzák a végrehajtási intézkedések szempontjából releváns fogalom meghatározásokat, meghatározzák a gazdasági szereplők forgalomba hozott termékekkel kapcsolatos felelősségét, meghatározzák a vonatkozó megfelelőségértékelési eljárások és az EK-megfelelőségi nyilatkozat részleteit, vélelmet alapítanak az uniós ököcímekkel ellátott termékek megfelelőségére, és lehetővé teszi a harmonizált szabványokkal kapcsolatban szükséges intézkedéseket. Tekintettel az áruk szabad mozgása biztosításának, a kedvezőbb eredmény elérése érdekében a termékek teljesítőképességét illegálisan megváltoztató gyakorlatok tilalmának, valamint a környezettudatos tervezési követelmények megfelelő érvényre juttatásának jelentőségére, e rendelet vonatkozó rendelkezéseinek alkalmazandónak kell lenniük a 2009/125/EK irányelv szerinti végrehajtási intézkedések alapján forgalomba hozott, energiafogyasztást befolyásoló termékekre.
- (122) Mivel e rendelet céljait – nevezetesen a termékek környezeti fenntarthatóságának javítását és a környezettudatos tervezési követelmények hatálya alá tartozó termékek belső piacon történő szabad mozgásának biztosítását – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az intézkedés terjedelme és hatása miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat a szubszidiaritásnak az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt elvével összhangban. Az arányosságnak az említett cikkben foglalt elvével összhangban ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy és hatály

(1) Ez a rendelet keretet hoz létre azon környezettudatos tervezési követelmények meghatározásához, amelyeknek a termékeknek a forgalomba hozatal vagy a használatbavétel érdekében meg kell felelniük, abból a célból, hogy a fenntartható termékek általánossá válása érdekében javítsa a termékek környezeti fenntarthatóságát, továbbá hogy a termékek teljes életciklusa során csökkentse a termékek általános karbon- és környezeti lábnyomát, valamint biztosítsa a fenntartható termékek belső piacon belüli szabad mozgását.

Ez a rendelet emellett létrehoz egy digitális termékútlevelet, rendelkezik a kötelező zöld közbeszerzési követelmények meghatározásáról, és keretet teremt az eladatlan fogyasztási cikkek megsemmisítésének megakadályozására.

(2) Ez a rendelet minden forgalomba hozott vagy használatba vett fizikai árura alkalmazandó, beleértve az alkatrészeket és a köztes termékeket is. A rendeletet nem kell alkalmazni azonban a következőkre:

- a) a 178/2002/EK rendelet 2. cikkében meghatározott élelmiszerek;
- b) a 178/2002/EK rendelet 3. cikkének 4. pontjában meghatározott takarmány;
- c) a 2001/83/EK irányelv 1. cikkének (2) bekezdésében meghatározott gyógyszerek;
- d) az (EU) 2019/6 rendelet 4. cikkének 1. pontjában meghatározott állatgyógyászati készítmény;
- e) élő növények, állatok és mikroorganizmusok;
- f) emberi eredetű termékek;
- g) a közvetlenül a növények vagy állatok jövőbeli reprodukciójához kapcsolódó növényi vagy állati eredetű termékek;
- h) a 167/2013/EU rendelet 2. cikkének (1) bekezdésében, a 168/2013/EU rendelet 2. cikkének (1) bekezdésében és az (EU) 2018/858 rendelet 2. cikkének (1) bekezdésében említett járművek esetében azon termékjellemzők tekintetében, amelyekre az említett járművekre alkalmazandó ágazatspecifikus uniós jogalkotási aktusokban követelményeket határoztak meg.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

- „termék”: bármely forgalomba hozott vagy használatba vett fizikai áru;
- „alkatrész”: egy másik termékbe történő beépítésre szánt termék;
- „köztes termék”: olyan termék, amely további gyártási vagy átalakítási lépéseket – mint például összekeverés, bevonás vagy összeszerelés – igényel ahhoz, hogy a végfelhasználók számára alkalmas legyen;
- „energiafogyasztást befolyásoló termék”: minden olyan termék, amely a használata során hatással van az energiafogyasztásra;
- „termékcsoport”: olyan termékek összessége, amelyek hasonló rendeltetésű és felhasználású vagy hasonló funkcionális jellemzőkkel rendelkeznek, és fogyasztói megítélésük hasonló;
- „környezettudatos tervezés”: a környezeti fenntarthatósági szempontok beépítése a termék tulajdonságaiba és a termék értéklánca során végbemenő folyamatokba;

7. „környezettudatos tervezési követelmény”: olyan teljesítőképességre vonatkozó követelmény vagy tájékoztatósi követelmény, amelynek célja valamely termék környezeti szempontból fenntarthatóbbá tétele, az értéklánca során végbemenő folyamatokra is kiterjedően;
8. „teljesítőképességi követelmény”: egy termékre vonatkozó vagy azzal kapcsolatos mennyiségi vagy nem mennyiségi követelmény az I. mellékletben említett termékparaméterrel kapcsolatban bizonyos teljesítőképességi szint elérése céljából;
9. „tájékoztatósi követelmény”: arra vonatkozó kötelezettség, hogy a termékhez mellékelni kell a 7. cikk (2) bekezdésében meghatározott információkat;
10. „ellátási lánc”: a termék értéklancának összes upstream tevékenysége és folyamata egészen addig a pontig, amikor a termék eljut a vásárlóhoz;
11. „értéklánc”: minden olyan tevékenység és folyamat, amely a termék életciklusának részét képezi, valamint a termék esetleges újragyártása;
12. „életciklus”: a termék életének egymást követő és egymással összefüggő szakaszai, amelyek nyersanyagbeszerzésből vagy természeti erőforrásokból történő előállításból, előzetes feldolgozásból, gyártásból, tárolásból, forgalmazásból, telepítésből, használatból, karbantartásból, javításból, korszerűsítésből, felújításból és újrahasználatból, valamint az életciklus végéből állnak;
13. „életciklus vége”: az életciklus azon szakasza, amely a termék leselejtezésével kezdődik, és akkor ér véget, amikor a termék hulladékanyaga visszakerül a természetbe vagy belép egy másik termék életciklusába;
14. „környezeti hatás”: a környezet bárminemű, káros vagy jótékony változása, amelyet részben vagy egészben egy adott termék idéz elő életciklusa során;
15. „teljesítményszint”: az I. mellékletben említett egy vagy több termékparaméterhez kapcsolódó teljesítményszintek sorozata, amelyeket a termékre vagy termékcsoporthoz vonatkozó közös módszertan alapján állapítanak meg, olyan módon rendezve, amely lehetővé teszi a termékek megkülönböztetését;
16. „újragyártás”: olyan tevékenységek, amelyek révén valamely új terméket hulladéknak minősülő tárgyakkból, termékekből vagy alkatrészekből állítanak elő, és amelyek révén a termék legalább egy olyan változtatást hajtanak végre, amely jelentős hatással van a termék biztonságára, teljesítőképességére, rendeltetésére vagy típusára;
17. „korszerűsítés”: egy termék funkcionalitásának, teljesítőképességének, kapacitásának, biztonságának vagy esztétikai megjelenésének javítása érdekében végzett tevékenységek;
18. „felújítás”: terméknek vagy leselejtezett terméknek minősülő tárgy előkészítésének, tisztításának, tesztelésének, karbantartásának és szükség esetén javításának érdekében végzett tevékenységek, amelyek biztosítják, hogy visszaálljon a termék teljesítőképessége vagy funkcionalitása az eredetileg a tervezési szakaszban kidolgozott és a termék forgalomba hozatala idején alkalmazandó rendeltetészerű használati és teljesítőképességi tartományon belül.
19. „karbantartás”: egy vagy több olyan tevékenység, amelyek célja a termék rendeltetésének teljesítésére képes állapotban tartása;
20. „javítás”: egy hibás termék vagy hulladék rendeltetésének megfelelő állapotba való helyreállítása érdekében végzett egy vagy több tevékenység;
21. „idő előtti elavulás”: olyan terméktervezési jellemző vagy későbbi tevékenység vagy mulasztás, amely azt eredményezi, hogy a termék működésképtelenné válik vagy teljesítőképessége csökken anélkül, hogy a működőképesség vagy a teljesítőképesség ilyen megváltozása a szokásos kopás és elhasználódás eredménye lenne;
22. „tartósság”: a termék azon képessége, hogy meghatározott használati, karbantartási és javítási feltételek mellett meghatározott ideig megőrizze működőképességét és teljesítőképességét;
23. „megbízhatóság”: annak valószínűsége, hogy egy termék adott körülmények között, egy adott időtartamon keresztül megfelelően működik, olyan esemény bekövetkezése nélkül, amelynek eredményeképpen a termék elsődleges vagy másodlagos funkcióját már nem teljesíti;
24. „környezeti lábnyom”: az életciklusa során a termékből eredő környezeti hatások számszerűsítése, akár az (EU) 2021/2279 ajánlás által létrehozott, a termék környezeti lábnyomának meghatározására szolgáló módszer, vagy egyéb, nemzetközi szervezetek által kifejlesztett és a különböző ipari ágazatokkal együttműködésben széles körben tesztelt, a Bizottság által vagy más uniós jogszabályban elfogadott és alkalmazott tudományos módszer alapján, akár egyetlen környezeti hatáskategóriához, akár a hatáskategóriák összesített halmazához viszonyítva;

25. „karbonlábnyom”: egy termékrendszerben az üvegházhatású gázok kibocsátásának és az üvegházhatású gázok elnyelésének összege szén-dioxid-egyenértékben kifejezve, és az egységes éghajlatváltozási hatáskategória alkalmazásával történő életciklus-értékelés alapján;
26. „anyaglábnyom”: a végső fogyasztási igények kielégítése érdekében kitermelt nyersanyagok teljes mennyisége;
27. „aggodalomra okot adó anyag”: olyan anyag, amely:
- a) megfelel az 1907/2006/EK rendelet 57. cikkben meghatározott kritériumoknak, és az említett rendelet 59. cikkének (1) bekezdésével összhangban azonosították;
  - b) az 1272/2008/EK rendelet VI. mellékletének 3. részében az alábbi veszélyességi osztályok vagy veszélyességi kategóriák egyikébe van besorolva:
    - az 1. és a 2. kategóriába tartozó rákkeltő hatás;
    - az 1. és a 2. kategóriába tartozó csírasejt-mutagenitás;
    - az 1. és 2. kategóriába tartozó reprodukciós toxicitás;
    - az 1. vagy a 2. kategóriába tartozó, az emberi egészséget veszélyeztető endokrin károsító anyag;
    - az 1. vagy a 2. kategóriába tartozó, környezetet veszélyeztető endokrin károsító anyag;
    - perzisztens, mobilis és mérgező vagy nagyon perzisztens, nagyon mobilis tulajdonságok;
    - perzisztens, bioakkumulatív és mérgező, vagy nagyon perzisztens, nagyon bioakkumulatív tulajdonságok;
    1. kategóriába tartozó, légzőszervi szenzibilizáló;
    1. kategóriába tartozó bőrszenzibilizáció;
    - veszélyes a vízi környezetre - krónikus 1–4. kategória;
    - az ózonrétegre veszélyes;
    - célszervi toxicitás – ismétlődő expozíció, 1. és 2. kategória;
    - célszervi toxicitás – egyszeri expozíció, 1. és 2. kategória;
  - c) az (EU) 2019/1021 rendelet által szabályozott; vagy
  - d) negatívan befolyásolja az anyagok újrahazsnálatát és újrafeldolgozását abban a termékben, amelyben jelen van;
28. „digitális termékűtlel”: valamely termékre jellemző adatkészlet, amely tartalmazza a 4. cikk alapján elfogadott, vonatkozó felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott információkat és amely a III. fejezetnek megfelelően adathordozón keresztül elektronikus úton hozzáférhető;
29. „adathordozó”: egy eszközzel leolvasható lineáris vonalkód-szimbólum, kétdimenziós szimbólum vagy egyéb automatikus azonosítóadat-rögzítő hordozó;
30. „egyedi termékazonosító”: a termék azonosítására szolgáló egyedi karaktersorozat, amely a digitális termékűtlelre mutató internetes hivatkozást is lehetővé tesz;
31. „egyedi üzemeltetői azonosító”: a termék értékláncában részt vevő szereplő azonosítására szolgáló egyedi karaktersorozat;
32. „digitális termékűtlel-szolgáltató”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely független harmadik fél és aki vagy amely a terméket forgalomba hozó vagy használatba vevő gazdasági szereplő felhatalmazásával az adott termékre vonatkozó digitális termékűtlel adatait abból a célból kezeli, hogy az ilyen adatokat a gazdasági szereplők és más olyan releváns szereplők rendelkezésére bocsássa, akik e rendelet vagy más uniós jogszabályok alapján jogosultak hozzáférni az említett adatokhoz;

33. „egyedi létesítményazonosító”: a termék értékláncában érintett helyszínek vagy épületek, vagy a termék értékláncában érintett szereplők által használt helyszínek vagy épületek azonosítására szolgáló egyedi karaktorsorozat;
34. „megsemmisítés”: a termék hulladékkénti szándékos megrongálása vagy leselejtezése, kivéve az olyan leselejtezést, amelynek egyedüli célja a leselejtezett termék újrahasználásra történő előkészítésének megvalósítása, beleértve a felújítási vagy az újragyártási műveleteket;
35. „vevő” bármely olyan természetes vagy jogi személy, aki vagy amely terméket vásárol, bérel vagy kap saját használatra, függetlenül attól, hogy eközben kereskedelmi, üzleti, kézműipari vagy szakmai tevékenységén kívül eső célok érdekében jár-e el;
36. „fogyasztási cikk”: minden olyan termék, az alkatrészek és a köztes termékek kivételével, amelyet elsősorban fogyasztók számára szánnak;
37. „eladatlan fogyasztási cikk”: minden olyan fogyasztási cikk, amelyet nem adtak el, beleértve a készlet többletet, a készletfelesleget és az eladhatatlan készletet, valamint az olyan termékeket, amelyet a fogyasztó elállási joga alapján az 2011/83/EU irányelv 9. cikkével összhangban, vagy adott esetben a kereskedő által biztosított hosszabb elállási időszak alatt visszaküldött;
38. „ön szabályozó intézkedés”: a gazdasági szereplők által saját kezdeményezésükre kötött önkéntes megállapodás vagy magatartási kódex, amelyeknek betartásáért ők maguk felelősek;
39. „forgalmazás”: valamely termék kereskedelmi tevékenység keretében való rendelkezésre bocsátása az uniós piacon való értékesítés, fogyasztás vagy használat céljára, akár ellenérték fejében, akár ingyenesen;
40. „forgalomba hozatal”: a termék első alkalommal történő forgalmazása az uniós piacon;
41. „használatbavétel”: a termék első rendeltetésszerű használata az Unióban;
42. „gyártó”: bármely természetes vagy jogi személy, aki vagy amely terméket gyárt, vagy aki vagy amely terméket tervezet vagy legyártat, és a terméket a saját neve vagy védjegye alatt árul;
43. „meghatalmazott képviselő”: az Unióban letelepedett azon természetes vagy jogi személy, aki vagy amely a gyártótól írásbeli megbízást kapott arra, hogy az említett gyártó nevében a gyártó e rendelet követelményeiből fakadó kötelezettségeivel összefüggő meghatározott feladatok céljából eljárjon;
44. „importőr”: az Unióban letelepedett olyan természetes vagy jogi személy, aki vagy amely harmadik országból származó terméket hoz forgalomba az uniós piacon;
45. „forgalmazó”: az a gyártótól vagy importőrtől különböző, az ellátási láncban résztvevő természetes vagy jogi személy, aki vagy amely terméket forgalmaz;
46. „gazdasági szereplő”: a gyártó, a meghatalmazott képviselő, az importőr, a forgalmazó, a kereskedő és a logisztikai szolgáltató;
47. „független gazdasági szereplő”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely független a gyártótól, és a termék felújításában, javításában, karbantartásában vagy újrapozicionálásában közvetlenül vagy közvetve részt vesz, ideértve a hulladékgazdálkodási üzemeltetőket, a felújítókat, a javítókat, a szervizberendezések, eszközök vagy tartalék alkatrészek gyártóit és forgalmazóit, a műszaki tájékoztatók megjelentetőit, az ellenőrzési és vizsgálati szolgáltatásokat kínáló gazdasági szereplőket, valamint a berendezések telepítői, gyártói és javítói számára képzést nyújtó gazdasági szereplőket;
48. „szakszerviz”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely egy termékre vonatkozóan professzionális javítási vagy karbantartási szolgáltatásokat nyújt, tekintet nélkül arra, hogy a személy a gyártó forgalmazási rendszerén belül vagy függetlenül jár-e el;
49. „műszaki előírás”: valamely termék, folyamat vagy szolgáltatás által teljesítendő műszaki követelményeket előíró dokumentum;
50. „CE-jelölés”: olyan jelölés, amellyel a gyártó jelzi, hogy az adott termék megfelel a jelölés feltüntetését előíró uniós harmonizációs jogszabályban rögzített követelményeknek;

51. „megfelelőségértékelés”: azon eljárás, amely kimutatja, hogy a 4. cikk szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló releváns jogi aktusokban meghatározott környezettudatos tervezési követelmények teljesültek-e;
52. „megfelelőségértékelő szervezet”: megfelelőségértékelési tevékenységeket – köztük kalibrálást, vizsgálatot, tanúsítást és ellenőrzést – végző szervezet;
53. „bejelentett szervezet”: a IX. fejezettel összhangban bejelentett megfelelőségértékelő szervezet;
54. „online piacteret üzemeltető szolgáltató”: az a közvetítő szolgáltatást nyújtó szolgáltató, amely olyan online interfészt használ, amely lehetővé teszi a vevők számára, hogy távollevők közötti szerződéseket kössenek gazdasági szereplőkkel a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok hatálya alá tartozó termékek értékesítésére;
55. „kereskedő”: olyan forgalmazó vagy bármely más természetes vagy jogi személy, aki vagy amely kereskedelmi tevékenység – többek között távértékesítés – keretében termékeket kínál a végfelhasználóknak eladásra, bérletre vagy részletre vásárlásra, vagy termékeket mutat be a végfelhasználóknak; magában foglal minden olyan természetes vagy jogi személyt, aki vagy amely a terméket kereskedelmi tevékenység keretében használatba veszi;
56. „távértékesítés”: termékek online vagy egyéb távértékesítési eszköz útján történő eladásra, bérbeadásra vagy részletre vásárlásra kínálása, amelynek során a potenciális vevő fizikailag nem férhet hozzá a termékhez;
57. „kockázatot jelentő termék”: olyan termék, amely azzal, hogy nem felel meg az e rendeletben meghatározott vagy e rendeleten alapuló, a 71. cikk (1) bekezdésében felsoroltaktól eltérő környezettudatos tervezési követelménynek, hátrányosan befolyásolhatja a környezetet vagy az adott követelmény által védett egyéb közérdekeket;
58. „súlyos kockázatot jelentő termék”: olyan kockázatot jelentő termék, amelynek esetében az értékelés alapján a vonatkozó meg nem felelés vagy a kapcsolódó kár mértéke a piacfelügyeleti hatóságok gyors beavatkozását igényli, beleértve azokat az eseteket is, amikor a meg nem felelés hatásai nem azonnaliak.

A „kkv-k”, „kisvállalkozások” és „mikrovállalkozások” fogalmaknak a 2003/361/EK bizottsági ajánlás⁽⁵⁸⁾ I. melléklete 2. cikkének 1., 2., és 3. pontjában szereplő fogalom meghatározásait kell alkalmazni.

Az „anyag” és a „keverék” fogalmaknak az 1907/2006/EK rendelet 3. cikkének 1., 2., 32., és 33. pontjában szereplő fogalom meghatározásait kell alkalmazni.

Az „akkreditálás” és a „nemzeti akkreditáló testület” fogalmaknak az 765/2008/EK rendelet 2. cikkének 10., és 11. pontjában szereplő fogalom meghatározásait kell alkalmazni.

A „hulladék”, „veszélyes hulladék”, „újrahasználat”, „hasznosítás”, „újrahasználatra való előkészítés” és „újrafeldolgozás” fogalmaknak a 2008/98/EK irányelv 3. cikkének 1., 2., 13., 15., 16., és 17. pontjában szereplő fogalom meghatározásait kell alkalmazni.

A „harmonizált szabvány” fogalmának az 1025/2012/EU rendelet 2. cikke 1. pontjának c) alpontjában szereplő fogalom meghatározását kell alkalmazni.

A 2014/24/EU irányelv 2. cikkének (1) bekezdésében szereplő „ajánlatkérő szerv” fogalmának és a 2014/25/EU irányelv 4. cikkének (1) bekezdésében szereplő „közszolgáltató ajánlatkérő” fogalmának a fogalom meghatározását kell alkalmazni. A „közbeszerzési szerződés” fogalma a 2014/24/EU és a 2014/25/EU irányelv hatálya alá tartozó szerződéseket jelenti.

Az „adatkezelés” fogalmának az (EU) 2018/1807 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁵⁹⁾ 3. cikkének 2. pontjában szereplő fogalom meghatározását kell alkalmazni.

A „fogyasztó” fogalmának az (EU) 2019/771 rendelet 2. cikke 2. pontjában szereplő fogalom meghatározását kell alkalmazni.

A „piacfelügyelet”, „piacfelügyeleti hatóság”, „logisztikai szolgáltató”, „online interfész”, „korrekciós intézkedés”, „végfelhasználó”, „visszahívás”, „forgalomból történő kivonás”, „vámhatóságok” és „szabad forgalomba bocsátás” fogalmaknak az (EU) 2019/1020 rendelet 3. cikkének 3., 4., 11., 15., 16., 21., 22., 23., 24., és 25. pontjában szereplő fogalom meghatározásait kell alkalmazni.

⁽⁵⁸⁾ A Bizottság 2003/361/EK ajánlása (2003. május 6.) a mikro-, kis- és középvállalkozások meghatározásáról (HL L 124., 2003.5.20., 36. o.).

⁽⁵⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1807 rendelete (2018. november 14.) a nem személyes adatok Európai Unióban való szabad áramlásának keretéről (HL L 303., 2018.11.28., 59. o.).

3. cikk

Szabad mozgás

(1) Termékeket csak akkor lehet forgalomba hozni vagy használatba venni, ha megfelelnek a 4. cikk alapján elfogadott, az említett termékekre alkalmazandó felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott környezettudatos tervezési követelményeknek.

(2) A tagállamok nem tilthatják meg, korlátozhatják vagy akadályozhatják a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott teljesítőképességi követelményeknek megfelelő termékek forgalomba hozatalát vagy használatbavételét amiatt, hogy azok nem felelnek meg az ilyen felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban foglalt teljesítőképességi követelmények hatálya alá tartozó, az I. mellékletben említett termékparaméterekkel összefüggő nemzeti teljesítőképességi követelményeknek.

A tagállamok nem tilthatják meg, korlátozhatják vagy akadályozhatják a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott tájékoztatási követelményeknek megfelelő termékek forgalomba hozatalát vagy használatbavételét amiatt, hogy azok nem felelnek meg az ilyen felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban foglalt tájékoztatási követelmények hatálya alá tartozó, az I. mellékletben említett termékparaméterekkel összefüggő nemzeti tájékoztatási követelményeknek.

(3) E cikk (2) bekezdése ellenére nem zárható ki, hogy a tagállamok az (EU) 2024/1275 irányelv 5. cikkével összhangban az energiahatékonyságra vonatkozó minimumkövetelményeket, továbbá az említett irányelv 13. cikkével összhangban rendszerkövetelményeket határozzanak meg.

(4) A tagállamok nem tilthatják, nem korlátozhatják és nem akadályozhatják meg azon termékek forgalomba hozatalát vagy használatbavételét, amelyekre vonatkozóan a 4. cikk (2) bekezdése alapján elfogadott valamely felhatalmazáson alapuló jogi aktus rögzíti, hogy nem kell megállapítani teljesítőképességi követelményeket, tájékoztatási követelményeket, vagy pedig sem teljesítőképességi, sem tájékoztatási követelményeket az I. mellékletben említett egy vagy több termékparaméter tekintetében azon az alapon, hogy a termékek nem felelnek meg az ilyen paraméterekkel kapcsolatos nemzeti követelményeknek.

(5) A tagállamok nem akadályozhatják meg olyan termékek kereskedelmi vásárokon, kiállításokon, és hasonló eseményeken történő bemutatását, amelyek nem felelnek meg a 4. cikk alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott követelményeknek, amennyiben egy jól látható jelzés egyértelműen utal arra, hogy ezek a termékek nem felelnek meg az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott követelményeknek, valamint azokat nem értékesítik mindaddig, amíg megfelelőségüket nem biztosították.

II. FEJEZET

KÖRNYEZETTUDATOS TERVEZÉSI KÖVETELMÉNYEK

4. cikk

Felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására való felhatalmazás

(1) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 72. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy környezettudatos tervezési követelmények megállapítása révén kiegészítse ezt a rendeletet. Ezeknek a felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak tartalmazniuk kell legalább a 8. cikkben felsorolt elemeket. Az ilyen környezettudatos tervezési követelményeket az 5., 6. és 7. cikkel, valamint a III. fejezettel összhangban kell megállapítani.

(2) Az (1) bekezdésben említett felhatalmazás kiterjed annak lehetséges megállapítására, hogy az I. mellékletben említett egyes termékparaméterek tekintetében nem kell teljesítőképességre vonatkozó követelményeket vagy tájékoztatási követelményeket, vagy sem teljesítőképességre vonatkozó, sem tájékoztatási követelményeket megállapítani, ha az adott termékparaméterekhez kapcsolódó követelmény negatív hatással lenne az érintett termékcsoporthoz tekintetében figyelembe vett környezettudatos tervezési követelményekre.

(3) Az (1) bekezdésben említett felhatalmazás nem foglalja magában egy olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadásának lehetőségét, amely azt állapítja meg, hogy valamely adott termékcsoporthoz esetében nincs szükség környezettudatos tervezési követelményekre.

(4) Az e bekezdés alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban a Bizottság elegendő időt biztosít a gazdasági szereplőknek az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott környezettudatos tervezési követelményeknek való megfeleléshez, különös tekintettel a kkv-k, köztük a mikrovállalkozások szükségleteire. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus alkalmazásának kezdőnapja nem lehet korábbi a hatálybalépésétől számított 18 hónapnál, kivéve a kellően indokolt eseteket, az egész jogi aktus vagy egyes konkrét követelmények esetében, vagy felhatalmazáson alapuló jogi aktusok részleges hatályon kívül helyezésének vagy módosításának esetét, amikor korábbi alkalmazási kezdőnap is meghatározható.

(5) Az e cikk (1) bekezdésében említett jogi aktusokban a Bizottság ezt a rendeletet kiegészíti azáltal, hogy megállapítja az e rendelet IV. mellékletében meghatározott A. moduljából vagy a 768/2008/EK határozat II. mellékletében meghatározott B–H1. modulok egyikéből az alkalmazandó megfelelőségértékelési eljárásokat, az e rendelet 43. cikkével összhangban az érintett termékre vagy környezettudatos tervezési követelményekre tekintettel szükséges kiigazításokkal.

Amennyiben ugyanarra a termékre más uniós jog alapján a 768/2008/EK határozat II. mellékletében említett különböző megfelelőségértékelési modulokat kell használni, az érintett környezettudatos tervezési követelmény tekintetében az (1) bekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott modul az irányadó.

Amennyiben e rendelet adott esetben az építési termékek forgalmazására vonatkozó harmonizált feltételek megállapításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: az építési termékekről szóló rendelet) képest kiegészítő jelleggel alkalmazandó valamely termékcsoporthoz, az (1) bekezdés alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusnak meg kell határoznia a megfelelőségértékelési eljárást, beleértve adott esetben az építési termékekről szóló rendelet szerinti intézkedés alapján előírt rendszereket, figyelembe véve a termékcsoporthoz tartozó tulajdonságait, a vonatkozó környezettudatos tervezési követelményeket és a gazdasági szereplők költségeit.

(6) Az (1) bekezdés alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok a termékcsoporthoz sajátosságaira tekintettel adott esetben a következő kiegészítő követelmények bármelyikét tartalmazhatják:

a) amennyiben a hatékony piacfelügyelet érdekében szükséges:

- i. a gyártók, meghatalmazott képviselőik vagy az importőrök – az érintett termék jellegét vagy az érintett környezettudatos tervezési követelményeket figyelembe véve – a műszaki dokumentációt és az EU-megfelelőségi nyilatkozatot a releváns termék forgalomba hozatalát vagy használatbavételét követően, a 27. cikk (3) bekezdésében, a 28. cikk (2) bekezdésének a) pontjában vagy a 29. cikk (7) bekezdésében említett 10 évtől eltérő ideig őrizték meg;
- ii. a gazdasági szereplők a 36. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében meghatározott információkat kérésre a termék szállítását követően az ott említett 10 évtől eltérő időn belül bocsássák a piacfelügyeleti hatóságok rendelkezésére;
- iii. a gyártók, meghatalmazott képviselőik vagy importőrök a 36. cikk (3) bekezdésével összhangban, kérés szükségessége nélkül tegyék digitálisan elérhetővé a Bizottság vagy a piacfelügyeleti hatóságok számára a releváns termékre vonatkozó műszaki dokumentáció részeit;
- iv. az ellátási lánc szereplői teljesítsék a 38. cikkben felsorolt kötelezettségeket;

b) a gyártók, meghatalmazott képviselőik vagy az importőrök a 37. cikk (1) bekezdésével összhangban bocsássák a Bizottság rendelkezésére a forgalomba hozott vagy használatba vett, az e cikk (1) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok hatálya alá tartozó termékek mennyiségére vonatkozó információkat;

c) amennyiben a termékek energiahatékony használatának biztosításához vagy a környezettudatos tervezésre vonatkozó jövőbeli követelmények kidolgozásához szükséges:

- i. a 37. cikk (2) bekezdésével összhangban a termékek használat közben legyenek képesek mérni az általuk fogyasztott energiát vagy teljesítőképességüket az I. mellékletben említett egyéb releváns termékparaméterekhez viszonyítva;
- ii. a gyártók, meghatalmazott képviselőik vagy importőrök gyűjtsék, továbbá a 37. cikk (4) bekezdésével összhangban jelentsék a Bizottság felé a c) pontban említett, használat közbeni nem személyes adatokat;
- iii. digitális eszközök használata valamely termék teljesítőképességének az I. mellékletben említett termékparaméterhez viszonyított kiszámításához, a 39. cikk (2) bekezdésével összhangban;

d) a környezettudatos tervezési követelményeknek való megfelelés átláthatóságának biztosítása érdekében a környezettudatos tervezési követelményeknek való megfelelést jelző jelölésekre vonatkozó szabályok azon termékek esetében, amelyekre a 47. cikkkel összhangban nem vonatkozik a CE-jelölés forgalomba hozatal vagy használatbavétel előtti elhelyezésére vonatkozó követelmény.

(7) Az e cikk alapján elfogadott első felhatalmazáson alapuló jogi aktus 2025. július 19. előtt nem lép hatályba.

5. cikk

Környezettudatos tervezési követelmények

(1) A környezeti hatások kezelése érdekében és az I. mellékletben említett termékparaméterek alapján a 4. cikk alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban foglalt környezettudatos tervezési követelményeknek javítaniuk kell a következő termékjellemzőket (a továbbiakban: termékjellemzők), amennyiben ezek a termékjellemzők az érintett termékcsoport szempontjából relevánsak:

- a) tartósság;
- b) megbízhatóság;
- c) újrahasználatosság;
- d) korszerűsíthetőség;
- e) javíthatóság;
- f) a karbantartás és felújítás lehetősége;
- g) az aggodalomra okot adó anyagok jelenléte;
- h) energiafelhasználás és energiahatékonyság;
- i) vízfelhasználás és vízhatékonyság;
- j) erőforrás-felhasználás és erőforrás-hatékonyság;
- k) újrafeldolgozott tartalom;
- l) az újragyártás lehetősége;
- m) újrafeldolgozhatóság;
- n) az anyagok hasznosíthatóságának lehetősége;
- o) környezeti hatások, beleértve a karbon- és környezeti lábnyomot;
- p) a várhatóan képződő hulladék mennyisége.

(2) A környezettudatos tervezési követelményeknek, adott esetben, az I. mellékletben említett termékparaméterek alapján biztosítaniuk kell, hogy a termékek ne váljanak idő előtt elavulttá, többek között olyan okokból, mint a gyártók tervezési döntései, a más alkotóelemeknél lényegesen kevésbé tartós alkotóelemek használata, a kulcsfontosságú alkotóelemek szétszerelésének akadályozása, a javítási információk vagy a tartalék alkatrészek elérhetetlensége, vagy az operációs rendszer frissítése után már nem működő szoftver, vagy nem biztosított szoftverfrissítések.

(3) A Bizottság szükség szerint kiválasztja vagy kidolgozza a környezettudatos tervezési követelmények meghatározására vonatkozóeszközöket vagy módszertanokat.

(4) Meghatározott termékcsoportokra vonatkozóan környezettudatos tervezési követelményeket kell megállapítani. Ezek egy meghatározott termékcsoportba tartozó bármely konkrét termék tekintetében differenciálhatók.

(5) Azokat a termékeket, amelyeknek kizárólagos rendeltetése a védelem vagy a nemzetbiztonság szolgálata, ki kell zárni a termékcsoportok közül.

(6) A Bizottság a környezettudatos tervezési követelményeket azokra a termékcsoportokra vagy termékjellemzőkre is megállapíthat, amelyek nem szerepelnek a 18. cikkben említett munkatervben.

(7) Ha két vagy több termékcsoport egy vagy több olyan hasonlóságot mutat, amely lehetővé teszi valamely termékjellemző közös tájékoztatási követelmények vagy teljesítőképességre vonatkozó követelmények alapján történő hatékony javítását, az említett termékcsoportokra vonatkozóan horizontális környezettudatos tervezési követelmények is megállapíthatók (a továbbiakban: horizontális környezettudatos tervezési követelmények). A horizontális környezettudatos tervezési követelmények megállapításának mérlegelése során a Bizottság figyelembe veszi az említett követelményeknek az e rendelet célkitűzései elérésében játszott szerepét is, különösen a termékcsoportok széles körének az ugyanazon

felhatalmazáson alapuló jogi aktusban történő lefedésének a képességére vonatkozóan. A Bizottság a horizontális környezettudatos tervezési követelményeket kiegészítheti meghatározott termékcsoportra vonatkozó környezettudatos tervezési követelmények megállapításával.

(8) Valamely környezettudatos tervezési követelmény kiterjedhet a 21. cikk (3) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusban foglalt listán szereplő valamely önszabályozó intézkedés hatálya alá tartozó termékekre, amennyiben az adott önszabályozó intézkedés nem foglalkozik az említett környezettudatos tervezési követelmény által lefedett termékjellemzőkkel.

(9) A környezettudatos tervezési követelményeknek – adott esetben az egyedi termékjellemzők javítása érdekében – tartalmazniuk kell a következők valamelyikét vagy mindegyikét:

a) a 6. cikkben meghatározott teljesítőképességi követelmények;

b) a 7. cikkben meghatározott tájékoztatási követelmények.

(10) A környezettudatos tervezési követelmények kidolgozásakor a Bizottság biztosítja a más uniós joggal való összhangot, továbbá:

a) figyelembe veszi a következőket:

i. az éghajlattal, a környezettel, az energiahatékonysággal, az erőforrás-hatékonysággal és a biztonsággal kapcsolatos uniós prioritások, beleértve a toxikus anyagoktól mentes körforgásos gazdaságot is, valamint más kapcsolódó uniós prioritásokat és célokat.

ii. a releváns uniós jog, beleértve azt is, hogy az milyen mértékben foglalkozik a releváns termékszempontokkal;

iii. a releváns nemzetközi megállapodások;

iv. önszabályozó intézkedések;

v. a releváns nemzeti környezetvédelmi jog;

vi. a releváns európai és nemzetközi szabványok;

b) hatásvizsgálatot végez a rendelkezésre álló legjobb ismeretek és elemzések, valamint adott esetben az uniós finanszírozási programok keretében készült további tanulmányok és kutatási eredmények alapján. A környezettudatos tervezési követelmények megállapítása az egyes termékjellemzőkre vonatkozóan nem húzódhat el indokolatlanul olyan bizonytalanságok miatt, amelyek az egyéb termék jellemzők javítását célzó környezettudatos tervezési követelmények esetleges megállapításával kapcsolatosak. A hatásvizsgálatban a Bizottság:

i. feltünteti az alkalmazott módszertant;

ii. biztosítja valamennyi termékjellemző elemzését, és hogy a termékjellemzők elemzésének mélysége arányos legyen azoknak a termék szempontjából betöltött jelentőségével;

iii. biztosítja a különböző termékjellemzők közötti kölcsönhatások elemzését;

iv. megállapítja a környezeti hatások tekintetében várható változásokat, lehetőség szerint karbon- és környezeti lábnyomként számszerűsítve;

v. adott esetben elemzi a felújítási ágazat alapanyagainak rendelkezésre állását;

vi. elemzi az emberi egészségre gyakorolt releváns hatásokat;

vii. megvizsgálja egy termék vagy termékcsoport teljesítményének azon minimális szintjét, amely az a) pont i. alpontjában felsorolt uniós prioritások eléréséhez szükséges;

c) figyelembe veszi az uniós jog vagy eszközök alapjául szolgáló vagy azokból származó releváns műszaki információkat, beleértve a 66/2010/EK rendeletet, a 2010/75/EU irányelvet, az (EU) 2020/852 rendelet alapján elfogadott technikai vizsgálati kritériumokat és az uniós zöld közbeszerzési kritériumokat;

d) figyelembe veszi a bizalmas üzleti információk védelmét;

e) figyelembe veszi a 19. cikkben említett környezettudatos tervezési fórum és a 20. cikkben említett tagállami szakértői csoport által kifejtett álláspontokat.

(11) A környezettudatos tervezési követelményeknek meg kell felelniük a következő kritériumoknak:

- a) a felhasználó szempontjából nem gyakorolhatnak jelentős negatív hatást a termék működőképességére;
- b) nem lehetnek káros hatással a személyek egészségére és biztonságára;
- c) nem gyakorolhatnak jelentős negatív hatást a fogyasztókra az érintett termékek megfizethetősége tekintetében, figyelembe véve a használt termékek elérhetőségét, a tartósságot és a termékek életciklus-költségét is;
- d) nem gyakorolhatnak aránytalan negatív hatást a gazdasági szereplők és az értékláncban részt vevő más szereplők, többek között a kkv-k, és különösen a mikrovállalkozások versenyképességére;
- e) nem kényszeríthetnek a gyártókra vagy az értéklánc más szereplőire szabadalmaztatott technológiát;
- f) nem róhatnak aránytalan adminisztratív terhet a gyártókra vagy az értékláncban részt vevő más szereplőkre, többek között a kkv-kra és különösen a mikrovállalkozásokra.

(12) A környezettudatos tervezési követelményeknek ellenőrizhetőeknek kell lenniük. A Bizottság azonosítja az egyes környezettudatos tervezési követelmények megfelelő hitelesítésének módját, beleértve a termék közvetlen ellenőrzését vagy a műszaki dokumentáció alapján történő ellenőrzést.

(13) A Bizottság közzéteszi a környezettudatos tervezési követelmények megállapítása során felhasznált releváns tanulmányokat és elemzéseket, beleértve a (8) bekezdés b) pontjában említett hatásvizsgálatokat is.

(14) A Bizottság – a környezettudatos tervezési követelmények által érintett minden egyes termékcsoport vonatkozásában – adott esetben meghatározza, hogy mely anyagok minősülnek a 2. cikk 27. pontjának d) alpontjában szereplő fogalom meghatározás hatálya alá tartozónak, figyelembe véve legalább a következőket:

- a) az általánosan használt technológiákat alapul véve az anyagok az újrahasználati vagy újrafeldolgozási folyamatot lényegesen bonyolultabbá, költségesebbé, a környezetre károsabbá, vagy energia- vagy erőforrás-igényesebbé teszik-e,
- b) az anyagok rontják-e a termékből származó újrafeldolgozott anyag vagy az abból előállított termékek műszaki tulajdonságait vagy funkcióit, hasznosságát vagy értékét,
- c) az anyagok negatív hatást gyakorolnak-e az újrafeldolgozott anyag esztétikai jellemzőire vagy illathatására.

6. cikk

Teljesítőképeségre vonatkozó követelmények

(1) A termékeknek meg kell felelniük a 4. cikk alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban megállapított termékjellemzőkkel kapcsolatos teljesítőképeségre vonatkozó követelményeknek.

(2) A teljesítőképeségre vonatkozó követelmények az I. mellékletben említett releváns termékparamétereken alapulnak, és adott esetben a következők valamelyikét vagy mindegyikét tartalmazzák:

- a) egy konkrét termékparaméterrel vagy azok kombinációjával kapcsolatos minimális vagy maximális szintek;
- b) nem mennyiségi követelmények, amelyek célja a teljesítőképeség javítása egy vagy több ilyen termékparaméterrel kapcsolatban;

(3) Az I. melléklet f) pontjában említett termékparaméteren alapuló teljesítőképeségi követelmények nem korlátozhatják elsősorban kémiai biztonsággal kapcsolatos okokból az anyagok termékekben való jelenlétét.

Ugyanakkor a teljesítőképeségre vonatkozó követelmények megállapításának adott esetben csökkentenie kell az emberi egészségre vagy a környezetre vonatkozó jelentős kockázatokat is.

(4) A teljesítőképességre vonatkozó követelmények megállapításakor a Bizottság a II. mellékletben meghatározott eljárást követi.

7. cikk

Tájékoztatási követelmények

(1) A termékeknek meg kell felelniük a 4. cikk alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban megállapított termékjellemzőkkel kapcsolatos tájékoztatási követelményeknek.

(2) A tájékoztatási követelmények:

a) magukban foglalják legalább a III. fejezetben megállapított, a digitális termékútlevéllel kapcsolatos követelményeket és az (5) bekezdésben megállapított, az aggodalomra okot adó anyagokkal kapcsolatos követelményeket;

b) adott esetben megkövetelik, hogy a termékekhez a következők is mellékelve legyenek:

i. a termék teljesítményére vonatkozó információk az I. mellékletben említett egy vagy több termékparaméter tekintetében, beleértve a javíthatósági pontszámot, a tartóssági pontszámot, a karbonlábnyomot vagy a környezeti lábnyomot;

ii. tájékoztatás a vevők és más szereplők számára a termék telepítésének, használatának, karbantartásának és javításának módjáról a környezetre gyakorolt hatás minimalizálása és az optimális tartósság biztosítása érdekében, adott esetben a harmadik féltől származó operációs rendszerek telepítésének módjáról, valamint a felújítás vagy újragyártás céljából történő begyűjtésről, továbbá az életciklus végén a termék visszaküldésének vagy ártalmatlanításának módjáról;

iii. az életciklus végén történő szétszerelést, újrahaszálatot, felújítást, újrafeldolgozást vagy ártalmatlanítást végző kezelő létesítményekre vonatkozó információk;

iv. egyéb információk, amelyek befolyásolhatják a vevők fenntartható termékválasztását, valamint azt, hogy a gyártótól eltérő felek hogyan kezelik a terméket a megfelelő használat, az értékmegőrző műveletek és az életciklus végén történő helyes kezelés megkönnyítése érdekében;

c) világosnak és könnyen érthetőnek kell lenniük, és igazodniuk kell az érintett termékcsoporthoz sajátos jellemzőihez és a tájékoztatás tervezett címzettjeihez.

Egy adott termékparaméterre vonatkozó tájékoztatási követelmény megállapítása nem függ attól, hogy az adott termékparaméterre vonatkozóan teljesítménykövetelmény megállapításra került-e.

Amennyiben valamely felhatalmazáson alapuló jogi aktus horizontális környezettudatos tervezési követelményeket tartalmaz, e bekezdés a) pontja nem alkalmazandó.

(3) Az I. melléklet f) pontjában meghatározott termékparaméteren alapuló tájékoztatási követelmények nem vonatkozhatnak az anyagok vagy keverékek elsősorban az egészségre vagy a környezetre gyakorolt veszélyeikkel kapcsolatos okokból történő címkézésére.

(4) A (2) bekezdés b) pontjának i. alpontjában említett tájékoztatási követelmények megállapításakor a Bizottság, adott esetben, a termékcsoporthoz sajátosságára tekintettel teljesítményosztályokat határoz meg.

A Bizottság a teljesítményosztályokat egyedi paraméterekre vagy összesített pontszámokra alapozhatja. Az ilyen teljesítményosztályok kifejezhetők abszolút értékekben vagy bármely olyan formában, amely lehetővé teszi a potenciális vevők számára, hogy a legjobban teljesítő termékeket válasszák.

Az említett teljesítményosztályoknak összhangban kell lenniük a teljesítőképességi szintek jelentős mértékű javulásával.

Amennyiben a teljesítményosztályok olyan paramétereken alapulnak, amelyekre vonatkozóan teljesítőképességre vonatkozó követelményeket állapítottak meg, a legalacsonyabb osztálynak a teljesítményosztályok alkalmazásának megkezdésekor előírt minimális teljesítménynek kell megfelelnie.

(5) Amennyiben a (6) bekezdés b) pontja másként nem rendelkezik, a tájékoztatási követelményeknek lehetővé kell tenniük az érintett termékek életciklusa során minden aggodalomra okot adó anyag nyomon követését, kivéve, ha az ilyen nyomon követést már lehetővé teszi valamely másik, a 4. cikk alapján elfogadott, az érintett termékekre vonatkozó felhatalmazáson alapuló jogi aktusban foglalt követelmény, és magukban kell foglalniuk legalább a következőket:

a) a termékben jelen lévő aggodalomra okot adó anyag neve vagy számkódja, a következők szerint;

- i. az Elméleti és Alkalmazott Kémia Nemzetközi Uniójának (IUPAC) nomenklatúrája szerinti név, vagy más nemzetközi név, ha az IUPAC-név nem áll rendelkezésre;
  - ii. egyéb nevek, ideértve a szokásos nevet, a kereskedelmi nevet, a rövidítést;
  - iii. az Európai Közösség (EK) által kiadott szám, a Létező Kereskedelmi Vegyi Anyagok Európai Jegyzékében (EINECS), a Törzskönyvezett Vegyi Anyagok Európai Jegyzékében (ELINCS) vagy a polimernek már nem minősülő anyagok listáján feltüntetettek szerint vagy az Európai Vegyi anyag-ügynökség (ECHA) által meghatározott szám, adott esetben és amennyiben rendelkezésre áll;
  - iv. a Vegyi anyag Nyilvántartási Szolgálat (CAS) által használt név és szám, ha rendelkezésre áll;
- b) az aggodalomra okot adó anyagok elhelyezkedése a terméken belül;
  - c) az aggodalomra okot adó anyagok koncentrációja, maximális koncentrációja vagy koncentráció-tartománya a termék, annak releváns alkatrészei vagy tartalék alkatrészei szintjén;
  - d) a termék biztonságos használatára vonatkozó releváns utasítások;
  - e) a termék szétszerelésére, újrahasználatra való előkészítésére, újrahasználatára, újrafeldolgozásra és életciklusa végén a termék környezetvédelmi szempontból megfelelő kezelésére vonatkozó releváns információk.

A Bizottság – adott esetben az érintett termékcsoport vonatkozásában – küszöbértékeket állapíthat meg arra vonatkozóan, hogy mikor kell alkalmazni az aggodalomra okot adó anyagokra vonatkozó tájékoztatási követelményt.

(6) Amennyiben a Bizottság a 4. cikk szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban tájékoztatási követelményeket állapít meg, adott esetben:

- a) megállapítja az (5) bekezdés első albekezdésében említett tájékoztatási követelmények alkalmazásának kezdőnapját, szükség esetén különbséget téve az aggodalomra okot adó anyagok között;
- b) rendelkezik az aggodalomra okot adó anyagoknak vagy információelemeknek az (5) bekezdés első albekezdésében említett tájékoztatási követelmények alóli kellően indokolt mentességéről vonatkozásában n, az aggodalomra okot adó anyagok nyomon követésének műszaki megvalósíthatósága vagy relevanciája, az ezek kimutatására és számszerűsítésére szolgáló analitikai módszerek megléte, valamint a bizalmas üzleti információk védelmének szükségessége alapján, továbbá egyéb kellően indokolt esetekben; a 2. cikk 27. pontjának a) alpontja szerinti, aggodalomra okot adó anyagokra nem vonatkozhat mentesség, amennyiben a termékekben, azok releváns alkatrészeiben vagy tartalék alkatrészeiben 0,1 tömegszázalékot meghaladó koncentrációban vannak jelen; és
- c) biztosítja az uniós jog szerinti meglévő tájékoztatási követelményekkel való összhangot és minimálisra csökkenti az adminisztratív terheket, többek között megfelelő technikai megoldások révén.

(7) A tájékoztatási követelményeknek utalniuk kell a szükséges információk rendelkezésre bocsátásának módjára. Ha a digitális termékűtvél rendelkezésre áll, a szükséges információkat a digitális termékűtvélben, és szükség esetén a következők közül legalább az egyik formában is meg kell adni:

- a) magán a terméken;
- b) a termék csomagolásán;
- c) a 16. cikkben említett címkén;
- d) a használati útmutatóban, vagy a termékhez mellékelte egyéb dokumentumban;
- e) egy ingyenesen hozzáférhető honlapon vagy alkalmazásban.

Az aggodalomra okot adó anyagok (5) bekezdés szerinti nyomon követését lehetővé tévő információkat vagy a terméken kell feltüntetni, vagy a terméken található adathordozón keresztül kell hozzáférhetővé tenni.

(8) A tájékoztatási követelmények alapján nyújtandó információkat a vevők által könnyen érthető megfogalmazásban kell megadni, az azon tagállam által meghatározottak szerint, amelynek piacán a terméket forgalomba hozzák vagy amelyben használatba veszik.

8. cikk

A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok tartalma

A 4. cikk alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban legalább a következő elemeket kell meghatározni:

- a) az érintett termékcsoporthoz vagy termékcsoporthoz fogalommeghatározása, beleértve a 2658/87/EGK tanácsi rendelet ⁽⁶⁰⁾ I. mellékletében szereplő vámtarifaszámok jegyzékét és az árumegnevezéseket;
- b) az érintett termékcsoporthoz vonatkozó környezettudatos tervezési követelmények;
- c) adott esetben az I. mellékletben említett azon termékparaméterek, amelyek tekintetében a Bizottság rögzíti, hogy a 4. cikk alapján nincs szükség környezettudatos tervezési követelményekre;
- d) a 39. cikk (1) bekezdése szerint alkalmazandó vizsgálati, mérési vagy számítási szabványok vagy módszerek;
- e) adott esetben a digitális eszközök használatára vonatkozó, a 39. cikk (2) bekezdése szerinti követelmények;
- f) adott esetben az átmeneti módszerek, azok a harmonizált szabványok vagy a harmonizált szabványok azon részei, amelyek hivatkozását az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétették, vagy az alkalmazandó közös előírások;
- g) a megfelelés ellenőrzéséhez szükséges információk rendelkezésre bocsátásának formátuma, módja és sorrendje;
- h) a 4. cikk (5) bekezdése alapján alkalmazandó megfelelésértékelési modul; amennyiben az alkalmazandó modul a IV. mellékletben meghatározott modultól különbözik, azon tényezők, amelyek az adott modul kiválasztásához vezetnek;
- i. a gyártók általi információszolgáltatásra vonatkozó követelmények, többek között a műszaki dokumentáció azon elemeire vonatkozóan, amelyek lehetővé teszik annak ellenőrzését, hogy a termék megfelel-e a környezettudatos tervezési követelményeknek.
- j) adott esetben a 36. és 37. cikk szerinti további tájékoztatási követelmények;
- k) azon átmeneti időszak hossza, amely alatt a tagállamok engedélyezik azon termékek forgalomba hozatalát vagy használatbavételét, amelyek a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatályba lépésének napján megfelelnek a területükön hatályos nemzeti rendelkezéseknek;
- l) a 4. cikk alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus felülvizsgálatának időpontja, figyelembe véve többek között a következő szempontokat:
  - i. a termékcsoporthoz és piacának jellemzői;
  - ii. a követelmények kiigazításának szükségessége a termékek fenntarthatóbbá tétele érdekében;
  - iii. az Unió politikai célkitűzései;
  - iv. a műszaki fejlődés; valamint
  - v. a módszerek rendelkezésre állása.

⁽⁶⁰⁾ A Tanács 2658/87/EGK rendelete (1987. július 23.) a vám- és statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról (HL L 256., 1987.9.7., 1. o.).

III. FEJEZET
DIGITÁLIS TERMÉKÚTVÉL

9. cikk

Digitális termékútvél

(1) A tájékoztatási követelmények előírják, hogy a termékeket csak akkor lehet forgalomba hozni vagy használatba venni, ha a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal, valamint a 10. és 11. cikkel összhangban digitális termékútvél áll rendelkezésre. A digitális termékútvélben szereplő adatoknak pontosnak, teljeskörűnek és naprakésznek kell lenniük.

(2) A 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban a digitális termékútvéllel kapcsolatos követelmények – az érintett termékcsoportoktól függően – a következőket határozzák meg:

- a) a digitális termékútvélben a III. melléklet szerint feltüntetendő adatok;
- b) a használandó egy vagy több adathordozó;
- c) az adathordozó előírt megjelenítésének formátuma és elhelyezése;
- d) hogy a digitális termékútvélet modell-, tétel- vagy cikkszinten kell-e létrehozni, valamint az ilyen szintek fogalmának meghatározása;
- e) annak megjelölése, hogy a digitális termékútvélet milyen módon kell hozzáférhetővé tenni a vevők számára az adásvételi, a bérleti vagy a részletre vásárlási szerződés megkötése előtt, ideértve a távértékesítés esetét is;
- f) azokat a szereplőket, akiknek hozzá kell férniük a digitális termékútvélben szereplő adatokhoz, és hogy milyen adatokhoz kell hozzáférniük;
- g) azokat a szereplőket, akiknek digitális termékútvélet kell létrehozniuk vagy naprakésszé kell tenniük a digitális termékútvélben szereplő adatokat, valamint azt, hogy milyen adatokat vihetnek be vagy tehetnek naprakésszé;
- h) az adatok bevitelére vagy naprakésszé tételére vonatkozó részletes szabályok;
- i) az az időtartam, amely alatt a digitális termékútvélnek hozzáférhetőnek kell lennie, és amely megfelel legalább az adott termék várható élettartamának.

(3) A (2) bekezdésben említett követelmények:

- a) biztosítják, hogy az értéklánc szereplői könnyen hozzáférjenek a számukra releváns termékinformációkhoz és könnyen megértsék azokat;
- b) elősegítik a termék megfelelőségének illetékes nemzeti hatóságok általi ellenőrzését; valamint
- c) javítják a termékek nyomonkövethetőségét az értéklánc mentén.

(4) A digitális termékútvélre vonatkozó követelmények megállapításakor a Bizottság mentesíthet termékcsoportokat a digitális termékútvéllel való rendelkezésre vonatkozó követelmény alól, amennyiben:

- a) nem állnak rendelkezésre a digitális termékútvélre vonatkozó műszaki leírások a 10. és a 11. cikkben foglalt alapvető követelményekkel kapcsolatban; vagy
- b) más uniós jog tartalmaz olyan digitális információszolgáltató rendszert valamely termékcsoporttal összefüggésben, amelyről a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az teljesíti a (3) bekezdés a) és b) pontjában említett célkitűzéseket.

10. cikk

A digitális termékútvélre vonatkozó általános követelmények

(1) A digitális termékútvélnek a következő alapvető követelményeknek kell megfelelnie:

- a) adathordozón keresztül tartós egyedi termékazonosítóhoz kell kapcsolódnia;
- b) az adathordozónak fizikailag jelen kell lennie a terméken, annak csomagolásán vagy a terméket kísérő dokumentáción, a 4. cikk szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározottak szerint;
- c) az adathordozónak és az egyedi termékazonosítóknak meg kell felelniük a III. melléklet második albekezdésben említett egy vagy több szabványnak vagy azzal egyenértékű európai vagy nemzetközi szabványnak mindaddig, amíg az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzé nem teszik a harmonizált szabványok referenciaszámát;
- d) a digitális termékútlevélben szereplő valamennyi adatnak nyílt szabványokon kell alapulnia, azoknak interoperábilis formátumban kidolgozottak, valamint – adott esetben – géppel olvashatóknak, strukturáltak, kereshetőnek, valamint egy nyílt interoperábilis adatcsere-hálózaton keresztül, a terjesztőtől való függés nélkül átadhatóknak kell lenniük, összhangban az ebben a cikkben és a 11. cikkben meghatározott alapvető követelményekkel;
- e) a termék vevőivel kapcsolatos személyes adatok nem tárolhatók a digitális termékútlevélben a kifejezett hozzájárulásuk nélkül, az (EU) 2016/679 rendelet 6. cikkével összhangban;
- f) a digitális termékútlevélben szereplő adatoknak a 4. cikk szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott termékmodellre, tételre vagy cikkre kell vonatkozniuk;
- g) a digitális termékútlevélben szereplő adatokhoz való hozzáférést az ebben a cikkben és a 11. cikkben meghatározott alapvető követelményekkel és a termékcsoport-szintű egyedi hozzáférési jogokat meghatározó, 4. cikk szerint elfogadott, alkalmazandó felhatalmazáson alapuló jogi aktszal összhangban kell szabályozni.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 72. cikkkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a III. melléklet első bekezdése c) pontjának és második bekezdésének a műszaki és tudományos fejlődés fényében történő módosítására a szabvány felváltásával vagy más olyan európai vagy nemzetközi szabványok hozzáadásával, amelyeknek az adathordozóknak, az egyedi üzemeltetői azonosítóknak és az egyedi létesítményazonosítóknak meg kell felelniük az e cikkben meghatározott feltételek teljesítésülése céljából.

(2) Amennyiben más uniós jog megköveteli vagy lehetővé teszi konkrét adatok feltüntetését a digitális termékútlevélben, ezek az adatok a 4. cikk szerint elfogadott, alkalmazandó felhatalmazáson alapuló jogi aktus alapján feltüntethető a digitális termékútlevélben.

(3) A terméket forgalomba hozó gazdasági szereplő:

- a) köteles a kereskedők és az online piactereket üzemeltető szolgáltatók rendelkezésére bocsátani az adathordozó digitális másolatát vagy adott esetben az egyedi termékazonosítót, hogy a kereskedők az adathordozót vagy az egyedi termékazonosítót a potenciális vevők számára hozzáférhetővé tegyék, ha a termékhez fizikailag nem férhetnek hozzá;
- b) az a) pontban említett digitális másolatot vagy a honlapra mutató linket ingyenesen, gyorsan, de legkésőbb az erre irányuló kérelem kézhezvételétől számított öt munkanapon belül rendelkezésre kell bocsátania.

(4) A gazdasági szereplő a termék forgalomba hozatalakor egy független harmadik fél digitális termékútlevél-szolgáltatón keresztül rendelkezésre bocsátja a digitális termékútlevél biztonsági másolati példányát.

11. cikk

A digitális termékútlevél műszaki kialakítása és működése

A digitális termékútlevél műszaki kialakításának és működésének meg kell felelnie a következő alapvető követelményeknek:

- a) a digitális termékútleveleknek a végpontok közötti kommunikáció és adattovábbítás technikai, szemantikai és szervezési vonatkozásai tekintetében teljes mértékben interoperábilisaknak kell lenniük a 4. cikk szerint elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok által megkövetelt többi digitális termékútlevéllel;
- b) a vevők, a gyártók, az importőrök, a forgalmazók, a kereskedők, a szakszervezetek, a független gazdasági szereplők, a felújítók, az újragyártók, az újrafeldolgozók, a piacfelügyeleti hatóságok és a vámhatóságok, a civil társadalmi szervezetek, a szakszervezetek és más releváns szereplők ingyenesen és könnyen hozzáférhetnek a digitális termékútlevélhez, a 4. cikk alapján elfogadott, alkalmazandó felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott hozzáférési jogaik alapján;

- c) a digitális termékútlevelet az annak létrehozásáért felelős gazdasági szereplő vagy a digitális termékútlevél-szolgáltató tárolja.
- d) amennyiben egy már digitális termékútlevéllel rendelkező termékhez új digitális termékútlevelet hoznak létre, az új digitális termékútlevelet az eredeti digitális termékútlevélhez vagy termékútvelekhez kell kapcsolni;
- e) a digitális termékútlevélnek a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott ideig hozzáférhetőnek kell lennie, a digitális termékútlevél létrehozásáért felelős gazdasági szereplő fizetési képességét, felszámolását vagy tevékenységének az Unióban történő megszűnését követően is;
- f) a digitális termékútlevélben szereplő adatok bevitelének, módosításának vagy naprakésszé tételének jogát a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott hozzáférési jogok alapján kell korlátozni;
- g) biztosítani kell az adatok hitelesítését, megbízhatóságát és integritását;
- h) a digitális termékútleveleket úgy kell kialakítani és működtetni, hogy biztosított legyen a biztonság és a magánélet védelmének magas szintje, és a csalás elkerülhető legyen.

Ha a digitális termékútlevelet az első albekezdés c) pontja szerint digitális termékútlevél-szolgáltatók tárolják vagy más módon kezelik, az első albekezdés c) pontja alapján ezek a digitális termékútlevél-szolgáltatók az ilyen adatokat sem részben, sem egészben nem értékesíthetik, használhatják újra vagy kezelhetik a vonatkozó tárolási vagy adatkezelési szolgáltatások nyújtásához szükséges mértéken túlmenően, kivéve, ha erről a terméket forgalomba hozó vagy használatba vevő gazdasági szereplővel kifejezetten megállapodtak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 72. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy kiegészítse ezt a cikket azáltal, hogy megállapítja azokat a követelményeket, amelyeknek a digitális termékútlevél-szolgáltatóknak meg kell felelniük ahhoz, hogy ilyen szolgáltatók lehessenek, valamint adott esetben az ilyen követelményeknek való megfelelés ellenőrzésére szolgáló tanúsítási rendszert, valamint megállapítja azokat a követelményeket, amelyek tekintetében e szolgáltatóknak a digitális termékútlevél-szolgáltatások nyújtása során meg kell felelniük.

A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el, amelyekben meghatározza a digitális termékútlevélben szereplő adatokhoz való hozzáférési joggal rendelkező gazdasági szereplők és más releváns szereplők digitális tanúsítványainak kiállítására és ellenőrzésére vonatkozó eljárásokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 73. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

12. cikk

Egyedi azonosítók

(1) A III. melléklet első bekezdésének g) és h) pontjában említett egyedi üzemeltetői azonosítóknak, valamint a III. melléklet első bekezdésének i) pontjában említett egyedi létesítményazonosítóknak meg kell felelniük a III. melléklet első bekezdésének c) pontjában és második bekezdésében említett szabványoknak vagy azokkal egyenértékű európai vagy nemzetközi szabványoknak mindaddig, amíg az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzé nem teszik a harmonizált szabványok referenciaszámát.

(2) Amennyiben a III. melléklet első bekezdésének h) pontjában említett egyedi üzemeltetői azonosító még nem áll rendelkezésre, a digitális termékútlevelet létrehozó vagy naprakésszé tevő gazdasági szereplőnek egyedi üzemeltetői azonosítót kell kérnie a releváns szereplő nevében, és a kiadást követően az egyedi üzemeltetői azonosítóval kapcsolatos minden részletet meg kell adnia az említett szereplőnek.

Az első albekezdésben említett kérelem benyújtása előtt a digitális termékútlevelet létrehozó vagy naprakésszé tevő gazdasági szereplőnek kérnie kell annak megerősítését a releváns szereplőtől, hogy nem létezik egyedi üzemeltetői azonosító.

(3) Amennyiben a III. melléklet első bekezdésének i) pontjában említett egyedi létesítményazonosító még nem áll rendelkezésre, a digitális termékútlevelet létrehozó vagy naprakésszé tevő gazdasági szereplőnek egyedi létesítményazonosítót kell kérnie a releváns létesítményért vagy épületért felelős szereplő nevében, és kiadását követően az egyedi létesítményazonosítóval kapcsolatos minden részletet meg kell adnia az említett szereplőnek.

Az első albekezdésben említett kérelem benyújtása előtt a digitális termékútlevelet létrehozó vagy naprakésszé tevő gazdasági szereplőnek kérnie kell annak megerősítését a releváns szereplőtől, hogy nem létezik egyedi létesítményazonosító.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 72. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy az egyedi azonosítók és az adathordozók életciklus-kezelésére vonatkozó szabályok és eljárások megállapítása révén kiegészítse ezt a rendeletet. Ezek a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok különösen:

- a) szabályokat állapítanak meg azon szervezetekre vonatkozóan, amelyek egyedi azonosítókat és adathordozókat kibocsátó ügynökséggé kívánnak válni; valamint
- b) szabályokat állapítanak meg azon gazdasági szereplők számára, akik saját egyedi azonosítókat és adathordozókat kívánnak létrehozni anélkül, hogy ehhez egyedi azonosítókat és adathordozókat kibocsátó ügynökség közreműködésére kellene támaszkodniuk.

(5) A 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban a következőket kell megállapítani:

- a) az egyedi azonosítót és adathordozókat kibocsátó ügynökséggé válás feltételei;
- b) az egyedi azonosítókat és adathordozókat kibocsátó ügynökség szerepe;
- c) az egyedi azonosítók és adathordozók globális megbízhatóságát, ellenőrizhetőségét és egyediségét biztosító szabályok;
- d) az egyedi azonosítók és adathordozók létrehozására, karbantartására, naprakésszé tételére és visszavonására vonatkozó szabályok;
- e) az adatkezelésre vonatkozó szabályok.

(6) A (4) bekezdésben említett szabályok és eljárások megállapításakor a Bizottság:

- a) törekszik a különböző megközelítések közötti interoperabilitás biztosítására;
- b) figyelembe veszi a már létező releváns technikai megoldásokat és szabványokat;
- c) biztosítja, hogy a megállapított szabályok és eljárások a lehető legnagyobb mértékben technológiasemglegesek maradjanak.

13. cikk

Digitális termékútlel-nyilvántartás

(1) A Bizottság 2026. július 19-ig digitális nyilvántartást (a továbbiakban: a nyilvántartás) hoz létre, amely biztonságos módon tárolja legalább az egyedi azonosítókat.

A „szabad forgalomba bocsátás” vámeljárás alá vonni kívánt termékek esetében a nyilvántartás a vámtarifaszámot tárolja.

A nyilvántartás tárolja az elemeknek, illetve akkumulátoroknak az (EU) 2023/1542 európai parlamenti és tanácsi rendelet 77. cikkének (3) bekezdésében említett egyedi azonosítóit ⁽⁶¹⁾.

A Bizottság kezeli a nyilvántartást és biztosítja, hogy a nyilvántartásban tárolt adatokat biztonságosan és az uniós joggal összhangban kezeljék, beleértve a személyes adatok védelmére vonatkozó szabályokat is.

(2) A Bizottság a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatároz bármely más olyan adatokat, amelyeket a digitális termékútlelben való feltüntetés mellett a nyilvántartásban is tárolni kell, figyelembe véve legalább a következő kritériumokat:

- a) annak szükségessége, hogy a digitális termékútlel hitelességének ellenőrizhetősége megengedett legyen;
- b) az információk relevanciája a piacfelügyeleti ellenőrzések és vámelőrzések hatékonyságának és eredményességének javítása szempontjából;
- c) a gazdasági szereplőkre és a vámhatóságokra nehezedő aránytalan adminisztratív terhek elkerülésének szükségessége.

⁽⁶¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/1542 rendelete (2023. július 12.) az elemekről, illetve akkumulátorokról és a hulladékelemekről, illetve -akkumulátorokról, a 2008/98/EK irányelv és az (EU) 2019/1020 rendelet módosításáról, valamint a 2006/66/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 191., 2023.7.28., 1. o.).

(3) A Bizottság a nyilvántartás létrehozásával és kezelésével kapcsolatos felelősségével, valamint az e tevékenységből esetlegesen eredő személyes adatok kezelésével kapcsolatban az (EU) 2018/1725 rendelet 3. cikkének 8. pontjában meghatározott adatkezelőnek minősül.

(4) A terméket forgalomba hozó vagy használatba vevő gazdasági szereplő az (1) és (2) bekezdésben említett adatokat feltölti a nyilvántartásba.

(5) Az (1) és (2) bekezdésben említett adatok gazdasági szereplő általi nyilvántartásba történő feltöltésekor, a nyilvántartás automatikusan közli e gazdasági szereplővel az adott termékre vonatkozóan a nyilvántartásba a 4. bekezdéssel összhangban feltöltött egyedi azonosítóhoz kapcsolódó egyedi nyilvántartási azonosítót. A nyilvántartás általi közlés nem tekinthető az e rendeletnek vagy más uniós jognak való megfelelés bizonyítékának.

A Bizottság végrehajtási jogi aktust fogad el, amelyben meghatározza a nyilvántartás végrehajtási szabályait, beleértve az első albekezdésben említett egyedi nyilvántartási azonosító közlését is.

Ezt a végrehajtási jogi aktust a 73. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(6) A Bizottságnak, az illetékes nemzeti hatóságoknak és a vámhatóságoknak az uniós jog szerinti feladataik ellátása céljából hozzáféréssel kell rendelkezniük a nyilvántartáshoz.

14. cikk

A digitális termékútlevelelben szereplő adatok internetes portálja

A Bizottság létrehoz és kezel egy nyilvánosan hozzáférhető internetes portált, amely lehetővé teszi az érdekelt felek számára a digitális termékútlevelekben szereplő adatok keresését és összehasonlítását. Az internetes portált úgy kell kialakítani, hogy az biztosítsa, hogy az érdekelt felek a 4. cikk alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusban foglalt hozzáférési jogosultságaikkal összhangban lévő módon kereshessék és összehasonlíthassák az adatokat.

15. cikk

A digitális termékútlevelel kapcsolatos vámellenőrzések

(1) A 4. cikk alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartozó terméket a „szabad forgalomba bocsátás” vámeljárás alá vonni kívánó bármely személy megadja vagy a vámhatóságok rendelkezésére bocsátja az adott terméknek a 13. cikk (5) bekezdésében említett egyedi nyilvántartási azonosítóját.

Az e bekezdés első albekezdése a nyilvántartás működőképessé válásától kezdve alkalmazandó.

(2) A vámhatóságok csak akkor bocsáthatnak szabad forgalomba egy terméket, ha legalább azt ellenőrizték, hogy a megadott vagy rendelkezésükre bocsátott, a 13. cikk (5) bekezdésében említett egyedi nyilvántartási azonosító és a vámtarifaszám megfelel-e a nyilvántartásban tárolt adatoknak.

Az e bekezdés első albekezdésében említett ellenőrzést elektronikus és automatikus módon kell elvégezni az (3) bekezdésben említett összekapcsolás révén. Ez az összekapcsolás működőképessé válásától kezdve alkalmazandó.

A szabad forgalomba bocsátás nem tekinthető az e rendeletnek vagy más uniós jognak való megfelelés bizonyítékának.

(3) A Bizottság összekapcsolja a nyilvántartást az európai uniós egyablakos vámügyi tanúsítványcsere-rendszerrel (EU CSW-CERTEX), lehetővé téve ezzel az automatikus információcserét a nemzeti vámrendszerekkel az (EU) 2022/2399 rendelettel létrehozott európai uniós egyablakos vámügyi intézési környezetben keresztül.

Az említett összekapcsolást a 13. cikk (5) bekezdésében említett, a végrehajtási jogi aktus hatálybalépésének napjától számított négy éven belül kell működőképessé tenni.

(4) A Bizottság és a vámhatóságok lekérhetik és felhasználhatják a digitális termékútlevelelben és a nyilvántartásban szereplő adatokat az uniós jog szerinti feladataik elvégzéséhez, beleértve a 952/2013/EU rendelettel összhangban történő kockázatkezelést, vámellenőrzéseket és szabad forgalomba bocsátást is.

(5) Ez a cikk nem érinti a 952/2013/EU rendeletet és az (EU) 2019/1020 rendelet VII. fejezetét, valamint bármely egyéb uniós jogot.

IV. FEJEZET

CÍMKÉK

16. cikk

Címkék

(1) Amennyiben a tájékoztatási követelmények arra utalnak, hogy a 7. cikk (7) bekezdésének c) pontja alapján információkat kell feltüntetni a címkén, a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meg kell határozni az alábbiakat:

- a) a címke tartalma;
- b) a címke elrendezése, biztosítva a láthatóságot és az olvashatóságot;
- c) a címke vevők számára történő megjelenítésének módja, beleértve a távértékesítés esetét is, figyelembe véve a 32. cikkben meghatározott követelményeket és az érintett gazdasági szereplőkre gyakorolt hatásokat;
- d) adott esetben a címke előállítására szolgáló elektronikus eszközök.

(2) Ha valamely tájékoztatási követelmény szerint fel kell tüntetni a címkén az adott termék teljesítményosztályát, az (1) bekezdés b) pontjában említett címke elrendezésének világosnak és könnyen érthetőnek kell lennie, és lehetővé kell tennie a fogyasztók számára, hogy egyszerűen összehasonlíthassák a termékek teljesítőképességét a releváns termékparaméter tekintetében, és hogy jobban teljesítő termékeket válasszanak.

(3) Az energiafogyasztást befolyásoló azon termékek esetében, amelyek az (EU) 2017/1369 rendelet alapján létrehozott energiacímkézés hatálya tartoznak, amennyiben a releváns termékparaméterekre – többek között az e rendelet 7. cikkének (4) bekezdésében említett teljesítményosztályokra – vonatkozó információkat nem lehet beépíteni az energiacímkébe, és feltéve, hogy az ilyen információk relevánsabbnak és átfogóbbnak minősülnek az energiacímkén található információknál, a Bizottság a vevők összezavarása kockázatának, a gazdasági szereplők adminisztratív terheinek és az adott információ kommunikációja legjobb módjának felmérését követően adott esetben előírhatja az (EU) 2017/1369 alapján létrehozott energiacímke helyett az e rendelettel összhangban álló címke létrehozását.

(4) Az (1) bekezdésben említett tájékoztatási követelmények megállapításakor a Bizottság adott esetben előírja, hogy a címke tartalmazzon adathordozókat vagy egyéb olyan eszközöket, amelyek lehetővé teszik a vásárlók számára a termékkel kapcsolatos további információkhoz való hozzáférést, beleértve a digitális termékűtlével való hozzáférést lehetővé tevő eszközöket is.

(5) A Bizottság a 7. cikk (7) bekezdésének c) pontja szerint előírt címkék elrendezésére vonatkozóan közös követelményeket megállapító végrehajtási jogi aktusokat fogad el.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 73. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

17. cikk

Utánzó címkék

Nem hozhatók forgalomba vagy vehetők használatba azon termékek, amelyek olyan címkéket viselnek, vagy olyan címkével vannak ellátva, amelyek a 16. cikkben előírt címkék utánzása révén félrevezethetik vagy összezavarhatják a vevőket vagy a potenciális vevőket, valamint azon termékek, amelyeket bármely más olyan információ kísér, amely félrevezetheti vagy összezavarhatja a vevőket vagy a potenciális vevőket az említett cikkben előírt címkék tekintetében.

V. FEJEZET

PRIORITÁSOK MEGHATÁROZÁSA, TERVEZÉS ÉS KONZULTÁCIÓ

18. cikk

Prioritások meghatározása és tervezés

(1) A környezettudatos tervezési követelmények által lefedett termékekre vonatkozó prioritások meghatározásakor a Bizottság elemzi e termékek lehetséges hozzájárulását az Unió éghajlat-politikai, környezetvédelmi és energiahatékonysági célkitűzéseinek eléréséhez, figyelembe véve a következő kritériumokat:

- a) a termékjellemzők javításának lehetősége aránytalanul magas költségek nélkül, figyelembe véve különösen:
  - i. a célkitűzés megfelelő teljesítését szolgáló uniós jog hiánya vagy elégtelensége, vagy a piaci erők vagy a önszabályozó intézkedések alkalmatlansága; és
  - ii. eltérés a piacon forgalmazott olyan termékek teljesítőképessége között, amelyek a termékjellemzők tekintetében egyenértékű funkcionalitással rendelkeznek;
- b) az említett termékek Unión belüli értékesítésének és kereskedelmének volumene;
- c) az éghajlati és környezeti hatások, az energiateljesítmény, az erőforrás-felhasználás és a hulladéktermelés eloszlása az értéklánc mentén az említett termékek vonatkozásában;
- d) a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok rendszeres, a technológiai és piaci fejleményekre figyelemmel történő felülvizsgálatának és kiigazításának szükségessége.

A Bizottság arra is törekszik, hogy értékelje az említett termékeknek a belső piac működéséhez és az Unió gazdasági rezilienciájához való potenciális hozzájárulását.

(2) A horizontális környezettudatos tervezési követelmények alá vonandó szempontokkal kapcsolatos prioritások meghatározása során a Bizottság azt is figyelembe veszi, hogy milyen előnyökkel jár, ha ugyanazon felhatalmazáson alapuló jogi aktus e rendelet célkitűzéseinek elérésével kapcsolatosan a termékek és a termékcsoportok széles körét fedi le.

(3) A Bizottság elfogad egy munkatervet és azt nyilvánosan hozzáférhetővé teszi, a releváns előkészítő dokumentumokkal (a továbbiakban: a munkaterv) együtt. A munkaterv meghatározza azon termékcsoportok jegyzékét, amelyeket a környezettudatos tervezési követelmények megállapítása során prioritásként kell kezelni, valamint a környezettudatos tervezési követelmények megállapítására vonatkozó becsült ütemterveket. Az említett jegyzéknek tartalmaznia kell azon termékjellemzőket és termékcsoportokat, amelyeket prioritásként kell kezelni a horizontális környezettudatos tervezési követelmények meghatározása során, valamint az eladatlan fogyasztási cikkeket – ha vannak ilyenek –, amelyekkel kapcsolatban mérlegelni kell a gazdasági szereplők általi megsemmisítés tilalmának bevezetését a 26. cikk szerint benyújtott összesített információk és bármely más rendelkezésre álló bizonyíték alapján.

Amikor a Bizottság először meghatározza, ha vannak ilyenek, azokat a csoportokat, amelyek esetében fontolóra fogja venni a gazdasági szereplők általi megsemmisítési tilalom bevezetését, különösen az elektromos és elektronikus berendezések besorolását fogja mérlegelni.

A munkatervnek legalább hároméves időszakra kell kiterjednie, és azt rendszeresen naprakésszé kell tenni.

A munkaterv elfogadásakor vagy naprakésszé tételekor a Bizottság figyelembe veszi az (1) és (2) bekezdésben meghatározott kritériumokat.

(4) A Bizottság a munkaterv tervezetét annak elfogadása előtt bemutatja az Európai Parlamentnek.

(5) 2025. április 19-ig elfogadandó első munkatervben a Bizottság a következő termékcsoportokat kezeli prioritásként:

- a) vas és acél;
- b) alumínium;
- c) textíliák, különösen a ruházat és a lábbeli;

- d) bútorok, beleértve a matracokat;
- e) gumiabroncsok;
- f) mosó- és tisztítószeres;
- g) festékek;
- h) kenőanyagok;
- i. vegyi anyagok;
- j) azok az energiával kapcsolatos termékek, amelyekre vonatkozóan első alkalommal kell környezettudatos tervezési követelményeket megállapítani, vagy amelyekre vonatkozóan a 2009/125/EK irányelv alapján elfogadott meglévő végrehajtási intézkedéseket e rendelet alapján felül kell vizsgálni; valamint
- k) információs és kommunikációs technológiai termékek és egyéb elektronikus eszközök.

Ha az első albekezdésben említett termékcsoportok közül valamelyik nem szerepel az első munkatervben, vagy bármely más termékcsoport szerepel benne, a Bizottság ebben a munkatervben megindokolja döntését.

(6) Amennyiben az építési termékekről szóló rendelet szerinti, a cement környezeti lábnyomára és karbonlábnyomára vonatkozó kielégítő teljesítőképességi követelmények és tájékoztatói követelmények hiányoznak, a Bizottság 2028. december 31. napjánál nem korábban és 2030. január 1. napjánál nem később a cementre vonatkozó környezettudatos tervezési követelményeket állapít meg a 4. cikk alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusban.

(7) A Bizottság évente tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot a munkaprogram végrehajtása terén elért előrelépésekről.

19. cikk

A környezettudatos tervezéssel foglalkozó fórum

A Bizottság szakértői csoportként létrehoz egy környezettudatos tervezéssel foglalkozó fórumot, amelyben a tagállamok által kijelölt szakértők, valamint a szóban forgó termék vagy termékcsoport vonatkozásában érdekelt valamennyi fél kiegyensúlyozott és hatékony részvételére kerül sor.

A környezettudatos tervezéssel foglalkozó fórum különösen a következőkhöz járul hozzá:

- a) környezettudatos tervezési követelmények kidolgozása;
- b) munkatervek kidolgozása;
- c) a létrehozott piacfelügyeleti mechanizmusok hatékonyságának vizsgálata;
- d) az önszabályozó intézkedések értékelése; és
- e) a VII. mellékletben nem szereplő eladatlan fogyasztási cikkek megsemmisítésére vonatkozó tilalom értékelése.

20. cikk

A tagállami szakértői csoport

A Bizottság a környezettudatos tervezéssel foglalkozó fórum al csoportjaként tagállami szakértői csoportot hoz létre, amely a tagállamok által kijelölt szakértőkből áll.

E szakértők különösen a következőkhöz járulnak hozzá:

- a) a környezettudatos tervezési követelmények kidolgozása;
- b) az önszabályozó intézkedések értékelése;

- c) az e rendeletnek való megfelelés javítását célzó intézkedésekkel kapcsolatos információk és bevált módszerek egymással történő megosztása;
- d) a 26. cikk szerinti prioritások meghatározása.

21. cikk

Önszabályozó intézkedések

(1) Gazdasági szereplők környezettudatos tervezési követelményeket megállapító, önszabályozó intézkedést nyújthatnak be a Bizottságnak azokra a termékekre vonatkozóan, amelyek nem tartoznak a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá, vagy amelyek nem szerepelnek a munkatervben. Ezek a gazdasági szereplők igazolják, hogy az e cikk (3) bekezdésében említett kritériumok teljesülnek.

(2) Az (1) bekezdés alapján benyújtott önszabályozó intézkedésnek a következő információkat kell tartalmaznia:

- a) az önszabályozó intézkedést aláíró gazdasági szereplők listája;
- b) az önszabályozó intézkedés alá tartozó termékekre alkalmazandó környezettudatos tervezési követelmények;
- c) részletes, átlátható és objektív nyomon követési terv, amely világosan meghatározza az ágazati és a független ellenőrök felelősségeit, beleértve a VI. melléklet 6. pontjában meghatározott kritériumokat;
- d) az aláírók által jelentendő információkra, valamint a vizsgálatokra és ellenőrzésekre vonatkozó szabályokat;
- e) az aláíró meg nem felelésének következményeire vonatkozó, olyan rendelkezéseket magukban foglaló szabályokat, amelyek értelmében amennyiben az aláíró három hónapon belül nem tett kielégítő korrekciós intézkedést, ezen aláírot el kell távolítani az adott önszabályozó intézkedés aláírói közül; és
- f) feljegyzést, amely kifejti, hogy az (1) bekezdés alapján benyújtott önszabályozó intézkedés hogyan javítja egy, a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusnál gyorsabban vagy kisebb költséggel e rendelet célkitűzéseivel összhangban a termékek környezeti fenntarthatóságát; e feljegyzést bizonyítéknak kell alátámasztania, amely olyan strukturált műszaki, környezeti és gazdasági elemzésből áll, amely alátámasztja az önszabályozó intézkedés környezettudatos tervezési követelményeit és célkitűzéseit, valamint értékeli az említett környezettudatos tervezési követelmények hatásait.

Az önszabályozó intézkedés aláírói az e bekezdésben említett információkat naprakészen tartják, és egy nyilvánosan és ingyenesen hozzáférhető honlapon elérhetővé teszik.

Az önszabályozó intézkedés aláírói késedelem nélkül értesítik a Bizottságot az önszabályozó intézkedés bármely változásáról, különösen az önszabályozó intézkedést aláírókat érintő változásokról.

(3) A Bizottság értékeli a benyújtott önszabályozó intézkedést, és szükség esetén tudományos tanácsot kér az Unió decentralizált ügynökségeitől. Az értékelésben a Bizottság ellenőrzi a következő kritériumok teljesülését:

- a) az önszabályozó intézkedést legalább két gazdasági szereplő nyújtja be;
- b) az önszabályozó intézkedés aláíróinak mennyiségi piaci részesedése az intézkedés alá tartozó termékek tekintetében a forgalomba hozott vagy használatba vett egységek legalább 80 %-a;
- c) az önszabályozó intézkedés a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusnál gyorsabban vagy kevesebb költséggel járva járul hozzá a termékek környezeti fenntarthatóságának javításához e rendelet célkitűzéseivel összhangban, és a belső piacon a szabad mozgás biztosításához, valamint olyan környezettudatos tervezési követelményekből áll, amelyek szükségesek e rendelet célkitűzéseinek eléréséhez;
- d) az önszabályozó intézkedés megfelel a VI. mellékletben meghatározott kritériumoknak;
- e) az önszabályozó intézkedés összhangban áll az uniós joggal és az Unió nemzetközi kereskedelmi kötelezettségvállalásaival.

A Bizottság végrehajtási jogi aktust fogad el, amely tartalmazza azon önszabályozó intézkedések jegyzékét, amelyek teljesítik az e cikkben foglalt kritériumokat. Ezt a végrehajtási jogi aktust a 73. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(4) A Bizottság bármikor kérheti a (3) bekezdés második albekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusban felsorolt önszabályozó intézkedések aláíróit, hogy az érintett termékcsoporttal kapcsolatos releváns piaci vagy technológiai fejleményekre tekintettel megfelelő időn belül nyújtsák be az említett intézkedés felülvizsgált és naprakésszé tett változatát. Amennyiben a Bizottság okkal feltételezi, hogy az e cikkben meghatározott kritériumok már nem teljesülnek, az aláírók a Bizottság kérésétől számított három hónapon belül benyújtják az intézkedés felülvizsgált és naprakésszé tett változatát.

(5) Miután egy önszabályozó intézkedés bekerült a (3) bekezdés második albekezdése szerint elfogadott végrehajtási aktusban szereplő felsorolásba, az intézkedés aláírói az említett végrehajtási aktusban meghatározott rendszeres időközönként jelentést tesznek a Bizottságnak az önszabályozó intézkedés célja tekintetében tett előrehaladásról és annak igazolására, hogy a (3) bekezdésben meghatározott kritériumok továbbra is teljesülnek.

A VI. melléklet 6. pontjában említett független ellenőr értesíti a Bizottságot, ha valamely aláíró nem felel meg a követelményeknek.

Az elért eredményekről szóló jelentéseket, beleértve a független ellenőr által készített megfelelési jelentéseket, valamint a megfelelés hiányáról szóló értesítéseket és a vonatkozó korrekciós intézkedéseket az aláíróknak nyilvánosan hozzáférhető honlapon elérhetővé kell tenniük.

(6) Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a (3) bekezdés második albekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusban felsorolt valamely önszabályozó intézkedés már nem felel meg az e cikkben meghatározott kritériumoknak, vagy ha az érintett önszabályozó intézkedés aláírói elmulasztották a (4) bekezdésben említett határidőt, végrehajtási jogi aktusok útján törli ezen intézkedést a (3) bekezdésben említett jegyzékből. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 73. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

Amennyiben egy önszabályozó intézkedést töröltek a harmadik bekezdésben említett jegyzékből, a Bizottság a 4. cikk alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározhatja az önszabályozó intézkedés alá tartozó termékre alkalmazandó környezetbarát tervezési követelményeket.

22. cikk

Kis- és középvállalkozások

(1) A kkv-k, különösen a mikrovállalkozások által igénybe vehető programokkal összefüggésben a Bizottság gondoskodik olyan kezdeményezésekről, amelyek segítik e vállalkozásokat abban, hogy a környezeti fenntarthatósági szempontokat, köztük az energiahatékonyságot integrálják értékláncukba.

(2) A 4. cikk szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadásakor a Bizottság adott esetben digitális eszközökkel, valamint az érintett termék ágazatában vagy termékcsoport ágazatában tevékenykedő kkv-k, különösen a mikrovállalkozások sajátosságaira kiterjedő iránymutatásokkal egészíti ki az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat, hogy megkönnyítse az e rendeletnek való megfelelést az említett vállalkozások számára. Az említett iránymutatások kidolgozása során a Bizottság konzultál a kkv-kat képviselő szervezetekkel.

(3) A tagállamok megteszik a megfelelő intézkedéseket a kkv-k, különösen a mikrovállalkozások megsegítésére a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott környezettudatos tervezési követelményeknek való megfelelés terén. A tagállamok konzultálnak a kkv-kat képviselő szervezetekkel a kkv-k által hasznosnak ítélt intézkedések típusáról.

Ezeknek az intézkedéseknek magukban kell foglalniuk legalább az egyablakos ügyintézési rendszerek vagy hasonló mechanizmusok rendelkezésre bocsátását a környezettudatos tervezési követelményekre való figyelemfelhívás és a kkv-k, különösen a mikrovállalkozások számára a környezettudatos tervezési követelményekhez való alkalmazkodást célzó hálózatépítési lehetőségek megteremtése érdekében.

Ezenkívül – az alkalmazandó állami támogatási szabályok sérelme nélkül – az ilyen intézkedések magukban foglalhatják a következőket:

- a) pénzügyi támogatás, többek között adóelőnyök biztosításával, valamint a fizikai és digitális infrastruktúrába eszközölt beruházásokkal;
- b) pénzügyi eszközökhöz való hozzáférés;
- c) vezetői és személyzeti szakképzés;

d) szervezeti és technikai segítségnyújtás.

VI. FEJEZET

AZ ELADATLAN FOGYASZTÁSI CIKKEK MEGSEMISÍTÉSE

23. cikk

A megsemmisítés megelőzésének általános elve

A gazdasági szereplők megteszik azokat az észszerűen elvárható szükséges intézkedéseket, amelyek megelőzik az eladatlan fogyasztási cikkek megsemmisítésének szükségességét.

24.cikk

Az eladatlan fogyasztási cikkekre vonatkozó információk közzététele

(1) Azok a gazdasági szereplők, amelyek eladatlan fogyasztási cikket közvetlenül leselejteznek vagy amelyek másokkal a saját nevükben eladatlan fogyasztási cikket leselejteztenek, kötelesek nyilvánosságra hozni a következőket:

- a) az évente leselejtezett, eladatlan fogyasztási cikkek száma és tömege, terméktípusonként vagy -kategóriánként megkülönböztetve;
- b) a termékek leselejtezésének okai és adott esetben a 25. cikk (5) bekezdése szerinti releváns eltérés;
- c) azon leselejtezett termékek aránya, amelyeket a következőkben felsorolt egyes tevékenységek elvégzése érdekében szállítanak le, akár közvetlenül, akár harmadik félen keresztül: újrahasználatra való előkészítési, többek között felújítási és újragyártási, újrafeldolgozási, más – köztük energetikai – hasznosítási, valamint ártalmatlanítási műveletek a 2008/98/EK irányelv 4. cikkében meghatározott hulladékhierarchiával összhangban;
- d) az eladatlan fogyasztási cikkek megsemmisítésének megelőzése céljából tett és tervezett intézkedések.

A gazdasági szereplők az első albekezdésben említett információkat egyértelmű és látható módon közzéteszik legalább honlapjuknak egy könnyen hozzáférhető oldalán. Azok a gazdasági szereplők, amelyek a 2013/34/EU irányelv 19a. vagy 29a. cikke alapján kötelesek közzétenni a fenntarthatósági beszámolót a vezetés beszámolójában, ezen információkat is feltüntethetik az említett fenntarthatósági beszámolóban.

A gazdasági szereplőknek évente közzé kell tenniük az első albekezdésben említett információkat, és ezen információk részeként fel kell tüntetniük a megelőző pénzügyi évben leselejtezett eladatlan fogyasztási cikket. Minden egyes évre vonatkozóan nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenniük az információkat. Az első közzétételnek az első olyan teljes pénzügyi évben leselejtezett eladatlan fogyasztási cikkekre kell kiterjednie, amelynek során e rendelet hatályban van.

Ez a bekezdés a mikro- és kisvállalkozásokra nem alkalmazandó.

Ez a bekezdés a középvállalkozásokra 2030. július 19-től alkalmazandó.

(2) Azon esetek kivételével, amikor az információ más jogi aktus alapján az illetékes nemzeti hatóság rendelkezésére áll, a gazdasági szereplők a Bizottság vagy az illetékes nemzeti hatóság kérésére köteles rendelkezésre bocsátani a leselejtezett termékek leszállításának és átvételének igazolásához szükséges, az e cikk (1) bekezdésének c) pontja szerint közzétett valamennyi információt és dokumentációt, és adott esetben a 25. cikk (5) bekezdése szerinti megsemmisítési tilalomtól való eltérés alkalmazhatóságának igazolásához szükséges információkat. Ezeket az információkat és dokumentációt a kérelem kézhezvételétől számított 30 napon belül, papírformátumban vagy elektronikus formában kell rendelkezésre bocsátani.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyek meghatározzák az (1) bekezdésben említett információk közzétételének részleteit és formátumát, beleértve terméktípusok vagy kategóriák elhatárolását, valamint az információk ellenőrzésének módját.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 73. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

Az első ilyen végrehajtási jogi aktust 2025. július 19-ig kell elfogadni.

25. cikk

Az eladatlan fogyasztási cikkek megsemmisítése

(1) 2026. július 19-től tilos a VII. mellékletben felsorolt eladatlan fogyasztási termékek megsemmisítése.

Ez a bekezdés a mikro- és kisvállalkozásokra nem alkalmazandó.

Ez a bekezdés a középvállalkozásokra 2030. július 19-től alkalmazandó.

(2) Az (1) bekezdésben említett tilalom hatálya alá nem tartozó gazdasági szereplők nem semmisíthetik meg a számukra e tilalom megkerülése céljából szállított eladatlan fogyasztási cikkeket.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 72. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el annak érdekében, hogy a következők céljából módosítsa a VII. mellékletet:

- a) új termékek hozzáadása a megsemmisítésük környezeti hatásainak figyelembevétele érdekében;
- b) szükség esetén a termékcsoportokon belüli bejegyzések naprakésszé tétele annak érdekében, hogy azok igazodjanak a 2658/87/EGK rendelet I. mellékletében szereplő vámtarifaszámok vagy árumegnevezések módosításaihoz.

(4) A (3) bekezdés a) pontja alapján elfogadandó felhatalmazáson alapuló jogi aktus kidolgozása során a Bizottság:

- a) értékeli az egyes eladatlan fogyasztási cikkek megsemmisítésének előfordulási gyakoriságát és környezeti hatásait;
- b) figyelembe veszi a gazdasági szereplők által a 24. cikk (1) bekezdése alapján nyilvánosságra hozott információkat;
- c) hatásvizsgálatot végez a rendelkezésre álló legjobb ismeretek és elemzések, valamint szükség esetén további tanulmányok alapján.

E felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meg kell határozni alkalmazásának kezdőnapját, és adott esetben az esetleges többszintű intézkedéseket vagy átmeneti intézkedéseket vagy időszakokat.

(5) A Bizottság a 72. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el e rendelet kiegészítése érdekében, amelyekben eltéréseket állapít meg a VII. mellékletben felsorolt eladatlan fogyasztási cikkek megsemmisítésének tilalma alól, amennyiben ez a következő okok bármelyike miatt helyénvaló:

- a) egészségügyi, higiéniai és biztonsági okok;
- b) a termékben a kezelés eredményeként keletkezett vagy a termék vásárló általi visszaküldése után észlelt olyan sérülés, amelyet nem lehet költséghatékony módon megjavítani;
- c) a termék rendeltetési célra való alkalmatlansága, adott esetben figyelembe véve az uniós és nemzeti jogot, valamint műszaki szabványokat;
- d) adományozásra felkínált termékek el nem fogadása;
- e) a termékek újrahasználatra való előkészítésre vagy újragyártásra való alkalmatlansága;
- f) termékeknek a szellemi tulajdonhoz fűződő jogok megsértése miatti eladhatatlanná válása, beleértve a hamisított termékeket is;
- g) a megsemmisítés a legkevésbé káros környezeti hatással járó lehetőség.

Az említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok adott esetben azt is előírhatják, hogy az eladatlan fogyasztási cikkek megsemmisítésének az e cikk (1) bekezdésében említett tilalma vagy a 24. cikkben meghatározott közzétételi kötelezettsége a mikro- és kisvállalkozásokra is alkalmazandó, amennyiben elegendő bizonyíték áll rendelkezésre arra vonatkozóan, hogy az ilyen vállalkozások felhasználhatók lehetnek e tilalom vagy e kötelezettség megkerülésére.

Az első albekezdésben említett első felhatalmazáson alapuló jogi aktust 2025. július 19-ig kell elfogadni.

26. cikk

Az eladatlan fogyasztási cikkek megsemmisítésére vonatkozó összesített információk

A Bizottság 2027. július 19-ig és azt követően 36 havonta honlapján összesített információkat tesz közzé az eladatlan fogyasztási cikkek megsemmisítéséről, beleértve a következő elemeket:

- a) az eladatlan fogyasztási cikkek meghatározott csoportjai megsemmisítésének előfordulási gyakorisága évente, a gazdasági szereplők által a 24. cikk (1) bekezdése szerint közzétett információk alapján;
- b) az eladatlan fogyasztási cikkek megsemmisítéséből eredő összehasonlító környezeti hatások termékcsoportonként.

VII. FEJEZET

A GAZDASÁGI SZEREPLŐK KÖTELEZETTSÉGEI

27. cikk

A gyártók kötelezettségei

(1) A 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartozó termékek forgalomba hozatalakor vagy használatbavételkor a gyártók biztosítják a következőket:

- a) ezeket a termékeket a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott teljesítőképességi követelményeknek megfelelően tervezték és gyártották;
- b) ezekhez a termékekhez mellékelik a 7. cikk alapján és a 4. cikk szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok alapján szükséges tájékoztatást; valamint
- c) a 9. cikkel és a 4. cikk alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal összhangban digitális termékútlevél áll rendelkezésre, beleértve a digitális termékútlevél legfrissebb változatának biztonsági másolatát, amelyet a 10. cikk (4) bekezdésével összhangban egy digitális termékútlevél-szolgáltató tárol.

(2) A 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartozó termék forgalomba hozatala vagy használatbavétele előtt a gyártók elvégzik, vagy a saját nevükben elvégeztetik az e felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott megfelelőségértékelési eljárást, és kidolgozzák a szükséges műszaki dokumentációt.

Amennyiben az említett eljárás keretében igazolást nyer, hogy a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartozó valamely termék megfelel az alkalmazandó követelményeknek, a gyártók a 44. cikkel összhangban elkészítik az EK-megfelelőségi nyilatkozatot, és a 46. cikkel összhangban elhelyezik a CE-jelölést. Amennyiben a Bizottság a 4. cikk (6) bekezdésének d) pontja szerint alternatív szabályokat határozott meg, a gyártó a CE-jelölést e szabályokkal összhangban helyezi el.

(3) A gyártók a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartozó termék forgalomba hozatalától vagy használatbavételétől számított 10 évig kötelesek megőrizni a műszaki dokumentációt és az EU-megfelelőségi nyilatkozatot, kivéve, ha a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ettől eltérő időtartamot határoz meg.

(4) A gyártóknak biztosítaniuk kell, hogy rendelkezésre álljanak annak biztosítására irányuló eljárások, hogy a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartozó azon termékek, amelyek sorozatgyártásban készülnek, továbbra is megfeleljenek az alkalmazandó követelményeknek. A gyártóknak kellő módon figyelembe kell venniük a gyártási folyamatban, a terméktervezésben vagy a jellemzőkben bekövetkezett változásokat, valamint azon harmonizált szabványokban, közös előírásokban vagy egyéb műszaki előírásokban bekövetkezett változásokat, amelyekre hivatkozással a termék megfelelőségét megállapítják, vagy amelyek alkalmazásával a megfelelőségét ellenőrzik, és amennyiben azt állapítják meg, hogy az ilyen változások érintik a termék megfelelőségét, a gyártóknak el kell végezniük a termék megfelelőségének újbóli értékelését a (2) bekezdésben említett alkalmazandó megfelelőségértékelési eljárással összhangban, vagy saját nevükben mással el kell végeztetniük az említett újbóli értékelést.

(5) A gyártóknak biztosítaniuk kell, hogy a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartozó termékeken típus-, tétel- vagy sorozatszámot, vagy más, az azonosítást lehetővé tevő elemet helyezzenek el, vagy ha a termék mérete vagy jellege ezt nem teszi lehetővé, akkor a szükséges információ a termék csomagolásán vagy a terméket kísérő dokumentumban szerepeljen.

(6) A gyártók a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartozó termékek esetében feltüntetik a nevüket, lajstromozott kereskedelmi nevüket vagy lajstromozott védjegyüket, postacímüket és azt az elektronikus kommunikációs eszközt, amelyeken keresztül elérhetők:

a) adott esetben a digitális termékútlel nyilvános részén; valamint

b) a terméken, vagy ha ez nem lehetséges, annak csomagolásán vagy a terméket kísérő dokumentumban.

A címnek meg kell jelölnie azt az egyedüli pontot, ahol kapcsolatba lehet lépni a gyártóval. Az elérhetőségeknek világosnak, érthetőnek és olvashatónak kell lenniük.

(7) A gyártók biztosítják, hogy a 4. cikk alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartozó termékhez digitális formátumban a termékre vonatkozó utasításokat (a továbbiakban: a digitális használati utasítás) mellékeljenek, az érintett tagállam által meghatározott olyan megfogalmazásban, amely könnyen érthető. A digitális utasításoknak világosnak, érthetőnek és olvashatónak kell lenniük, és tartalmazniuk kell legalább az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott, a 7. cikk (2) bekezdése b) pontjának ii. alpontjában szereplő információkat.

A gyártók ugyanakkor papíron, tömör formátumban rendelkezésre bocsátják a vevők és más releváns szereplők egészsége és biztonsága szempontjából releváns biztonsági információkat és utasításokat.

Ha a gyártó digitális használati utasítást bocsát rendelkezésre, azt feltünteti a digitális termékútlelben, és az utasítást a megfelelő adathordozón keresztül hozzáférhetővé teszi, vagy ha a digitális termékútlel nem alkalmazandó, akkor a terméken, vagy ha ez nem lehetséges, a csomagolásán vagy a kísérő dokumentumban feltünteti a digitális használati utasításhoz való hozzáférés módját.

A gyártónak olyan formátumban kell rendelkezésre bocsátania a digitális használati utasítást, amely lehetővé teszi annak elektronikus eszközön való letöltését és elmentését, hogy a felhasználó bármikor hozzáférhessen ahhoz, és a termék várható élettartama alatt, valamint a termék forgalomba hozatalát vagy üzembe helyezését követően, de minden esetben legalább 10 évig online hozzáférhetővé kell tennie azt.

Ha a vevő a vásárláskor vagy a vásárlást követő 6 hónapon belül ezt kéri, a digitális használati utasítást a gyártó papíralapú formátumban a kérelem kézhezvételét követő egy hónapon belül ingyenesen rendelkezésre bocsátja.

A 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előírhatják, hogy a digitális használati utasítás részét képező meghatározott információkat papíralapú formátumban is rendelkezésre kell bocsátani.

(8) Azok a gyártók, amelyek úgy vélik vagy okuk van feltételezni, hogy az általuk forgalomba hozott vagy használatba vett, a 4. cikk szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartozó termék nem felel meg az e felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott követelményeknek, indokolatlan késedelem nélkül meghozzák a szükséges korrekciós intézkedést az adott termék megfelelésének biztosítására, vagy adott esetben haladéktalanul kivonják a forgalomból vagy visszahívják azt.

A gyártók a feltételezett meg nem felelésről és a meghozott bármely korrekciós intézkedésről haladéktalanul tájékoztatják azon tagállamok piacfelügyeleti hatóságait, amelyekben a terméket hozzáférhetővé tették vagy használatba vették.

(9) A gyártók nyilvánosan elérhető kommunikációs csatornákat hoznak létre, mint például telefonszámot, elektronikus címet vagy a honlapjukon egy külön erre a célra szolgáló részt, figyelembe véve a fogyatékossgal élő személyek akadálymentesítési igényeit, annak érdekében, hogy a vevők panaszt tehessenek vagy aggályokat fogalmazhassanak meg a termékek esetleges meg nem felelésével kapcsolatban.

A gyártóknak nyilvántartást kell vezetniük a beérkezett panaszokról és aggályokról az e rendelet céljából szükséges ideig, de legfeljebb a benyújtásuktól számított öt évig, és azt a piacfelügyeleti hatóság kérésére rendelkezésre kell bocsátaniuk.

(10) A gyártók a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartozó termékek esetében kötelesek valamely illetékes nemzeti hatóság indokolt kérésére részükre átadni az e termékek megfelelésének igazolásához szükséges összes információt és dokumentációt, a műszaki dokumentációval együtt, a hatóság számára könnyen érthető megfogalmazásban. Ezeket az információkat és dokumentumokat a lehető leghamarabb, de minden

esetben az említett hatóság kérésének kézhezvételétől számított 15 napon belül papíralapú formátumban vagy elektronikus formában rendelkezésre kell bocsátani.

A gyártók együttműködnek az illetékes nemzeti hatósággal a 4. cikk alapján elfogadott, alkalmazandó felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott követelményeknek való meg nem felelés orvoslására tett minden korrekciós intézkedés tekintetében.

28. cikk

Meghatalmazott képviselők

(1) A gyártók írásbeli megbízással meghatalmazott képviselőt nevezhetnek ki.

A 27. cikk (1) bekezdésében megállapított kötelezettségek és a műszaki dokumentáció kidolgozása nem képezheti a meghatalmazott képviselő megbízásának részét.

(2) A meghatalmazott képviselők a gyártótól kapott megbízásban meghatározott feladatokat látják el. A megbízásnak legalább az alábbiak elvégzésére kell felhatalmaznia a meghatalmazott képviselőt:

- a) a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartozó termék forgalomba hozatalától vagy használatbavételétől számított 10 évig megőrizzék a nemzeti piacfelügyeleti hatóságok részére az EU-megfelelőségi nyilatkozatot és a műszaki dokumentációt, kivéve, ha a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ettől eltérő időtartamot határoz meg;
- b) az illetékes nemzeti hatóságok kérésére együttműködjön velük a meghatalmazott képviselő megbízása körébe tartozó termékek meg nem felelésének esetei tekintetében tett minden intézkedések terén;
- c) az illetékes nemzeti hatóság indokolt kérésére átadja az említett hatóságnak a termék megfelelőségének igazolásához szükséges minden információt és dokumentációt a hatóság számára könnyen érthető megfogalmazásban, a lehető leghamarabb és minden esetben a kérelem kézhezvételétől számított 15 napon belül; valamint
- d) megszüntesse a megbízást, ha a gyártó nem tesz eleget az e rendeletben foglalt kötelezettségeinek.

29. cikk

Az importőrök kötelezettségei

(1) Az importőrök a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartozó termékek tekintetében csak olyan termékeket hozhatnak forgalomba, amelyek megfelelnek az alkalmazandó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott követelményeknek.

(2) A 4. cikk szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartozó termék forgalomba hozatala előtt az importőrök biztosítják a következőket:

- a) a gyártó elvégezte a megfelelő megfelelőségértékelési eljárást, és a gyártó kidolgozta a műszaki dokumentációt;
- b) a termékhez mellékeljék a 7. cikk és a 4. cikk szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban előírt információkat; valamint
- c) a 9. cikkel és a 4. cikk alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal összhangban digitális termékútlevél áll rendelkezésre, beleértve a digitális termékútlevél legfrissebb változatának biztonsági másolatát, amelyet a 10. cikk (4) bekezdésével összhangban egy digitális termékútlevél-szolgáltató tárol.

Az importőrnek továbbá biztosítania kell, hogy a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartozó terméken fel legyen tüntetve a 45. cikkben említett, előírt CE-jelölés, adott esetben a 46. cikkben említett szabályokkal és feltételekkel összhangban, vagy a 4. cikk (6) bekezdésének d) pontja szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott alternatív CE-jelölés, és azt az előírt dokumentumok kísérik, valamint hogy a gyártó eleget tegyen a 27. cikk (5) és (6) bekezdésében meghatározott követelményeknek.

Amennyiben az importőr úgy ítéli meg vagy okkal feltételezi, hogy a termék nem felel meg a 4. cikk szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban foglalt követelményeknek, akkor a termék csak azt követően hozható forgalomba, vagy vehető használatba, ha biztosított annak megfelelése.

(3) Az importőrök a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartozó termékek esetében feltüntetik a nevüket, lajstromozott kereskedelmi nevüket vagy lajstromozott védjegyüket, postacímüket és azt az elektronikus kommunikációs eszközt, amelyeken keresztül elérhetők:

- a) adott esetben a digitális termékűtlével nyilvános részén; valamint
- b) a terméken, vagy ha ez nem lehetséges, annak csomagolásán vagy a terméket kísérő dokumentumban.

Az elérhetőségeknek világosnak, érthetőnek és olvashatóknak kell lenniük.

(4) Az importőrök biztosítják, hogy a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartozó termékhez digitális utasításokat mellékeljenek, az érintett tagállam által meghatározott olyan megfogalmazásban, amely könnyen érthető. Az ilyen utasításoknak világosnak, érthetőnek és olvashatóknak kell lenniük, és tartalmazniuk kell legalább a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott, a 7. cikk (2) bekezdése b) pontjának ii. alpontjában szereplő információkat. A 27. cikk (7) bekezdésének negyedik és ötödik albekezdésében rögzített kötelezettségek értelemszerűen alkalmazandók.

(5) Az importőrök biztosítják, hogy – amíg a termék felelősségi körükben van – a raktározás vagy szállítás körülményei ne veszélyeztessék a terméknek a 4. cikk szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló, alkalmazandó jogi aktusban meghatározott követelményeknek való megfelelését.

(6) Azok az importőrök, amelyek úgy vélik vagy okuk van feltételezni, hogy az általuk forgalomba hozott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartozó termék nem felel meg a 4. cikk szerint elfogadott, említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott követelményeknek, indokolatlan késedelem nélkül meg hozzák a szükséges korrekciós intézkedést az adott termék megfelelésének biztosítására, vagy adott esetben a forgalomból való haladéktalan kivonására vagy visszahívására.

Az importőrök a feltételezett meg nem felelésről és a megtett korrekciós intézkedésekről haladéktalanul tájékoztatják azon tagállamok piacfelügyeleti hatóságait, amelyekben a terméket hozzáférhetővé tették.

(7) Az importőrök a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartozó termék forgalomba hozatalától vagy használatbavételétől számított 10 évig kötelesek megőrizni és kérésre a nemzeti piacfelügyeleti hatóságok rendelkezésére bocsátani az EU-megfelelési nyilatkozat másolatát és a műszaki dokumentációt, kivéve, ha a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ettől eltérő időtartamot határoz meg.

(8) Az importőrök a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartozó termékek esetében kötelesek valamely illetékes nemzeti hatóság indokolt kérésére átadni annak az e termékek megfelelésének igazolásához szükséges összes információt és dokumentációt, beleértve a műszaki dokumentációt, a hatóság számára könnyen érthető megfogalmazásban. Ezeket az információkat és dokumentumokat a lehető leghamarabb, de minden esetben az adott hatóság kérésének kézhezvételétől számított 15 napon belül papíralapú formátumban vagy elektronikus formában rendelkezésre kell bocsátani.

Az importőrök együttműködnek az illetékes nemzeti hatósággal a 4. cikk alapján elfogadott, alkalmazandó felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott követelményeknek való meg nem felelés orvoslására tett minden korrekciós intézkedés tekintetében.

30. cikk

A forgalmazók kötelezettségei

(1) A forgalmazók a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartozó termék forgalmazása során kellő körültekintéssel járnak el az alkalmazandó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott követelmények tekintetében.

(2) Mielőtt a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartozó terméket forgalomba hoznák, a forgalmazóknak ellenőrizniük kell a következőket:

- a) a termék a 45. és a 46. cikkel összhangban lévő CE-jelöléssel vagy a 4. cikk (6) bekezdésének d) pontjával összhangban elfogadott CE-jelöléssel van ellátva, és adott esetben fel van címkézve, vagy a felhatalmazáson alapuló jogi aktussal összhangban digitális termékűtlével kapcsolódik;

- b) a termékhez mellékeltek a szükséges dokumentumokat és digitális utasításokat, a vevők számára könnyen érthető megfogalmazásban, az azon tagállam által meghatározottak szerint, amelyben a terméket forgalmazzák, valamint hogy ezek az utasítások világosak, érthetőek és olvashatóak, és tartalmazzák legalább a 7. cikk (2) bekezdése b) pontjának ii. alpontjában meghatározott információkat, a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban megállapítottak szerint; a 27. cikk (7) bekezdésének negyedik és ötödik albekezdésében rögzített kötelezettségek értelemszerűen alkalmazandók; valamint
- c) a gyártó és az importőr teljesítette a 27. cikk (5) és (6) bekezdésében, valamint a 29. cikk (3) bekezdésében foglalt követelményeket.

(3) Ha a forgalmazók a forgalomba hozatal előtt úgy véli, vagy okkal feltételezi, hogy egy termék nem felel meg, vagy annak gyártója nem felel meg a 4. cikk alapján elfogadott, alkalmazandó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott követelményeknek, akkor csak azt követően forgalmazhatják a terméket, ha biztosított annak megfelelősége, vagy a gyártó eleget tesz a kötelezettségeinek.

A forgalmazók biztosítják, hogy – amíg a termék felelősségi körükben van – a raktározás vagy szállítás körülményei ne veszélyeztessék a terméknek a 4. cikk szerint elfogadott, alkalmazandó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott követelményeknek való megfelelőségét.

(4) Amennyiben a forgalmazók úgy ítélik meg vagy okuk van feltételezni, hogy az általuk forgalomba hozott termék nem felel meg a 4. cikk alapján elfogadott, alkalmazandó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott követelményeknek, gondoskodnak a szükséges korrekciós intézkedések megtételéről az adott termék megfelelőségének biztosítása, és adott esetben annak forgalomból való kivonása vagy visszahívása érdekében.

A forgalmazók a feltételezett meg nem felelésről és a megtett korrekciós intézkedésekről haladéktalanul tájékoztatják azon tagállamok piacfelügyeleti hatóságait, amelyekben a terméket hozzáférhetővé tették.

(5) A forgalmazók az illetékes nemzeti hatóság indokolt kérésére a hatóságnak átadják a termék megfelelőségének megállapításához szükséges összes olyan információt és dokumentációt, amelyhez hozzáférnek és amely szükséges a termék megfelelőségének igazolásához. Ezeket az információkat és dokumentumokat a szóban forgó hatóság kérésének kézhezvételétől számított 15 napon belül, papíralapú formátumban vagy elektronikus formában kell rendelkezésre bocsátani.

Az importőrök együttműködnek az illetékes nemzeti hatósággal a 4. cikk alapján elfogadott, alkalmazandó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusnak való meg nem felelés orvoslására tett bármely korrekciós intézkedés tekintetében.

31. cikk

A kereskedők kötelezettségei

(1) A kereskedőknek biztosítaniuk kell, hogy a vevők és a potenciális vevők hozzáférjenek a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban előírt, a termékeket kísérő minden lényeges információhoz, beleértve a távértékesítés esetét is.

(2) A kereskedőknek biztosítaniuk kell, hogy a 9. cikk (2) bekezdésének e) pontjában és a 4. cikk alapján elfogadott, alkalmazandó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározottak szerint a digitális termékűtlevél könnyen hozzáférhető legyen a vevők és a potenciális vevők számára, beleértve a távértékesítés esetét is.

(3) A kereskedők kötelezettségei, beleértve a távértékesítés esetét is:

- a) a 32. cikk (1) bekezdésének b) vagy c) pontjával összhangban biztosított címkék látható módon történő megjelenítése a vevők és a potenciális vevők számára;
- b) hivatkozás a 32. cikk (1) bekezdésének b) vagy c) pontjával összhangban a címkéken szereplő információkra a vizuális reklámokban vagy egy adott modell műszaki promóciós anyagában, a 4. cikk alapján elfogadott, alkalmazandó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal összhangban; valamint
- c) tartózkodás olyan egyéb címkék, jelzések, szimbólumok vagy feliratok biztosításától vagy megjelenítésétől, amelyek félrevezethetik vagy összezavarhatják a vevőket vagy a potenciális vevőket a környezettudatos tervezési követelményre vonatkozó címkén szereplő információk vonatkozásában.

32. cikk

Címkékkel kapcsolatos kötelezettségek

(1) Amennyiben a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus előírja, hogy a termékeknek a 16. cikkben említett címkével kell rendelkezniük, a termékeket forgalomba hozó vagy használatba vevő gazdasági szereplők kötelessége:

- a) biztosítani, hogy a termékekhez minden egyes egységre vonatkozóan ingyenesen mellékeljék a nyomtatott címkéket az adott felhatalmazáson alapuló jogi aktussal összhangban;
- b) nyomtatott címkéket vagy a címke digitális másolatait biztosítani a kereskedőnek ingyenesen, haladéktalanul és minden esetben a valamely kereskedő kérését követő 5 munkanapon belül; valamint
- c) biztosítani a címkék pontosságát, és rendelkezésre bocsátani a címkék pontosságának értékeléséhez elegendő műszaki dokumentációt.

(2) Amennyiben a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus előírja, hogy a termékeknek a 16. cikkben említett címkével kell rendelkezniük, a termékeket forgalmazó vagy használatba vevő gazdasági szereplők kötelessége:

- a) hivatkozni a címkén a vizuális reklámokban vagy egy adott modell műszaki promóciós anyagában szereplő információkra a 4. cikk szerint elfogadott, alkalmazandó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal összhangban;
- b) tartózkodni olyan egyéb címkék, jelzések, szimbólumok vagy feliratok biztosításától vagy megjelenítésétől, amelyek félrevezethetik vagy összezavarhatják a vevőket vagy a potenciális vevőket a környezettudatos tervezési követelményre vonatkozó címkén szereplő információk vonatkozásában.

33. cikk

A logisztikai szolgáltatók kötelezettségei

A logisztikai szolgáltatók biztosítják, hogy az általuk kezelt, a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartozó termékek vonatkozásában a raktározás, csomagolás, címzés vagy feladás során fennálló körülmények ne veszélyeztessék a termékek e felhatalmazáson alapuló jogi aktusnak való megfelelését.

34. cikk

Azon esetek, amikor a gyártók kötelezettségei alkalmazandók az importőrökre és a forgalmazókra

Az importőrök vagy a forgalmazók e rendelet alkalmazása céljából gyártóknak minősülnek, amennyiben:

- a) a 4. cikk szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartozó terméket nevük vagy védjegyük alatt hoznak forgalomba; vagy
- b) a már forgalomba hozott ilyen terméket oly módon módosítják, hogy az befolyásolja a 4. cikk alapján elfogadott, alkalmazandó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott követelményeknek való megfelelést.

35. cikk

Az online piactereket üzemeltető szolgáltatók és az online keresőprogramok szolgáltatóinak kötelezettségei

(1) E rendelet alkalmazásában az (EU) 2022/2065 rendelet 11. és 30. cikkében előírt általános kötelezettségek alkalmazandók.

Az első albekezdésben említett általános kötelezettségek sérelme nélkül az online piactereket üzemeltető szolgáltatók együttműködnek a piacfelügyeleti hatóságokkal e hatóságok kérésére és konkrét esetekben, annak érdekében, hogy elősegítsenek minden olyan intézkedést, amely az olyan termék meg nem felelésének megszüntetését vagy – ha ez nem lehetséges – enyhítését célozza, amelyet szolgáltatásaikon keresztül online kínálnak vagy kínáltak értékesítésre.

(2) Ami a tagállamok által az (EU) 2019/1020 rendelet 14. cikkével összhangban átruházott hatásköröket illeti, a tagállamok felhatalmazzák piacfelügyeleti hatóságait arra, hogy a 4. cikk alapján elfogadott vonatkozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok hatálya alá tartozó valamennyi termék esetében elrendeljék valamely online piacteret üzemeltető szolgáltató számára, hogy lépjen fel a nem megfelelő termékre utaló tartalom egy vagy több konkrét elemével szemben, többek között az ilyen tartalom eltávolításával. Az ilyen tartalmat az (EU) 2022/2065 rendelet 3. cikkének h) pontja értelmében vett jogellenes tartalomnak kell tekinteni. A piacfelügyeleti hatóságok – az (EU) 2022/2065 rendelet 9. cikkével összhangban – kiadhatnak erre vonatkozó végzéseket.

(3) Az online piacteret üzemeltető szolgáltatók létrehozhatnak egy központi kapcsolattartó pontot a tagállamok piacfelügyeleti hatóságaival az e rendeletnek való megfeleléssel kapcsolatban folytatott közvetlen kommunikáció céljából.

Ez a kapcsolattartó pont lehet ugyanaz a kapcsolattartó pont, mint az (EU) 2023/988 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁶²⁾ 22. cikkének (1) bekezdésében vagy az (EU) 2022/2065 rendelet 11. cikkének (1) bekezdésében említett kapcsolattartó pont.

36. cikk

A gazdasági szereplők tájékoztatási kötelezettsége

(1) A 4. cikk szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartozó termék távértékesítés útján történő forgalmazása esetén a gazdasági szereplők biztosítják, hogy a termékre vonatkozó ajánlat világosan és láthatóan tartalmazza legalább a következő információkat:

- a) a gyártó neve, bejegyzett kereskedelmi neve vagy bejegyzett védjegye, valamint a postai és elektronikus címe, ahol kapcsolatba lehet lépni a gyártóval;
- b) amennyiben a gyártó nem az Unióban letelepedett, az (EU) 2019/1020 rendelet 4. cikkének (2) bekezdése értelmében az Unióban letelepedett gazdasági szereplő neve, postai és elektronikus címe és telefonszáma; valamint
- c) a termék azonosítását lehetővé tevő információk, beleértve a termék képét, típusát és minden egyéb termékazonosítót.

(2) A gazdasági szereplők indokolt kérésre a piacfelügyeleti hatóságok rendelkezésére bocsátják a következőket:

- a) bármely gazdasági szereplő neve, aki vagy amely a 4. cikk szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus alá tartozó terméket szállított nekik;
- b) bármely gazdasági szereplő neve, akinek vagy amelynek ők ilyen termékeket szállítottak, valamint az ilyen termékek mennyisége és a pontos modellek.

A gazdasági szereplőknek biztosítaniuk kell, hogy az első albekezdésben említett információkat az érintett termékek kézhezvételétől számított 10 évig, illetve az ilyen termékek általuk történő szállításától számított 10 évig képesek legyenek rendelkezésre bocsátani, kivéve, ha az (1) bekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus ettől eltérő időszakot határoz meg. Ezt az információt a piacfelügyeleti hatóság kérésének kézhezvételétől számított 15 napon belül papíralapú formátumban vagy elektronikus formában rendelkezésre kell bocsátani.

(3) Amennyiben a Bizottság a 4. cikk (6) bekezdése a) pontjának iii) alpontja alapján megköveteli a gyártóktól, meghatalmazott képviselőiktől vagy az importőröktől, hogy az érintett termékre vonatkozó műszaki dokumentáció egyes részeit digitálisan elérhetővé tegyék, a Bizottság a következő kritériumokat veszi figyelembe:

- a) annak szükségessége, hogy megkönnyítsék a piacfelügyeleti hatóságok számára annak ellenőrzését, hogy a gyártók, meghatalmazott képviselőik és az importőrök megfelelnek-e az alkalmazandó követelményeknek; valamint
- b) a gazdasági szereplőkre, különösen a kkv-kra nehezedő aránytalan adminisztratív terhek elkerülésének szükségessége.

⁽⁶²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/988 rendelete (2023. május 10.) az általános termékbiztonságról, az 1025/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet és az (EU) 2020/1828 európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 2001/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 87/357/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 135., 2023.5.23., 1. o.).

A Bizottság meghatározza a műszaki dokumentáció vonatkozó részei elérhetővé tételének módját. Amennyiben a digitális termékűtlével rendelkezésre áll, a műszaki dokumentációt azon keresztül kell elérhetővé tenni.

37. cikk

A gazdasági szereplők nyomon követési és jelentéstételi kötelezettségei

(1) Annak megkövetelésekor, miszerint a gyártók, meghatalmazott képviselőik vagy az importőrök kötelesek legyenek a 4. cikk (6) bekezdésének b) pontja alapján valamely termék mennyiségére vonatkozó információkat a Bizottság rendelkezésére bocsátani, a Bizottság a következő kritériumokat veszi figyelembe:

- a) a releváns termék piaci penetrációjára vonatkozó bizonyítékok rendelkezésre állása, amelyek egyben szükségesek az adott termékre alkalmazandó, a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok felülvizsgálatának megkönnyítéséhez;
- b) a gazdasági szereplőkre, különösen a kkv-kra nehezedő aránytalan adminisztratív terhek elkerülésének szükségessége; valamint
- c) a megkövetelt információk hasznossága és e követelmény arányossága.

A Bizottság meghatározza azt az időszakot, amelyre az első albekezdésben említett információknak vonatkozniuk kell. Ezek az információk termékmodellenként differenciálendók.

A Bizottság meghatározza azokat az eszközöket, amelyeken keresztül a vonatkozó információkat rendelkezésre kell bocsátani, valamint azt, hogy milyen gyakran kell ezeket az információkat rendelkezésre bocsátani.

A Bizottság biztosítja, hogy a rendelkezésre bocsátott információkat biztonságosan és az uniós joggal összhangban kezeljék.

(2) Annak megkövetelésekor, miszerint a 4. cikk (6) bekezdése c) pontjának i. alpontja értelmében valamely termék a használata során mérni tudja az általa fogyasztott energiát, vagy a teljesítőképességét az I. mellékletben említett egyéb releváns termékparaméterek tekintetében, a Bizottság a következő kritériumokat veszi figyelembe:

- a) a használat közbeni adatok hasznossága a végfelhasználók számára a termék energiafelhasználásának vagy teljesítőképességének megértéséhez és kezeléséhez;
- b) a használat közbeni adatok rögzítésének műszaki megvalósíthatósága;
- c) a gazdasági szereplőkre, különösen a kkv-kra nehezedő aránytalan adminisztratív terhek elkerülésének szükségessége; valamint
- d) annak biztosításának szükségessége, hogy olyan adatok nem kerülnek gyűjtésre, amelyek lehetővé teszik az egyének azonosítását vagy az egyének viselkedésére vonatkozó következtetések levonását.

(3) A 4. cikk (6) bekezdésének c) pontja alapján meghatározott követelmények alá tartozó termékek adott esetben az e cikk (2) bekezdésében foglalt kritériumokkal összhangban rögzítik a használat közbeni adatokat, és az ilyen adatokat a végfelhasználó számára láthatóvá teszik.

(4) Amikor a Bizottság a 4. cikk (6) bekezdése c) pontjának ii. alpontja alapján előírja a gyártók, meghatalmazott képviselőik vagy az importőrök számára, hogy gyűjtsék az e cikk (2) bekezdésében említett nem személyes, használat közbeni adatokat, és az ilyen adatokat jelentsék a Bizottságnak, a Bizottság a következő kritériumokat veszi figyelembe:

- a) a használat közbeni nem személyes adatok hasznossága a Bizottság számára a környezettudatos tervezési követelmények felülvizsgálatakor vagy a piacfelügyeleti hatóságok számára azok kockázatalapú elemzéseinek statisztikai információkkal való elősegítéséhez; valamint
- b) a gazdasági szereplőkre, különösen a kkv-kra nehezedő aránytalan adminisztratív terhek elkerülésének szükségessége.

(5) A (4) bekezdésben említett követelmények különösen a következőket tartalmazhatják:

- a) a használat közbeni nem személyes adatok gyűjtése, amennyiben azokhoz az interneten keresztül, távolról is hozzá lehet férni, miután a végfelhasználó kifejezetten hozzájárult az említett adatok rendelkezésre bocsátásához; és

b) az említett adatok jelentése a Bizottság felé évente legalább egyszer.

Amennyiben az első albekezdés b) pontja szerinti jelentéstételi kötelezettség fennáll, az említett adatoknak, tartalmazniuk kell - amennyiben azok rendelkezésre állnak - a modellnek az (EU) 2017/1369 rendelet 12. cikkének (5) bekezdésében említett azonosító számát, valamint – amennyiben ez a teljesítményük szempontjából releváns – a termékekre vonatkozó általános földrajzi információkat.

(6) A Bizottság a vonatkozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározza a (4) bekezdésben említett, nem személyes, használat közbeni adatok jelentésének részleteit és formátumát.

(7) A Bizottság rendszeres időközönként értékeli a (4) bekezdés szerint kapott, nem személyes, használat közbeni adatokat, és adott esetben összesített adatkészleteket tesz közzé.

38. cikk

Az ellátási lánc szereplőire vonatkozó követelmények

Amennyiben a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus azt meghatározza, az ellátási lánc szereplői kötelesek:

- a) kérésre ingyenesen a gyártók, a bejelentett szervezetek és az illetékes nemzeti hatóságok rendelkezésére bocsátani az általuk szállított termékekkel vagy az általuk biztosított szolgáltatásokkal kapcsolatos, elérhető releváns információkat;
- b) az a) pontban említett információk hiányában lehetővé tenni a gyártók számára, hogy értékeljék az általuk szállított termékeket vagy az általuk biztosított szolgáltatásokat, és hozzáférést biztosítani az említett gyártók számára a vonatkozó dokumentumokhoz vagy létesítményekhez; valamint
- c) lehetővé tenni a bejelentett szervezetek és az illetékes nemzeti hatóságok számára, hogy ellenőrizzék a tevékenységeikhez kapcsolódó releváns információk helyességét.

VIII. FEJEZET

A TERMÉKEK MEGFELELŐSÉGE

39. cikk

Vizsgálati, mérési és számítási módszerek

(1) A környezettudatos tervezési követelményeknek való megfelelés és a megfelelés ellenőrzése céljából a vizsgálatokat, méréseket és számításokat olyan harmonizált szabványok vagy egyéb megbízható, pontos és megismételhető módszerek felhasználásával kell elvégezni, amelyek figyelembe veszik az általánosan legkorszerűbbként elfogadott módszereket. Az említett módszereknek meg kell felelniük a vizsgálati, mérési és számítási módszerekre vonatkozó, a 4. cikk alapján elfogadott, vonatkozó felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott követelményeknek.

(2) A digitális eszközök használatára vonatkozó követelménynek a 4. cikk (6) bekezdése c) pontjának iii. alpontja szerinti megállapításakor a Bizottság a következő kritériumokat veszi figyelembe:

- a) a számítási módszerek harmonizált alkalmazásának szükségessége; valamint
- b) a gazdasági szereplőkre háruló adminisztratív terhek minimalizálásának szükségessége.

A digitális eszközöket szabadon hozzáférhetővé kell tenni a gazdasági szereplők számára.

40. cikk

Az intézkedések megkerülésének és a teljesítőképesség romlásának a megelőzése

(1) A gazdasági szereplők nem tanúsíthatnak olyan magatartást, amely aláássa a termékek e rendeletnek való megfelelését, függetlenül attól, hogy az szerződéses, kereskedelmi, technikai vagy egyéb jellegű magatartás-e.

(2) A 4. cikk szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus alá tartozó termékeket nem lehet forgalomba hozni vagy használatba venni, ha úgy lettek kialakítva, hogy a vizsgálat során viselkedésüket vagy tulajdonságaikat megváltoztassák annak érdekében, hogy kedvezőbb eredményt érjenek el bármely, a 4. cikk alapján elfogadott, alkalmazandó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban szabályozott termékparaméter tekintetében.

E bekezdés alkalmazásában azok a termékek, amelyek tervezésüknél fogva képesek észlelni, hogy vizsgálják őket, és arra reagálva a vizsgálat során automatikusan megváltoztatják teljesítőképességüket, valamint azok a termékek, amelyek előre beállított konfigurációjuknál fogva megváltoztatják teljesítőképességüket a vizsgálat során, olyan terméknek minősülnek, amelyek a vizsgálat során megváltoztatják viselkedésüket vagy tulajdonságaikat.

(3) A 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartozó terméket forgalomba hozó vagy használatba vevő gazdasági szereplők nem írhatnak elő olyan kifejezetten vizsgálatra vonatkozó utasításokat, amelyek megváltoztatják a termékek viselkedését vagy tulajdonságait annak érdekében, hogy a 4. cikk szerint elfogadott, alkalmazandó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban szabályozott termékparaméterek bármelyike tekintetében kedvezőbb eredményt érjenek el.

E bekezdés alkalmazásában a vizsgálat előtt a termék teljesítőképességének manuális megváltoztatását eredményező utasításokat a termékek viselkedését vagy tulajdonságait megváltoztató, kifejezetten vizsgálatra vonatkozó utasításnak kell tekinteni.

(4) A 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus alá tartozó termékeket nem lehet forgalomba hozni vagy használatba venni, ha azok úgy lettek kialakítva, hogy viselkedésüket vagy tulajdonságaikat a termék használatbavételétől számított rövid időn belül megváltoztassák, amely teljesítőképességük romlásához vezet a 4. cikk alapján elfogadott, alkalmazandó felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban szabályozott bármely termékparaméter tekintetében, vagy amelynek nyomán funkcionális teljesítőképességük a felhasználó szemszögéből romlik.

(5) A szoftver- vagy firmware-frissítések nem vezethetnek a termék teljesítőképességének a 4. cikk alapján elfogadott, alkalmazandó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott elfogadható határértékeken túli romlásához az említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban szabályozott bármely termékparaméter tekintetében, sem pedig annak funkcionális teljesítőképessége romlásához a felhasználó szemszögéből, ha a vizsgálat során a mérést a megfelelésértékeléshez használt módszerrel végzik, kivéve, ha a vevő a frissítés előtt kifejezetten hozzájárul a teljesítmény ilyen romlásához. A frissítés elutasítása nem vonhat maga után változást.

A szoftver- vagy firmware-frissítések semmilyen körülmények közt nem eredményezhetik az e bekezdés első albekezdésében említett teljesítőképesség olyan mértékben való romlását, hogy a termék ne feleljen meg a termék forgalomba hozatala vagy használatbavételre bocsátása időpontjában alkalmazandó-, a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott követelményeknek.

41. cikk

A megfelelés vélelme

(1) A 39. cikkben említett azon vizsgálati, mérési vagy számítási módszerekről, amelyek megfelelnek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett hivatkozásokkal rendelkező harmonizált szabványoknak vagy azok részeinek, vélelmezni kell, hogy megfelelnek az abban a cikkben meghatározott követelményeknek, valamint az abban a cikkben és a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott vizsgálati, mérési és számítási követelményeknek, amennyiben az ilyen harmonizált szabványok vagy azok részei ezekre a követelményekre kiterjednek.

(2) Az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett hivatkozásokkal rendelkező harmonizált szabványoknak vagy azok részeinek megfelelő digitális termékútlevelék esetében vélelmezni kell, hogy azok megfelelnek a 10. és 11. cikkben meghatározott követelményeknek, amennyiben az ilyen harmonizált szabványok vagy azok részei ezekre a követelményekre kiterjednek.

(3) Azokról a termékekről, amelyek megfelelnek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett hivatkozásokkal rendelkező harmonizált szabványoknak vagy azok részeinek, vélelmezni kell, hogy megfelelnek a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott, környezettudatos tervezési követelményeknek, amennyiben az ilyen harmonizált szabványok vagy azok részei ezekre a követelményekre kiterjednek.

(4) A 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok hatálya alá tartozó termékekről, amelyek a 66/2010/EK rendelet alapján uniós öko címkét kaptak, vélelmezni kell, hogy megfelelnek az e felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott környezettudatos tervezési követelményeknek, amennyiben a szóban forgó rendelet 16. cikkének (2) bekezdése szerint meghatározott uniós öko címké-kritériumok ezekre a követelményekre kiterjednek.

42. cikk

Közös előírások

(1) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el, amelyek a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok hatálya alá tartozó termékek tekintetében közös előírásokat állapítanak meg a környezettudatos tervezési követelményekre vonatkozóan, valamint megállapítják a 10. és 11. cikkben említett digitális termékútlevelekre vagy a 39. cikkben említett vizsgálati, mérési vagy számítási módszerekre vonatkozó alapvető követelményeket.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat csak a következő feltételek teljesülése esetén lehet elfogadni:

a) a Bizottság az 1025/2012/EU rendelet 10. cikkének (1) bekezdése alapján felkért egy vagy több európai szabványügyi szervezetet, hogy dolgozzon ki harmonizált szabványt valamely környezettudatos tervezési követelményre vonatkozóan, az e rendelet 10. és 11. cikkében említett digitális termékútlevelekkel kapcsolatos alapvető követelményekre vonatkozóan, vagy az e rendelet 39. cikkében említett vizsgálati, mérési vagy számítási módszerekkel kapcsolatban; és:

i. a felkérést nem fogadták el;

ii. a felkérésre vonatkozó harmonizált szabvány nem készül el az 1025/2012/EU rendelet 10. cikke (1) bekezdésével összhangban meghatározott határidőn belül; vagy

iii. a harmonizált szabvány nem felel meg a felkérésnek; valamint

b) az 1025/2012/EU rendelettel összhangban az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* nem hirdettek ki hivatkozást környezettudatos tervezési követelményre vagy az e rendelet 10. és 11. cikkében említett digitális termékútlevelel kapcsolatos alapvető követelményre, vagy az e rendelet 39. cikkében említett vizsgálati, mérési vagy számítási módszerrel kapcsolatos alapvető követelményre vonatkozó harmonizált szabványra, és ilyen hivatkozás kihirdetésére észszerű időn belül várhatóan nem kerül sor.

Az e bekezdés első albekezdésében említett végrehajtási jogi aktusokat a 73. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktusok tervezetének kidolgozása előtt a Bizottság tájékoztatja az 1025/2012/EU rendelet 22. cikkében említett bizottságot arról, hogy megítélése szerint teljesülnek az e cikk (1) bekezdésében foglalt feltételek.

(3) Az (1) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktusok tervezetének kidolgozásakor a Bizottság figyelembe veszi a környezettudatos tervezéssel foglalkozó fórum és a tagállami szakértői csoport, valamint bármely más releváns szerv véleményét, és megfelelően konzultál valamennyi releváns érdekelt féllel.

(4) A 39. cikkben említett olyan vizsgálati, mérési és számítási módszerekről, amelyek megfelelnek az e cikk (1) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktusokkal létrehozott közös előírásoknak, vagy azok részeinek, vélelmezni kell, hogy megfelelnek az abban a cikkben meghatározott követelményeknek, valamint a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott vizsgálati, mérési és számítási követelményeknek, amennyiben az ilyen közös előírás, vagy annak részei ezekre a követelményekre kiterjednek.

(5) Az e rendelet hatálya alá tartozó azon termékekről, amelyek megfelelnek az e cikk (1) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktusokkal létrehozott közös előírásoknak vagy azok részeinek, vélelmezni kell, hogy megfelelnek azoknak a 4. cikk alapján elfogadott, alkalmazandó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban foglalt környezettudatos tervezési követelményeknek, a 10. és 11. cikkben említett digitális termékútlevelekre vonatkozó alapvető követelményeknek, vagy a 39. cikkben említett vizsgálati, mérési vagy számítási módszerekre vonatkozó követelményeknek, amennyiben az említett közös előírások, vagy azok részei ezekre a követelményekre kiterjednek.

(6) Amennyiben egy európai szabványügyi szervezet harmonizált szabványt fogad el, és javasolja a Bizottságnak, hogy arra vonatkozóan tegyen közzé hivatkozást az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, a Bizottság az 1025/2012/EU rendelettel összhangban értékeli a harmonizált szabványt.

Amikor egy harmonizált szabvány hivatkozásait kihirdetik az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, a Bizottság hatályon kívül helyezi az (1) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktusokat vagy azok azon részeit, amelyek ugyanazokra a környezettudatos tervezési követelményekre, digitális termékútlevelek alapvető követelményeire, és a vizsgálati, mérési vagy számítási módszerekre vonatkozó követelményekre vonatkoznak.

(7) Amennyiben egy tagállam vagy az Európai Parlament úgy ítéli meg, hogy egy közös előírás nem felel meg teljes mértékben a környezettudatos tervezési követelményeknek, a digitális termékútlevelekre vonatkozó alapvető követelményeknek, valamint a vizsgálati, mérési vagy számítási módszerekre vonatkozó követelményeknek, erről részletes magyarázat benyújtásával tájékoztatja a Bizottságot. A Bizottság értékeli az említett részletes magyarázatot, és adott esetben módosíthatja a szóban forgó közös előírást megállapító végrehajtási jogi aktust.

43. cikk

Megfelelőségértékelés

(1) A Bizottság az alkalmazandó megfelelőségértékelési eljárás 4. cikk (5) bekezdése szerinti meghatározásakor a következő kritériumokat veszi figyelembe:

- a) az érintett modul megfelel-e a termék típusához, és a vonatkozó környezettudatos tervezési követelmények szempontjából, és arányos-e az érvényesíteni kívánt közérdekkel;
- b) a termékkel járó veszélyek jellege és annak mértéke, amennyire a megfelelőségértékelés összhangban van a szóban forgó veszélyek jellegével és fokával; valamint
- c) amennyiben harmadik fél bevonása kötelező, szükséges, hogy a gyártó választani tudjon a 768/2008/EK határozat II. mellékletében meghatározott minőségbiztosítási és terméktanúsítási modulok közül.

(2) A megfelelőségértékeléssel kapcsolatos nyilvántartásokat és kommunikációt az (1) bekezdés szerinti megfelelőségértékelési eljárásban érintett bejelentett szervezet székhelye szerinti tagállam hivatalos nyelvén vagy az említett szervezet által elfogadott nyelven kell kidolgozni.

44. cikk

EU-megfelelőségi nyilatkozat

(1) Az EU-megfelelőségi nyilatkozat igazolja, hogy a 4. cikk szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott környezettudatos tervezési követelmények teljesültek, vagy hogy a 41. cikkel összhangban a megfelelőség vélelme fennáll.

(2) Az EU-megfelelőségi nyilatkozat felépítésének az V. mellékletben meghatározott mintát kell követnie, és tartalmaznia kell az alkalmazandó megfelelőségértékelési eljárásban meghatározott elemeket és hivatkozást a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokra. Az EU-megfelelőségi nyilatkozatot folyamatosan naprakészé kell tenni és le kell fordítani az azon tagállam által előírt nyelvre vagy nyelvekre, amelynek piacán a terméket forgalomba hozzák vagy forgalmazzák.

(3) Amennyiben a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartozó termékre több olyan uniós jogi aktus alkalmazandó, amely EU-megfelelőségi nyilatkozatot ír elő, az összes ilyen uniós jogi aktus tekintetében egyetlen EU-megfelelőségi nyilatkozatot kell kidolgozni. Ez a nyilatkozat tartalmazza az érintett uniós jogi aktusok megnevezését és közzétételük hivatkozásait is. A nyilatkozat az egyes vonatkozó EU-megfelelőségi nyilatkozatokból készült dokumentáció is lehet.

(4) Az EU-megfelelőségi nyilatkozat kidolgozásával a gyártó vállalja a felelősséget a termék megfelelőségéért.

45. cikk

A CE-jelölésre vonatkozó általános elvek

A CE-jelölésre a 765/2008/EK rendelet 30. cikkében meghatározott általános elvek vonatkoznak.

46. cikk

A CE-jelölés elhelyezésére vonatkozó szabályok és feltételek

(1) A CE-jelölést a terméken jól láthatóan, olvashatóan és eltávolíthatatlanul kell elhelyezni. Amennyiben a termék jellege miatt ez nem lehetséges vagy nem indokolt, a jelölést a csomagoláson és a kísérő dokumentumokban kell elhelyezni.

- (2) A CE-jelölést a termék forgalomba hozatala vagy használatba vétele előtt kell elhelyezni.
- (3) Azon termékek esetében, amelyek gyártásellenőrzési szakaszában egy bejelentett szervezet részt vesz, a CE-jelölést a bejelentett szervezet azonosító számának kell követnie.
- A bejelentett szervezet azonosító számát vagy maga a szervezet, vagy utasításai alapján a gyártó vagy pedig a gyártó meghatalmazott képviselője helyezi el.
- (4) A CE-jelölést – és adott esetben a bejelentett szervezet azonosító számát – piktogram és különleges kockázatokat vagy felhasználást jelölő bármilyen egyéb jelölés követheti.
- (5) A tagállamok már meglévő mechanizmusokra támaszkodva biztosítják a CE-jelölést szabályozó rendszer helyes végrehajtását, és a CE-jelölés helytelen használata esetén megfelelő lépéseket tesznek.

47. cikk

A jelölésekre vonatkozó különös szabályok

A CE-jelölésre vonatkozó uniós jogi követelmények hatálya alá nem tartozó termékek tekintetében a 4. cikk (6) bekezdésének d) pontja alapján az alkalmazandó környezettudatos tervezési követelményeknek való megfelelést jelző jelölésekre vonatkozó szabályok meghatározásakor a Bizottság figyelembe veszi a következő kritériumokat:

- a) a gazdasági szereplőkre háruló adminisztratív terhek minimalizálásának szükségessége;
- b) a koherencia biztosításának szükségessége az adott termékre alkalmazandó egyéb jelölésekkel kapcsolatban; valamint
- c) a más uniós jog szerinti jelölések jelentésével kapcsolatos félreértések elkerülésének szükségessége.

IX. FEJEZET

A MEGFELELŐSÉGÉRTÉKELŐ SZERVEZETEK BEJELENTÉSE

48. cikk

Bejelentés

Amennyiben a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok harmadik fél általi megfelelésgértékelési feladatokat írnak elő, a tagállamok értesítik a Bizottságot és a többi tagállamot az említett feladatok elvégzésére felhatalmazott szervezetekről.

49. cikk

Bejelentő hatóságok

- (1) A tagállamok bejelentő hatóságot jelölnek ki, amely a megfelelésgértékelő szervezetek értékeléséhez és bejelentéséhez, valamint a bejelentett szervezeteknek az 54. cikkben foglaltak betartására is kiterjedő nyomon követéséhez szükséges eljárások kialakításáért és végrehajtásáért felelős.
- (2) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy az (1) bekezdésben említett értékelést és nyomon követést egy, a 765/2008/EK rendelet szerinti nemzeti akkreditáló testület végzi el az említett rendelet rendelkezéseivel összhangban.
- (3) Amennyiben a bejelentő hatóság az e cikk (1) bekezdésében említett értékelést, bejelentést vagy nyomon követést átruházza vagy más módon egy olyan szervezetre bízta, amely nem kormányzathoz tartozó szervezet, akkor e szervezetnek jogi entitásnak kell lennie, és értelemszerűen meg kell felelnie az 50. cikkben foglalt követelményeknek. Emellett a szervezetnek gondoskodnia kell a tevékenységeivel összefüggő felelősség kérdéseinek rendezéséről.
- (4) A bejelentő hatóság teljeskörű felelősséget vállal a (3) bekezdésben említett szervezet által elvégzett feladatokért.

50. cikk

A bejelentő hatóságokra vonatkozó követelmények

- (1) A bejelentő hatóságot olyan módon kell létrehozni, hogy ne alakuljon ki összeférhetlenség a megfelelőségértékelő szervezetekkel.
- (2) A bejelentő hatóságot úgy kell megszervezni és működtetni, hogy biztosított legyen tevékenységeinek objektivitása és pártatlansága.
- (3) A bejelentő hatóságot úgy kell megszervezni, hogy a megfelelőségértékelő szervezet bejelentésével kapcsolatban minden egyes döntést az értékelést végzőktől eltérő illetékes személyek hozzanak meg.
- (4) A bejelentő hatóság nem kínálhat fel vagy végezhet olyan tevékenységet, amelyet a megfelelőségértékelő szervezetek végeznek, továbbá nem nyújthat kereskedelmi vagy piaci alapon tanácsadási szolgáltatást.
- (5) A bejelentő hatóságnak gondoskodnia kell a birtokába kerülő információk bizalmas kezeléséről. A bejelentett szervezetekre vonatkozó információkat ugyanakkor kérésre meg kell osztania a Bizottsággal, a többi tagállam bejelentő hatóságaival, valamint más releváns nemzeti hatóságokkal.
- (6) A bejelentő hatóság csak a bejelentést kérő konkrét megfelelőségértékelő szervezetet értékelheti, és nem veszi figyelembe az anya- vagy testvérvállalatok kapacitásait vagy személyzetét. A bejelentő hatóság a szervezetet az összes vonatkozó követelmény és megfelelőségértékelési feladat tekintetében értékeli.
- (7) A bejelentő hatóságnak feladatai megfelelő ellátásához kellő létszámú felkészült személyzettel és elegendő pénzügyi keretösszeggel kell rendelkeznie.

51. cikk

A bejelentő hatóságok tájékoztatási kötelezettségei

A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot azokról az eljárásairól, amelyeket megfelelőségértékelő szervezetek értékelése és bejelentése, valamint a bejelentett szervezetek nyomom követése érdekében hoztak létre, továbbá ezek bármilyen változásáról.

A Bizottság ezeket az információkat nyilvánosan hozzáférhetővé teszi.

52. cikk

A bejelentett szervezetekre vonatkozó követelmények

- (1) A bejelentés alkalmazásában a megfelelőségértékelő szervezetnek teljesítenie kell a (2)-(12) bekezdésben meghatározott követelményeket.
- (2) A megfelelőségértékelő szervezetnek valamely tagállam nemzeti joga alapján kell létrejönnie, és jogi személyiséggel kell rendelkeznie.
- (3) A megfelelőségértékelő szervezetnek olyan harmadik fél szervezetnek kell lennie, amely független az általa értékelt szervezettől vagy terméktől. Nem állhat üzleti kapcsolatban az általa értékelt termékek vonatkozásában érdekelt szervezetekkel, különösen a gyártókkal, azok kereskedelmi partnereivel és részvényes befektetőikkel. Ez nem zárja ki azt, hogy a megfelelőségértékelő szervezet versenytárs gyártók számára végezzen megfelelőségértékelési tevékenységeket.
- (4) A megfelelőségértékelő szervezet, annak felső szintű vezetése és a megfelelőségértékelési feladatokat végző személyzet nem lehet annak a terméknek a tervezője, gyártója, szállítója, importőre, forgalmazója, telepítője, vásárlója, tulajdonosa, felhasználója vagy karbantartója, amelynek az értékelését végzi, vagy az említett felek bármelyikének képviselője. Ez nem zárja ki olyan értékelt termékek felhasználását, amelyek a megfelelőségértékelő szervezet működéséhez szükségesek, vagy az ilyen termékek személyes célra történő használatát.

A megfelelőségértékelő szervezet, annak felső szintű vezetése és a megfelelőségértékelési feladatokat végző személyzet nem vehet részt közvetlenül e termékek tervezésében, gyártásában vagy kivitelezésében, vagy forgalmazásában, telepítésében, használatában vagy karbantartásában, és nem képviselheti az ilyen tevékenységben részt vevő feleket sem. Nem vehet részt

továbbá olyan tevékenységben, amely veszélyeztetné döntéshozói függetlenségét vagy integritását a részükre bejelentett megfelelőségértékelési tevékenységek kapcsán. Különösen alkalmazandó ez a tanácsadási szolgáltatásokra.

A megfelelőségértékelő szervezeteknek biztosítaniuk kell, hogy anya-, testvér- vagy leányvállalataik, vagy alvállalkozóik tevékenysége ne befolyásolja megfelelőségértékelési tevékenységeik bizalmas jellegét, objektivitását és pártatlanságát.

A megfelelőségértékelő szervezet nem ruházhatja át az alvállalkozóra vagy a leányvállalatra a belső eljárások, általános iránymutatások, magatartási kódexek vagy más belső szabályzatok létrehozását és felügyeletét, a személyzet konkrét feladatokkal történő megbízását, vagy a megfelelőségértékelésre vonatkozó döntések meghozatalát.

(5) A megfelelőségértékelő szervezetnek és személyzetének a megfelelőségértékelési tevékenységeket a legmagasabb szintű szakmai integritással és az adott területen elvárható műszaki felkészültséggel kell végeznie. Emellett függetlennek kell lenniük minden olyan, különösen a megfelelőségértékelési tevékenységek eredményeiben érdekelt személyektől vagy személyek csoportjaitól eredő – különösen pénzügyi – nyomásgyakorlástól és ösztönzéstől, amely befolyásolhatja döntésüket vagy megfelelőségértékelési tevékenységeik eredményeit.

(6) A megfelelőségértékelő szervezetnek alkalmasnak kell lennie a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló vonatkozó jogi aktusok által előírt valamennyi olyan megfelelőségértékelési feladatra, amelynek elvégzésére bejelentették, függetlenül attól, hogy ezeket a feladatokat maga a megfelelőségértékelő szervezet vagy a nevében és felelősségére eljáró szervezet végzi el.

A megfelelőségértékelő szervezetnek mindig és minden egyes megfelelőségértékelési eljárás esetében, valamint a termékek minden olyan fajtája vagy kategóriája tekintetében, amelyre bejelentették, rendelkeznie kell a következőkkel:

- a) a szükséges személyzet, amely műszaki ismeretekkel, valamint elegendő és megfelelő tapasztalattal rendelkezik a megfelelőségértékelési feladatok elvégzéséhez;
- b) azon eljárások szükséges leírása, amelyekkel összhangban a megfelelőségértékelést végzik, biztosítva ezen eljárások átláthatóságát és megismételhetőségét, beleértve annak leírását, hogy a releváns személyzet, annak státusza és feladatai miként felelnek meg azoknak a megfelelőségértékelési feladatoknak, amelyekre vonatkozóan a szervezetet be kívánják jelenteni;
- c) megfelelő iránymutatások és eljárások a bejelentett szervezetenként végzett tevékenységei és más tevékenységei elkülönítésére;
- d) eljárások, amelyek segítségével tevékenysége végzése során megfelelően figyelembe tudja venni egy vállalkozás méretét, azt az ágazatot, amelyben az tevékenykedik, a vállalkozás szerkezetét, az adott gyártástechnológia összetettségének fokát és a gyártási folyamat tömeg- vagy sorozatgyártás jellegét.

Rendelkeznie kell a megfelelőségértékelési tevékenységekkel kapcsolatos műszaki és adminisztrációs feladatok megfelelő ellátásához szükséges eszközökkel, továbbá valamennyi szükséges felszereléssel és létesítménnyel.

(7) A megfelelőségértékelési tevékenységek végzéséért felelős személyzetnek rendelkeznie kell a következőkkel:

- a) alapos műszaki és szakképzettség, amely kiterjed az összes olyan megfelelőségértékelési tevékenységre, amelynek végrehajtására a megfelelőségértékelési szervezetet bejelentették;
- b) az általuk elvégzett értékelések követelményeinek kielégítő ismerete és megfelelő jogosultság az értékelések elvégzéséhez, beleértve a vonatkozó jogszabályok, vizsgálati, mérési és számítási követelmények, az alkalmazandó harmonizált szabványok vagy közös előírások és e rendelet vonatkozó rendelkezései, valamint a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok megfelelő ismeretét és megértését;
- c) képesség az értékelés elvégzését igazoló tanúsítványok, nyilvántartások és jelentések kidolgozására.

(8) Az értékelési döntések meghozataláért felelős személyzet:

- a) a bejelentő tagállam nemzeti joga szerinti megfelelőségértékelő szervezet alkalmazásában áll;

- b) esetében nem állhat fenn semmilyen lehetséges összeférhetetlenség;
- c) szakmailag alkalmas az egyéb alkalmazottak, külső szakértők vagy alvállalkozók által végzett értékelések ellenőrzésére;
- d) létszámának elegendőnek kell lennie az ügymenet folytonosságának és a megfelelőségértékelések következetes megközelítésének biztosításához.

(9) Biztosítani kell a megfelelőségértékelő szervezet, valamint felső szintű vezetésének és értékelő személyzetének pártatlanságát.

A megfelelőségértékelő szervezet felső szintű vezetésének és értékelő személyzetének javadalmazása nem függhet az elvégzett értékelések számától vagy azok eredményétől.

(10) A megfelelőségértékelő szervezeteknek felelősségbiztosítást kell kötniük, kivéve, ha a felelősséget a nemzeti joggal összhangban az állam vállalja, vagy ha a tagállam közvetlenül felel a megfelelőségértékelésért.

(11) A megfelelőségértékelő szervezet személyzete betartja a szakmai titoktartási szabályokat minden olyan információ tekintetében, amelyet a 4. cikk alapján elfogadott, vonatkozó felhatalmazáson alapuló jogi aktusok szerinti megfelelőségértékelési tevékenységei végzése során szerzett, kivéve azon tagállam illetékes hatóságai irányában, ahol a tevékenységeit végzi. A tulajdonjogokat védelmezni kell.

(12) A megfelelőségértékelő szervezetek részt vesznek a vonatkozó szabványosítási tevékenységekben, vagy gondoskodnak arról, hogy értékelő személyzetük tájékoztatva legyen ezekről, és figyelembe veszik az európai szabványügyi testületek illetékes műszaki bizottságai által kiadott releváns iránymutatásokat és ajánlásokat.

53. cikk

A megfelelőségértékelő szervezetek megfelelőségének vélelmezése

Amennyiben a megfelelőségértékelő szervezet igazolja, hogy megfelel az olyan vonatkozó harmonizált szabványokban vagy azok részeiben rögzített kritériumoknak, amelyek hivatkozásait közzétették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, akkor vélelmezni kell, hogy megfelel a 52. cikkben meghatározott követelményeknek, amennyiben az alkalmazandó harmonizált szabványok kiterjednek az említett követelményekre.

54. cikk

A bejelentett szervezetek leányvállalatai és alvállalkozói

(1) Ha a bejelentett szervezet bizonyos megfelelőségértékelési feladatokat alvállalkozásba ad, vagy leányvállalatot vesz igénybe, biztosítani kell, hogy az alvállalkozó vagy leányvállalat megfelel az 52. cikkben meghatározott követelményeknek, és ennek megfelelően tájékoztatnia kell erről a bejelentő hatóságot.

(2) A bejelentett szervezetek teljes felelősséget vállalnak az alvállalkozók vagy leányvállalatok által elvégzett feladatokért, függetlenül azok letelepedése helyétől.

(3) A tevékenységeket csak az ügyfél beleegyezésével lehet alvállalkozásba adni vagy leányvállalattal elvégeztetni.

(4) A bejelentett szervezetek a bejelentő hatóság számára elérhetővé teszik az alvállalkozó vagy a leányvállalat szakmai képzésére és az általuk a 4. cikk alapján elfogadott, vonatkozó felhatalmazáson alapuló jogi aktusok szerint elvégzett munkára vonatkozó megfelelő dokumentumokat.

55. cikk

Bejelentés iránti kérelem

(1) A megfelelőségértékelő szervezet bejelentés iránti kérelmet nyújt be a letelepedése szerinti tagállam bejelentő hatóságához.

(2) A kérelemhez mellékelni kell a megfelelőségértékelési tevékenységek, a megfelelőségértékelési modul vagy modulok, valamint azon termék vagy termékek leírását, amelyek tekintetében a szervezet szakmailag alkalmasnak tekinti magát, továbbá – amennyiben van ilyen – a nemzeti akkreditáló testület által kiállított akkreditációs tanúsítványt, amely tanúsítja, hogy a megfelelőségértékelő szervezet teljesíti az 52. cikkben rögzített követelményeket. Az akkreditációs tanúsítvány csak a bejelentést kérő konkrét jogi személyre vonatkozhat, és a vonatkozó harmonizált szabványokon túlmenően a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló, vonatkozó jogi aktusban meghatározott konkrét követelményeken és megfelelőségértékelési feladatokon kell alapulnia.

(3) Amennyiben a megfelelőségértékelő szervezet nem nyújt be akkreditálási tanúsítványt, akkor be kell nyújtania a bejelentő hatóságnak az ellenőrzéséhez, elismeréséhez és rendszeres nyomon követéséhez szükséges összes igazoló okmányt, hogy teljesíti az 52. cikkben rögzített követelményeket.

56. cikk

Bejelentési eljárás

(1) A bejelentő hatóságok csak olyan megfelelőségértékelő szervezeteket jelenthetnek be, amelyek teljesítették az 52. cikkben rögzített követelményeket.

(2) A bejelentő hatóságok a Bizottság által kifejlesztett és kezelt elektronikus bejelentési eszközzel értesítik a Bizottságot és a többi tagállamot.

(3) A bejelentés tartalmazza a megfelelőségértékelési tevékenységek összes részletét, a megfelelőségértékelési modult vagy modulokat, az érintett terméket vagy termékeket, valamint a felkészültségre vonatkozó szakmai alkalmasság igazolását.

(4) Amennyiben a bejelentés nem az 55. cikk (2) bekezdésében említett akkreditálási tanúsítványon alapul, a bejelentő hatóság benyújtja a Bizottságnak és a többi tagállamnak a megfelelőségértékelő szervezet szakmai alkalmasságát igazoló dokumentumokat, valamint gondoskodik azokról a megfelelő intézkedésekről, amelyek biztosítják a szervezet rendszeres nyomon követését és azt, hogy az továbbra is megfeleljen az 52. cikkben meghatározott követelményeknek.

(5) Az érintett megfelelőségértékelő szervezet csak akkor láthatja el egy bejelentett szervezet tevékenységeit, ha a Bizottság és a többi tagállam akkreditálási tanúsítvány használata esetén a bejelentést követő két héten belül, akkreditálás hiányában a bejelentést követő két hónapon belül nem emelt kifogást.

E rendelet alkalmazásában csak az ilyen szervezet tekinthető bejelentett szervezetnek.

(6) A bejelentés az azt követő napon válik érvényessé, hogy a Bizottság felvette a szervezetet a bejelentett szervezetek 57. cikk (2) bekezdésében említett jegyzékébe.

Az érintett megfelelőségértékelő szervezet csak azt követően láthatja el bejelentett szervezetként a tevékenységeit, hogy a bejelentés érvényessé vált.

A Bizottság nem tesz közzé bejelentést, ha tudja vagy tudomására jut, hogy az érintett bejelentett szervezet nem teljesíti az 52. cikkben megállapított követelményeket.

(7) A Bizottságot és a többi tagállamot értesíteni kell a bejelentést érintő bármely későbbi, releváns változásról.

57. cikk

Azonosító számok és a bejelentett szervezetek listája

(1) A Bizottság a bejelentett szervezetet azonosító számmal látja el.

A Bizottság egyetlen azonosító számot ad ki, még akkor is, ha a szervezetet több uniós jogi aktus szerint is bejelentik.

(2) A Bizottság nyilvánosan hozzáférhetővé teszi az e rendelet szerint bejelentett szervezetek listáját, beleértve a számukra kiadott azonosító számokat és azokat a tevékenységeket is, amelyekre a szervezeteket bejelentették.

A Bizottság biztosítja a lista naprakészen tartását.

58. cikk

A bejelentés változásai

(1) Amennyiben a bejelentő hatóság megállapítja vagy tájékoztatják arról, hogy a bejelentett szervezet már nem tesz eleget az 52. cikkben meghatározott követelményeknek vagy elmulasztja teljesíteni kötelezettségeit, adott esetben korlátozhatja, felfüggesztheti vagy visszavonhatja a bejelentést, attól függően, hogy milyen súlyos mértékű a követelményeknek való meg nem felelés, vagy mennyire súlyos mértékben mulasztották el teljesíteni a kötelezettségeket. A bejelentő hatóság erről haladéktalanul tájékoztatja a Bizottságot és a többi tagállamot.

(2) A bejelentés korlátozása, felfüggesztése vagy visszavonása esetén, vagy ha a bejelentett szervezet megszüntette tevékenységét, a bejelentő tagállam megfelelő intézkedéseket tesz annak biztosítása érdekében, hogy a szóban forgó szervezet dokumentációját egy másik bejelentett szervezet feldolgozza, vagy azok az illetékes bejelentő és piacfelügyeleti hatóságok számára kérésre rendelkezésre álljanak.

59. cikk

A bejelentett szervezetek szakmai alkalmasságának vitatása

(1) A Bizottság kivizsgál minden olyan esetet, amikor kétsége merül fel vagy kétségek jutnak tudomására azzal kapcsolatban, hogy egy bejelentett szervezet szakmailag alkalmas-e, vagy továbbra is eleget tesz-e a rá vonatkozó követelményeknek és felelőségeknek.

(2) A bejelentő tagállam kérésre a Bizottság rendelkezésére bocsátja az érintett szervezet bejelentésének vagy szakmai alkalmassága folyamatos fennállásának alapjául szolgáló összes információt.

(3) A Bizottság biztosítja, hogy az általa lefolytatott vizsgálatok során megszerzett valamennyi szenzitív információ kezelése bizalmasan történjen.

(4) Amennyiben a Bizottság meggyőződik róla, hogy a bejelentett szervezet nem, vagy már nem tesz eleget a rá vonatkozó bejelentés követelményeinek, akkor erről tájékoztatja a bejelentő tagállamot, és felkéri azt a szükséges korrekciós intézkedések megtételére, beleértve szükség esetén a bejelentés visszavonását is.

A Bizottság a bejelentő tagállamok által az e cikk első albekezdésével összhangban hozott korrekciós intézkedésekről szóló értesítéstől számított két héten belül naprakésszé teszi a bejelentett szervezetek 57. cikk (2) bekezdésében említett listáját.

60. cikk

A bejelentett szervezetek működési kötelezettségei

(1) A bejelentett szervezetek a 4. cikk alapján elfogadott, vonatkozó felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban előírt megfelelőségértékelési eljárásokkal összhangban végzik el a megfelelőségértékelést.

(2) A megfelelőségértékelést az arányosság elvével összhangban, a gazdasági szereplőkre háruló szükségtelen terhek elkerülésével kell elvégezni. A bejelentett szervezeteknek a vállalkozás méretét, azt az ágazatot, amelyben a vállalkozás tevékenykedik, a vállalkozás szerkezetét, az adott gyártástechnológia összetettségének fokát és a gyártási folyamat tömegtermelési vagy sorozat jellegét megfelelően figyelembe véve végzik tevékenységüket.

Ennek során mindazonáltal tiszteletben kell tartaniuk a szigorúság ahhoz szükséges mértékét és a védelem ahhoz szükséges szintjét, hogy a termék megfeleljen a vonatkozó követelményeknek.

(3) Ha a bejelentett szervezet megállapítja, hogy a gyártó nem felel meg a vonatkozó követelményeknek vagy a megfelelő harmonizált szabványoknak, közös előírásoknak vagy egyéb műszaki előírásoknak, előírja a gyártó számára, hogy tegye meg a megfelelő korrekciós intézkedéseket egy végső megfelelőségértékelés érdekében, kivéve, ha a hiányosságokat nem lehet orvosolni, amely esetben nem ad ki tanúsítványt vagy jóváhagyó határozatot.

(4) Ha a tanúsítványnak a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott megfelelőségértékelési eljárásokkal összhangban történt kiadása, vagy a jóváhagyó döntés kiadása után a megfelelőség nyomon követése során a bejelentett szervezet megállapítja, hogy egy termék vagy gyártó nem vagy már nem felel meg a követelményeknek, előírja a gyártó számára, hogy tegye meg a megfelelő korrekciós intézkedéseket, és szükség esetén felfüggeszti vagy visszavonja a tanúsítványt vagy a jóváhagyó határozatot.

(5) Ha korrekciós intézkedések meghozatalára nem kerül sor, vagy a meghozott korrekciós intézkedések nem érik el a kívánt hatást, a bejelentett szervezet adott esetben korlátozza, felfüggeszti, vagy visszavonja a tanúsítványt vagy a jóváhagyó határozatot.

61. cikk

A bejelentett szervezetek tájékoztatási kötelezettsége

(1) A bejelentett szervezetek tájékoztatják a bejelentő hatóságot a következőkről:

- a) a tanúsítványok bármilyen elutasításáról, korlátozásáról, felfüggesztéséről vagy visszavonásáról;
- b) azon bármely körülményről, amely érintheti a bejelentés hatályát vagy feltételeit;
- c) a piacfelügyeleti hatóságoktól a megfelelőségértékelési tevékenységekkel kapcsolatos hozzájuk beérkezett valamennyi tájékoztatási kérelemről;
- d) kérésre a bejelentésük hatálya alá tartozó megfelelőségértékelési tevékenységekről, valamint bármely más elvégzett tevékenységről, beleértve a határon átnyúló tevékenységeket és a tevékenységek alvállalkozásba adását.

(2) A bejelentett szervezetek releváns információval látják el az e rendelet szerint bejelentett, hasonló megfelelőségértékelési tevékenységeket végző és ugyanazzal a termékcsoporttal foglalkozó más szervezeteket a negatív és – kérésre – a pozitív megfelelőségértékelési eredményekről.

(3) Ha a Bizottság vagy egy tagállami piacfelügyeleti hatóság kérelmet nyújt be egy másik tagállam területén letelepedett bejelentett szervezethez az adott bejelentett szervezet által végzett megfelelőségértékelésre vonatkozóan, e kérelem másolatát meg kell küldenie az említett másik tagállam bejelentő hatósága részére. Az érintett bejelentett szervezetnek haladéktalanul, de legkésőbb 15 napon belül válaszolnia kell a kérelemre. A bejelentő hatóságnak gondoskodnia kell arról, hogy az említett kérelmeket a bejelentett szervezet elintézi.

(4) Ha a bejelentett szervezetek bizonyítékkal rendelkeznek, vagy bizonyítékot kapnak arról, hogy:

- a) egy másik bejelentett szervezet nem tesz eleget az 52. cikkben megállapított követelményeknek vagy a kötelezettségeinek;
- b) a forgalomba hozott termék nem felel meg a 4. cikk alapján elfogadott, alkalmazandó felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott környezettudatos tervezési követelményeknek; vagy
- c) a forgalomba hozott termék fizikai állapota miatt valószínűleg komoly kockázatot jelent.

62. cikk

Tapasztalatcsere

A Bizottság gondoskodik a bejelentéssel kapcsolatos szakpolitikai intézkedésekért felelős tagállami hatóságok közötti tapasztalatcsere megszervezéséről.

63. cikk

A bejelentett szervezetek koordinálása

(1) A Bizottság biztosítja, hogy az e rendelet alapján bejelentett szervezetek között megfelelő koordináció és együttműködés jöjjön létre, és a bejelentett szervezetek csoportja vagy csoportjai – adott esetben többek között a 4. cikk értelmében elfogadott, ugyanazon felhatalmazáson alapuló jogi aktus alapján vagy hasonló megfelelőségértékelési feladatok tekintetében bejelentett szervezetek csoportjai – formájában megfelelően működjön.

A bejelentett szervezeteknek közvetlenül vagy kijelölt képviselőikön keresztül részt kell venniük valamennyi releváns csoport munkájában.

(2) A bejelentett szervezetek általános iránymutatásként alkalmazzák az (1) bekezdésben említett csoportok munkájának eredményeként létrejött, bármely releváns dokumentumot.

(3) Az e cikk (1) bekezdésében említett csoportokon belüli koordináció és együttműködés célja e rendelet és a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok összehangolt alkalmazásának biztosítása. Ennek során az említett csoportok figyelembe veszik az európai szabványügyi testületek illetékes műszaki bizottságai által kiadott vonatkozó iránymutatásokat és ajánlásokat.

X. FEJEZET

ÖSZTÖNZŐK

64. cikk

Tagállami ösztönzők

(1) Amennyiben a tagállamok ösztönzőket nyújtanak a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartozó termékek számára, ezeknek az ösztönzőknek az uniós szinten jelen lévő két legmagasabb teljesítményszállyra, vagy adott esetben uniós ököcímkével ellátott termékekre kell irányulniuk.

(2) Az e cikk (1) bekezdésétől eltérve, amennyiben a tagállamok ösztönzőket biztosítanak a 4. cikk alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartozó, energiafogyasztást befolyásoló termékekre vagy gumiabroncsokra, amelyekre energiahatékonysági vagy üzemanyag-hatékonysági címkézési követelmények is vonatkoznak, az (EU) 2017/1369 rendelet 7. cikkének (2) bekezdése, valamint az (EU) 2020/740 rendelet 11. cikke alkalmazandó.

65. cikk

Zöld közbeszerzés

(1) Az ajánlatkérő szervek és a közszolgáltató ajánlatkérők a 2014/24/EU vagy a 2014/25/EU irányelvvvel összhangban az e cikk (2) bekezdésében meghatározott minimumkövetelményeknek megfelelő közbeszerzési szerződéseket ítélnék oda a 4. cikk alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok hatálya alá tartozó termékek beszerzésére, vagy építési beruházásra vagy szolgáltatásnyújtásra, amennyiben ezeket a termékeket az említett szerződések tárgyát képező tevékenységekhez használják fel (a továbbiakban: minimumkövetelmények).

(2) A minimumkövetelményeket adott esetben a 4. cikk alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok hatálya alá tartozó, környezeti szempontból fenntartható termékek kínálatának és keresletének ösztönzése érdekében kell meghatározni, figyelembe véve a releváns termékcsoportok tekintetében odaítélt közbeszerzési szerződések értékét és volumenét, valamint annak gazdasági megvalósíthatóságát, hogy az ajánlatkérő szervek és közszolgáltató ajánlatkérők aránytalan költségek nélkül vásároljanak környezeti szempontból fenntarthatóbb termékeket.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy végrehajtási jogi aktusok révén műszaki leírások, odaítélési kritériumok, szerződésteljesítési feltételek vagy célok formájában meghatározza a minimumkövetelményeket.

A minimumkövetelményeket a szóban forgó termékcsoportokra alkalmazandó, a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban tárgyalt termékjellemzők tekintetében kell meghatározni, az említett termékcsoportokra vonatkozóan.

A minimumkövetelményeknek a szóban forgó termékcsoportokra alkalmazandó, a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott két legmagasabb teljesítményszállyon, a legmagasabb pontszámon vagy – amennyiben ez nem áll rendelkezésre – a lehető legjobb teljesítményszinten kell alapulniuk.

Az odaítélési szempontoknak adott esetben legalább 15 % és 30 % közötti súlyozással kell rendelkezniük az odaítélési eljárás során, ami lehetővé teszi ezek számára, hogy jelentős hatást gyakoroljanak a pályázati eljárás eredményére, és ami előnyben részesíti a környezeti szempontból leginkább fenntartható termékek kiválasztását.

A céloknak éves vagy többéves alapon a negyedik albekezdésben említett legfenntarthatóbb termékek ajánlatkérő szervek vagy közszolgáltató ajánlatkérők szintjén vagy aggregált nemzeti szinten lebonyolított beszerzéseinek legalább 50 %-át kell előírniuk.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 73. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

XI. FEJEZET
PIACFELÜGYELET

66. cikk

Tervezett piacfelügyeleti tevékenységek

(1) Az (EU) 2019/1020 rendelet 13. cikkében említett nemzeti piacfelügyeleti stratégiában minden tagállam szakaszt szentel a tervezett piacfelügyeleti tevékenységeknek annak biztosítására, hogy e rendelettel és az e rendelet 4. cikke alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal összefüggésben kellő mértékű, megfelelő ellenőrzéseket – beleértve adott esetben a fizikai és laboratóriumi ellenőrzéseket is – végezzenek.

Az első albekezdésben említett szakasznak legalább a következőket kell magában foglalnia:

- a) a piacfelügyeleti prioritásként azonosított termékek vagy követelmények, figyelembe véve az (EU) 2019/1020 rendelet 30. cikkének (2) bekezdése alapján létrehozott közigazgatási együttműködési csoport („ADCO”) által a 68. cikk (1) bekezdésének a) pontjával összhangban meghatározott közös prioritásokat és a 67. cikk (2) bekezdése szerinti jelentéseket.
- b) a prioritásként meghatározott termékek vagy követelmények meg nem feelésének csökkentése vagy megszüntetése érdekében tervezett piacfelügyeleti tevékenységek, beleértve a nemzeti piacfelügyeleti stratégia által lefedett időszakban elvégzendő ellenőrzések jellegét.

(2) Az (1) bekezdés második albekezdésének a) pontjában említett piacfelügyeleti prioritásokat objektív kritériumok alapján kell meghatározni, beleértve a következőket:

- a) a piacfelügyeleti hatóság hatáskörébe tartozó piacon megfigyelt meg nem feelés mértéke;
- b) a meg nem feelés környezeti hatásai;
- c) amennyiben rendelkezésre áll, a végfelhasználóktól vagy fogyasztói szervezetektől kapott panaszok száma, vagy a gazdasági szereplőktől vagy a médiától kapott egyéb információk;
- d) a piacfelügyeleti hatóság hatáskörébe tartozó piacon forgalmazott releváns termékek száma; valamint
- e) a piacfelügyeleti hatóság hatáskörébe tartozó piacon tevékenykedő releváns gazdasági szereplők száma.

(3) Azon termék kategóriáknál, amelyeket úgy azonosítottak, hogy esetükben magas a meg nem feelés kockázata, az (1) bekezdésben említett ellenőrzéseknek adott esetben magukban kell foglalniuk a megfelelő mintákon alapuló fizikai és laboratóriumi ellenőrzéseket is.

A 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak való meg nem feelés esetén a piacfelügyeleti hatóságoknak jogukban áll a felelős gazdasági szereplővel megtéríttetni a dokumentumok ellenőrzésének és a termékek fizikai vizsgálatának költségeit.

67. cikk

Jelentéstétel és összehasonlító teljesítményértékelés

(1) A piacfelügyeleti hatóságok feltöltik az (EU) 2019/1020 rendelet 34. cikkében említett információs és kommunikációs rendszerbe az e rendeletnek való meg nem feelés miatt kiszabott szankciók jellegére és súlyosságára vonatkozó információkat.

(2) A Bizottság négyévente, június 30-ig jelentést készít a piacfelügyeleti hatóságok által az (EU) 2019/1020 rendelet 34. cikkében említett információs és kommunikációs rendszerbe bevitt információk alapján.

A jelentésnek a következőket kell tartalmaznia:

- a) információk a piacfelügyeleti hatóságok által a megelőző négy naptári év során az (EU) 2019/1020 rendelet 34. cikkének (4) és (5) bekezdése alapján végzett ellenőrzések jellegéről és számáról;
- b) információk az e rendelet 4. cikke alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok hatálya alá tartozó termékekkel kapcsolatban a megelőző négy naptári évben azonosított meg nem felelés mértékeiről és a kiszabott szankciók jellegére és súlyosságára vonatkozóan;
- c) az e bekezdés a) és b) pontjában említett információk összevetése a 66. cikk (1) bekezdése szerint kidolgozott piacfelügyeleti tevékenységekről szóló szakasz keretében tervezett tevékenységekkel;
- d) indikatív referenciaértékek a piacfelügyeleti hatóságok számára az ellenőrzések gyakorisága, valamint a kiszabott szankciók jellege és súlyossága tekintetében;
- e) a piacfelügyeleti hatóságok prioritásainak listája a termékek és a követelmények tekintetében.

(3) A Bizottság közzéteszi az e cikk (2) bekezdésében említett jelentést az (EU) 2019/1020 rendelet 34. cikkében említett információs és kommunikációs rendszerben, és nyilvánosságra hozza azt. Az első ilyen jelentést 2028. július 19-ig kell közzétenni.

68. cikk

Piacfelügyeleti koordináció és támogatás

(1) E rendelet alkalmazásában az ADCO rendszeres időközönként és szükség esetén a Bizottság vagy két vagy több részt vevő piacfelügyeleti hatóság indokolt kérésére tart ülést.

Az (EU) 2019/1020 rendelet 32. cikkében meghatározott feladatai elvégzésével összefüggésben az ADCO támogatja a 66. cikk (1) bekezdése szerint kidolgozott, a piacfelügyeleti tevékenységekről szóló szakasz végrehajtását, és azonosítja a következőket:

- a) az 66. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett közös piacfelügyeleti prioritások, az 66. cikk (2) bekezdésében említett objektív kritériumok alapján;
- b) a (2) bekezdés szerinti uniós támogatás prioritásai;
- c) a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott, eltérően alkalmazott vagy értelmezett követelmények, amelyeket előtérbe kell helyezni a közös képzési programok szervezése vagy az e cikk (2) bekezdése szerinti iránymutatások elfogadása során.

(2) Az ADCO által azonosított prioritások alapján a Bizottság:

- a) közös piacfelügyeleti és vizsgálati projekteket szervez a közös érdekű területeken;
- b) közös beruházást szervez a piacfelügyeleti kapacitásokba, beleértve a berendezéseket és az informatikai eszközöket;
- c) közös képzési programokat szervez a piacfelügyeleti hatóságok, vámhatóságok, a bejelentő hatóságok és a bejelentett szervezetek személyzete számára, köztük a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott követelmények helyes értelmezéséről és alkalmazásáról, valamint az e követelményeknek való megfelelés alkalmazására vagy ellenőrzésére vonatkozó módszerekről és technikákról szóló programokat;
- d) iránymutatásokat dolgoz ki a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott követelmények alkalmazására és érvényre juttatására, beleértve az eredményes piacfelügyelet közös gyakorlatait és módszertanait;
- e) adott esetben konzultál az érdekelt felekkel és a szakértőkkel.

Az Unió adott esetben finanszírozza az első albekezdés a), b) és c) pontjában említett intézkedéseket.

(3) A Bizottság technikai és logisztikai támogatást nyújt annak biztosítására, hogy az ADCO teljesítse az e cikkben és az (EU) 2019/1020 rendelet 32. cikkében meghatározott feladatait, amennyiben e feladatok kapcsolódnak e rendelethez.

XII. FEJEZET

VÉDINTÉZKEDÉSI ELJÁRÁSOK

69. cikk

A nemzeti szinten kockázatot jelentő termékekkel foglalkozó eljárás

(1) Amennyiben a piacfelügyeleti hatóságoknak elégséges okuk van azt feltételezni, hogy a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartozó valamely termék kockázatot jelent, értékelést kell végezniük, amely kiterjed a kockázat szempontjából releváns és az e rendeletben vagy a szóban forgó felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott összes követelményre.

Amennyiben az értékelés során a piacfelügyeleti hatóságok megállapítják, hogy a termék nem felel meg az e rendeletben vagy a 4. cikk alapján elfogadott, alkalmazandó felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban megállapított követelményeknek, haladéktalanul felszólítják a releváns gazdasági szereplőt, hogy a piacfelügyeleti hatóságok által előírt észszerű határidőn belül hozzon megfelelő és arányos olyan korrekciós intézkedéseket, amelyek a meg nem felelés jellegével és adott esetben mértékével arányban vannak a meg nem felelés megszüntetése érdekében. A szóban forgó korrekciós intézkedések magukban foglalhatják többek közt az (EU) 2019/1020 rendelet 16. cikkének (3) bekezdésében felsorolt intézkedéseket.

A piacfelügyeleti hatóságok ennek megfelelően tájékoztatják a releváns bejelentett szervezetet.

(2) Amennyiben a piacfelügyeleti hatóságok úgy ítélik meg, hogy a meg nem felelés nem korlátozódik az országuk területére, tájékoztatják a Bizottságot és a többi tagállamot az értékelés eredményeiről és arról a korrekciós intézkedésről, amely meghozatalára a gazdasági szereplőt felszólították.

(3) A releváns gazdasági szereplőnek biztosítania kell, hogy minden megfelelő korrekciós intézkedés meghozatalra kerüljön az Unióban általa forgalmazott összes érintett termék tekintetében.

(4) Amennyiben a releváns gazdasági szereplő nem teszi meg a korrekciós intézkedést az (1) bekezdés második albekezdésében említett időszakon belül, vagy a meg nem felelés továbbra is fennáll, a piacfelügyeleti hatóságok meghozzák az összes megfelelő ideiglenes intézkedést a termék nemzeti piacon történő forgalmazásának megtiltása vagy korlátozása, vagy annak a forgalomból való kivonása vagy visszahívása érdekében.

Ezekről az intézkedésekről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot és a többi tagállamot.

(5) Az e cikk (4) bekezdésével összhangban a Bizottság és a többi tagállam rendelkezésére bocsátott információkat a (EU) 2019/1020 rendelet 34. cikkében említett információs és kommunikációs rendszeren keresztül kell közölni, és ezen információk magukban foglalják az összes rendelkezésre álló részletet, különösen a nem megfelelő termék azonosításához szükséges adatokat, a termék származását, a feltételezett meg nem felelés és a felmerülő meg nem felelés jellegét, a meghozott nemzeti intézkedések jellegét és időtartamát, valamint a releváns gazdasági szereplő által felhozott érveket. A piacfelügyeleti hatóságok jelzik azt is, ha a meg nem felelés a következők valamelyike miatt következett be:

a) a termék nem felel meg az e rendelet 4. cikke alapján elfogadott, releváns felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott követelményeknek; vagy

b) e rendeletnek a megfelelőség véelmét megalapozó, a 41. és a 42. cikkében említett harmonizált szabványok vagy közös előírások hiányosságai.

(6) Az eljárást kezdeményező tagállamtól eltérő tagállamok haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot és a többi tagállamot bármely elfogadott intézkedésről és bármely olyan kiegészítő információról, amelyek az érintett termék meg nem feleléséről a rendelkezésükre állnak, valamint – amennyiben nem értenek egyet a bejelentett nemzeti intézkedéssel – a kifogásaikról.

(7) Amennyiben a (4) bekezdésben említett tájékoztatás kézhezvételétől számított három hónapon belül sem valamely tagállam, sem a Bizottság nem emelt kifogást a valamely tagállam által hozott ideiglenes intézkedéssel szemben, az intézkedést indokoltnak kell tekinteni. A szóban forgó ideiglenes intézkedés az érintett termékek vagy követelmények sajátosságainak figyelembevétele érdekében három hónaptól eltérő időszakot is meghatározhat.

(8) A tagállamok az érintett termékkel kapcsolatban haladéktalanul meghozzák a megfelelő korlátozó intézkedéseket, mint például a termék késedelem nélkül történő kivonása a forgalomból.

70. cikk

Uniós védintézkedési eljárás

(1) Amennyiben a 69. cikk (3) és (4) bekezdésében meghatározott eljárás befejezését követően kifogást emelnek egy tagállam valamely intézkedésével szemben, vagy ha a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a nemzeti intézkedés ellentétes az uniós joggal, a Bizottság haladéktalanul konzultációt kezd a tagállamokkal és a releváns gazdasági szereplővel vagy szereplőkkel, és értékeli a nemzeti intézkedést. Ezen értékelés eredményei alapján a Bizottság végrehajtási jogi aktus útján határoz arra vonatkozóan, hogy a nemzeti intézkedés indokolt-e vagy sem.

Ezt a végrehajtási jogi aktust a 73. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

A Bizottság határozatát – amelynek az összes tagállam a címzettje – haladéktalanul közli a tagállamokkal és a releváns gazdasági szereplővel vagy szereplőkkel.

(2) Ha megállapítást nyer, hogy a nemzeti intézkedés indokolt, valamennyi tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a nem megfelelő terméket saját piacán kivonja a forgalomból, és erről tájékoztatja a Bizottságot.

Ha megállapítást nyer, hogy a nemzeti intézkedés indokolatlan, az érintett tagállam visszavonja az intézkedést.

(3) Ha megállapítást nyer, hogy a nemzeti intézkedés indokolt, és a termék meg nem felelése az e rendelet 41. cikkében említett harmonizált szabványok hiányosságainak a következménye, a Bizottság az 1025/2012/EU rendelet 11. cikkében előírt eljárást alkalmazza.

(4) Ha megállapítást nyer, hogy a nemzeti intézkedés indokolt, és a termék meg nem felelése a 42. cikkben említett közös előírások hiányosságainak a következménye, a Bizottság haladéktalanul végrehajtási jogi aktusokat fogad el az érintett közös előírás módosítására vagy hatályon kívül helyezésére vonatkozóan.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 73. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

71. cikk

Az előírások formai megsértése

(1) Amennyiben egy tagállam a következő megállapítások egyikére jut, felszólítja az érintett gazdasági szereplőt, hogy szüntesse meg az említett meg nem felelést:

- a) a CE-jelölést a 765/2008/EK rendelet 30. cikkét vagy e rendelet 46. cikkét megsértő módon helyezték el;
- b) a CE-jelölést nem helyezték el;
- c) a bejelentett szervezet azonosító számát a 46. cikket megsértő módon helyezték el, vagy az erre vonatkozó követelmény ellenére nem helyezték el;
- d) az EU-megfelelőségi nyilatkozatot nem dolgozták ki;
- e) az EU-megfelelőségi nyilatkozatot helytelenül dolgozták ki;
- f) a műszaki dokumentáció nem áll rendelkezésre, hiányos vagy hibákat tartalmaz;
- g) a 27. cikk (6) bekezdésében vagy a 29. cikk (3) bekezdésében említett információt nem, hamisan, vagy hiányosan tüntették fel;
- h) a 27. vagy 29. cikkben vagy a 4. cikk alapján elfogadott, alkalmazandó felhatalmazáson alapuló jogi aktusban előírt bármely egyéb adminisztratív követelmény nem teljesül.

(2) Amennyiben a megfelelés (1) bekezdésben említett hiánya továbbra is fennáll, az érintett tagállam minden megfelelő intézkedést megtesz a termék forgalmazásának korlátozására vagy betiltására, vagy biztosítja annak piacról történő visszahívását vagy forgalomból történő kivonását.

XIII. FEJEZET

FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ HATÁSKÖRÖK ÉS BIZOTTSÁGI ELJÁRÁS

72. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 4. cikkben, a 10. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében, a 11. (3) bekezdésében, a 12. cikk (4) bekezdésében, és a 25. cikk (3) és (5) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása öt éves időtartamra szól 2024. július 18-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az öt éves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 4. cikkben, a 10. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében, a 11. cikk (3) bekezdésében, a 12. cikk (4) bekezdésében és a 25. cikk (3) és (5) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban megállapított elvekkel összhangban konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 4. cikk, a 10. cikk (1) bekezdésének második albekezdése, a 11. cikk (3) bekezdése, a 12. cikk (4) bekezdése, vagy a 25. cikk (3) vagy (5) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

73. cikk

A bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 4. cikkét kell alkalmazni.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

XIV. FEJEZET
ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

74 cikk

Szankciók

(1) A tagállamok megállapítják az e rendelet megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és meghoznak minden szükséges intézkedést ezek végrehajtására. Az előírt szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük. A tagállamok e szabályokról és intézkedésekről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot, és tájékoztatják a Bizottságot az e szabályokat és intézkedéseket érintő minden későbbi módosításról.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az e cikk alapján megállapított szankciók adott esetben kellően figyelembe vegyék a következőket:

- a) a jogsértés jellege, súlyossága és időtartama;
- b) adott esetben a jogsértés szándékos vagy gondatlan jellege;
- c) a felelősnek tartott természetes vagy jogi személy pénzügyi helyzete;
- d) a felelősnek tartott természetes vagy jogi személy jogsértésből származó gazdasági előnyei, amennyiben azok meghatározhatók;
- e) a jogsértés által okozott környezeti károsodás;
- f) a felelősnek tartott természetes vagy jogi személy által az okozott kár enyhítése vagy orvoslása érdekében tett bármely intézkedés;
- g) a jogsértés ismétlődő vagy egyszeri jellege;
- h) az eset körülményeire alkalmazható minden egyéb súlyosító vagy enyhítő körülmény.

(3) E rendelet megsértése esetén a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy legalább a következő szankciókat alkalmazhassák:

- a) pénzbírságok;
- b) határozott időtartamra szóló kizárás a közbeszerzési eljárásokból.

75. cikk

Nyomon követés és értékelés

(1) A Bizottság – a munkatervnek a 18. cikk (3) bekezdésével összhangban történő naprakésszé tételéhez szükséges előkészítő dokumentumok egyikét képező – jelentést állít össze a környezettudatos tervezési követelményekről az e rendelet hatálya alá tartozó termékek környezeti fenntarthatósága és körforgásossága javításának nyomon követése céljából.

(2) A Bizottság legkésőbb 2030. július 19-ig és ezt követően hatévente elvégzi e rendelet értékelését, amely kiterjed annak a belső piac működéséhez, – többek közt az újrahasználati és felújítási ágazat, az 1. cikk (2) bekezdésének h) pontjában meghatározott járművek, valamint a VI. fejezetben rögzített kötelezettségek, különösen a kis- és mikrovállalkozásokra vonatkozó mentességek tekintetében – és a termékek környezeti fenntarthatóságának javításához való hozzájárulására is. Az értékelés részeként a Bizottság felméri a környezettudatos tervezési követelmények automatikus kiigazításának megvalósíthatóságát a forgalomba hozott termékek teljesítményének javítása alapján. A Bizottság értékelésének főbb megállapításairól jelentést mutat be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, valamint a Régiók Bizottságának, és azt nyilvánosan hozzáférhetővé teszi.

(3) A tagállamok megküldik az (1) és (2) bekezdésben említett jelentések elkészítéséhez szükséges információkat a Bizottságnak.

(4) A Bizottság legkésőbb 2028. július 19-ig értékeli a társadalmi fenntarthatósági követelmények e rendelet hatálya alá vonásának lehetséges előnyeit. A Bizottság értékelésének főbb megállapításairól jelentést mutat be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, valamint a Régiók Bizottságának, és azt nyilvánosan hozzáférhetővé teszi.

(5) A Bizottság adott esetben a (2) és (4) bekezdésben említett jelentésekhez az e rendelet módosítására irányuló jogalkotási javaslatot mellékel.

76. cikk

A fogyasztók számára biztosított jogorvoslat

Abban az esetben, ha valamely termék nem felel meg a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott környezettudatos tervezési követelményeknek, a következő gazdasági szereplők felelősek a fogyasztó által elszenvedett károkért:

- a) a gyártó; vagy
- b) amennyiben a gyártó nem az Unióban letelepedett, és saját felelősségét nem érintve, az importőr vagy a gyártó meghatalmazott képviselője; vagy
- c) amennyiben az importőr nem az Unióban letelepedett, vagy a gyártó nem rendelkezik meghatalmazott képviselővel, a logisztikai szolgáltató.

A szóban forgó gazdasági szereplők kártérítési felelőssége nem érinti az uniós vagy nemzeti jog alapján a fogyasztók rendelkezésére álló egyéb jogorvoslati lehetőségek alkalmazását.

77. cikk

Az (EU) 2020/1828 irányelv módosítása

Az (EU) 2020/1828 irányelv I. melléklete 27. pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„(27) Az Európai Parlament és a Tanács 2024. június 13-i (EU) 2024/1726 rendelete a fenntartható termékek környezettudatos tervezésére vonatkozó követelmények megállapítási keretének létrehozásáról, az (EU) 2020/1828 irányelv és az (EU) 2023/1542 rendelet módosításáról, valamint a 2009/125/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről. HL L, 2024/1726., 2024.6.28., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1726/oj>.”

78. cikk

Az (EU) 2023/1542 rendelet módosítása

Az (EU) 2023/1542 rendelet 77. cikke a következő bekezdéssel egészül ki:

„(10) Az elemet, illetve akkumulátort forgalomba hozó vagy üzembe helyező gazdasági szereplőnek fel kell töltenie az egyedi azonosítót az (EU) 2024/1726 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 13. cikkének (1) bekezdésében említett nyilvántartásba.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1726 rendelete a fenntartható termékek környezettudatos tervezésére vonatkozó követelmények megállapítási keretének létrehozásáról, az (EU) 2020/1828 irányelv és az (EU) 2023/1542 rendelet módosításáról, valamint a 2009/125/EK irányelv (HL L, 2024/1726, 2024.6.28., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1726/oj>) hatályon kívül helyezéséről.”

79. cikk

Hatályon kívül helyező és átmeneti rendelkezések

(1) A 2009/125/EK irányelv 2024. július 18-ával kezdődően hatályát veszti, a következők kivételével:

- a) A 2009/125/EK irányelv 1. és 2. cikke, 8. cikkének (2) bekezdése, 11., 14., 15., 18. és 19. cikke, valamint I., II., IV., V. és VII. melléklete 2024. július 17-én irányadó szövege, amely e rendelet 1., 2., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 19. és 20. cikke, valamint I., II., III. és IV. melléklete helyett továbbra is alkalmazandó:
2026. december 31-ig a fotovoltaikus panelekre, a helyiségfűtő és kombinált fűtőberendezésekre, a vízmelegítőkre, a szilárd tüzelésű egyedi helyiségfűtő berendezésekre, a légkondicionáló berendezésekre, beleértve a levegő-levegő típusú hőszivattyúkat és háztartási ventilátorokat, a szilárd tüzelésű kazánokra, a légfűtő és hűtőeszközökre, a szellőztető berendezésekre, a porszívókra, a főzőkészülékekre, a vízszivattyúkra, az ipari ventilátorokra, a keringető szivattyúkra, a külső tápegységekre, a számítógépekre, a szerverekre és az adattároló termékekre, a nagy teljesítményű transzformátorokra, a professzionális hűtőberendezésekre, és a képkalkotó berendezésekre;
  2030. december 31-ig a 2009/125/EK irányelv 15. cikke alapján elfogadott végrehajtási intézkedések által szabályozott termékekre, azonban csak annyiban, amennyiben az említett végrehajtási intézkedések technikai kérdéseinek kezeléséhez módosításokra van szükség;
- b) E rendelet 1., 2., 27. és 29. cikke, 41. cikkének (4) bekezdése, 43. cikkének (2) bekezdése, 44. 45., 46. és 74. cikke, valamint IV. és V. melléklete helyett a 2009/125/EK irányelv 1. cikke (3) bekezdésének, 2. cikkének, 3. cikke (1) bekezdésének, 4., 5. és 8. cikkének, 9. cikke (3) bekezdésének, 10., 14. és 20. cikkének, valamint IV., V. és VI. mellékletének 2024. július 17-én irányadó szövege továbbra is alkalmazandó az említett irányelv 15. cikke alapján elfogadott végrehajtási intézkedések által szabályozott termékekre, amíg az ilyen intézkedéseket hatályon kívül nem helyezik vagy elavulttá nem nyilvánítják.
- E bekezdés b) pontja azt követően alkalmazandó, hogy a Bizottság a 2009/125/EK irányelv 15. cikke alapján végrehajtási intézkedéseket fogadott el az a) pont i. és ii. alpontjában említett termékekre vonatkozóan.
- (2) E rendelet 3. és 40. cikke, valamint 66–71. cikke a 2009/125/EK irányelv 15. cikke alapján elfogadott végrehajtási intézkedések által szabályozott termékekre alkalmazandó.
- (3) A hatályon kívül helyezett irányelvre történő hivatkozásokat e rendeletre való hivatkozásnak kell tekinteni és a VIII. mellékletben szereplő megfélelési táblázattal összhangban kell értelmezni.
- (4) A 2009/125/EK irányelvvvel összhangban az e rendelet 4. cikke alapján elfogadott, ugyanazon termékekre vonatkozó felhatalmazáson alapuló jogi aktus alkalmazásának kezdőnapja előtt forgalomba hozott vagy használatba vett termékek esetében a gyártó az említett utolsó termékek gyártásának időpontjától számított 10 évig a piacfelügyeleti hatóságoktól vagy a Bizottságtól kapott kéréstől számított 10 napon belül ellenőrzés céljából rendelkezésre bocsátja a megfélelőségértékelésre vonatkozó dokumentáció és a megfélelőségi nyilatkozat elektronikus változatát.

80. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2024. június 13-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

R. METSOLA

a Tanács részéről

az elnök

H. LAHBIB

I. MELLÉKLET

Termékparaméterek

A termékjellemzők javításához adott esetben – és szükség esetén más paraméterekkel kiegészítve – a következő paramétereket kell alapul venni egyedileg vagy egymással kombinálva:

- a) a termék vagy az összetevők tartóssága és megbízhatósága, olyan tényezőkkel kifejezve, mint a termék garantált élettartama, műszaki élettartama, a meghibásodások közötti átlagos időtartam, a tényleges használatra vonatkozó információk terméken való feltüntetése, a mechanikai ellenállás vagy az előregedési mechanizmusok;
- b) a javítás és karbantartás egyszerűsége a következőkkel kifejezve: a tartalék alkatrészek jellemzői, rendelkezésre állása, szállítási ideje és megfizethetősége, moduláris kialakítás, kompatibilitás a széles körben rendelkezésre álló eszközökkel és tartalék alkatrészekkel, a javítási és karbantartási utasítások rendelkezésre állása, a felhasznált anyagok és alkatrészek száma, szabványos alkatrészek használata, az alkatrészek és az anyagok azonosítására szolgáló kódolási szabványok használata, az eljárások száma és összetettsége, és hogy szükség van-e speciális eszközökre, a roncsolásmentes szétszerelés és összeszerelés egyszerűsége, a termékadatokhoz való hozzáférés feltételei, a szükséges hardverhez és szoftverhez való hozzáférés vagy azok használatának feltételei;
- c) a korszerűsítés, az újrahaznát, az újragyártás és a felújítás egyszerűsége a következőkkel kifejezve: a felhasznált anyagok és alkatrészek száma, szabványos alkatrészek használata, az alkatrészek és az anyagok azonosítására szolgáló kódolási szabványok használata, a szükséges eljárások és eszközök száma és összetettsége, a roncsolásmentes szétszerelés és összeszerelés egyszerűsége, a termékadatokhoz való hozzáférés feltételei, a szükséges hardverhez és szoftverhez való hozzáférés vagy azok használatának feltételei, a vizsgálati protokollokhoz vagy a nem általánosan rendelkezésre álló vizsgálati berendezésekhez való hozzáférés feltételei, az újragyártott vagy felújított termékekre vonatkozó garanciák rendelkezésre állása, a szellemi tulajdon-jogokkal védett technológiákhoz való hozzáférés vagy azok használatának feltételei, a moduláris kialakítás;
- d) újrafeldolgozást megkönnyítő kialakítás, az újrafeldolgozás egyszerűsége és minősége, az alábbiakkal kifejezve: könnyen újrafeldolgozható anyagok használata, biztonságos, könnyű és roncsolásmentes hozzáférés az újrafeldolgozható alkatrészekhez és anyagokhoz vagy a veszélyes anyagokat tartalmazó alkatrészekhez és anyagokhoz, valamint anyagösszetétel és homogenitás, a nagy tisztaságú szétválogatás lehetősége, a felhasznált anyagok és alkatrészek száma, szabványos alkatrészek használata, az alkatrészek és az anyagok azonosítására szolgáló kódolási szabványok használata, a szükséges eljárások és eszközök száma és összetettsége, a roncsolásmentes szétszerelés és összeszerelés egyszerűsége, a termékadatokhoz való hozzáférés feltételei, a szükséges hardverhez és szoftverhez való hozzáférés vagy azok használatának feltételei;
- e) a termékek és az alkatrészek újrahaznát, korszerűsítését, javítását, karbantartását, felújítását, újragyártását és újrafeldolgozását hátrányosan érintő műszaki megoldások elkerülése;
- f) az anyagok és különösen az aggodalomra okot adó anyagok önmagukban, anyagok összetevőjeként vagy keverékekben való felhasználása a termékek előállítási folyamata során, vagy a termékekben való jelenlétükhöz vezető felhasználás, azt követően is, hogy az említett termékek hulladékká válnak, valamint az emberi egészségre és a környezetre gyakorolt hatásaik;
- g) energia-, víz- és egyéb erőforrások felhasználása vagy fogyasztása a termék életciklusának egy vagy több szakaszában, beleértve a fizikai tényezők vagy a szoftver- és firmware-frissítések termékhatékonyságra gyakorolt hatását, az erdőirtásra gyakorolt hatásra is kiterjedően;
- h) az újrafeldolgozott anyagok felhasználása vagy az ilyen anyagtartalom, valamint az anyagok, köztük a kritikus fontosságú nyersanyagok hasznosítása;
- i) fenntartható megújuló anyagok felhasználása vagy az ilyen anyagtartalom;
- j) a termék és csomagolásának tömege és térfogata, valamint a termék és a csomagolás aránya;
- k) használt alkatrészek beépítése;
- l) a rendeltetészerű használathoz és karbantartáshoz szükséges fogyóanyagok mennyisége, jellemzői és rendelkezésre állása többek közt a következőkkel kifejezve: hozam, műszaki élettartam, az újrahaznát, javításra és újragyártásra való alkalmasság, a tömeges erőforrás-hatékonyság és interoperabilitás;
- m) a termék környezeti lábnyoma, az alkalmazandó felhatalmazáson alapuló jogi aktussal összhangban a termék életciklusa alatti környezeti hatások számszerűsítésével kifejezve, akár a környezeti hatások egy vagy több kategóriájának vonatkozásában, akár a hatáskategóriák összesített együttese tekintetében;

- n) a termék karbonlábnyoma;
  - o) a termék anyaglábnyoma;
  - p) mikroműanyag- és nanoműanyag-kibocsátás a termék életciklusának releváns szakaszai alatti kibocsátásban kifejezve, beleértve a gyártási, a szállítási, a felhasználási és az élettartam végi szakaszt;
  - q) a levegőbe, vízbe vagy talajba történő kibocsátások a termék életciklusának egy vagy több szakaszában a kibocsátások – ideértve a zajt is – mennyiségében és jellegében kifejezve;
  - r) a képződött hulladék mennyisége, beleértve a műanyag hulladékot és a csomagolási hulladékot, valamint ezek újrahasználatának egyszerűsége és a képződő veszélyes hulladék mennyisége;
  - s) funkcionális teljesítőképesség és használati feltételek, többek között a következőkkel kifejezve: a rendeltetésszerű használat elvégzésére való képesség, a használattal kapcsolatos óvintézkedések, a szükséges készségek, a más termékekkel vagy rendszerekkel való kompatibilitás;
  - t) könnyűsúlyú tervezés, a következőkkel kifejezve: az anyagfelhasználás csökkentése, a szerkezetek terhelés- és stresszoptimalizálása, funkciók integrálása az anyagba vagy egyetlen termékkomponensbe, kisebb sűrűségű vagy nagy szilárdságú anyagok és hibrid anyagok használata, az anyagmegtakarításra, az újrafeldolgozásra és a körforgásos jelleg más szempontjaira tekintettel, továbbá hulladékcsökkentés.
-

II. MELLÉKLET

A teljesítőképességre vonatkozó termékspecifikus vagy horizontális követelményeket meghatározó eljárás

A teljesítőképességre vonatkozó követelményeket a következőképpen kell meghatározni:

Műszaki, környezetvédelmi és gazdasági elemzéssel ki kell választani a termék vagy termékek piacon elérhető néhány reprezentatív modelljét, és meg kell határozni azokat a műszaki lehetőségeket, amelyekkel az I. mellékletben említett termékparaméterek tekintetében növelni lehet a termék teljesítőképességét, szem előtt tartva a lehetőségek gazdasági életképességét és elkerülve az életciklus alatti egyéb környezeti hatások jelentős növekedését, valamint a fogyasztók számára kínált teljesítőképesség vagy hasznosság jelentős csökkenését.

Az első bekezdésben említett elemzésnek azt is meg kell határozni a vizsgált paraméter tekintetében, hogy melyek a piacon elérhető, legjobban teljesítő termékek és technológiák, valamint a kialakulóban lévő technológiákat érintő fejlesztések.

Az első bekezdésben említett elemzés során, valamint a követelmények meghatározásakor figyelembe kell venni a nemzetközi piacokon elérhető termékek teljesítőképességét és a más országok jogszabályaiban megállapított teljesítménymutatókat.

Az első bekezdésben említett elemzés alapján és figyelembe véve a gazdasági és műszaki megvalósíthatóságot – beleértve a kulcsfontosságú erőforrások és technológiák rendelkezésre állását, valamint a fejlődési potenciált –, szinteket vagy nem mennyiségi követelményeket kell meghatározni.

Az I. melléklet f) pontjában említett anyagokra vonatkozó bármely koncentrációs határértéknek az anyagok fenntarthatóságára és azonosított alternatíváira vonatkozó alapos elemzésen kell alapulnia, és nem gyakorolhat jelentős káros hatást az emberi egészségre vagy a környezetre. Az I. melléklet f) pontjában említett anyagokra vonatkozó teljesítőképességi követelményeknek figyelembe kell venniük az érintett anyagok tekintetében az illetékes uniós szervek által végzett meglévő kémiai biztonsági értékeléseket, valamint a Bizottság által a vegyszerekre és anyagokra vonatkozóan kidolgozott, a beépített biztonságra és fenntarthatóságra vonatkozó kritériumokat. A javasolt koncentrációs határértékeknek emellett figyelembe kell venniük a végrehajthatóság szempontjait is, ideértve például a kimutatási határértékeket.

Adott esetben az első bekezdésben említett elemzésnek figyelembe kell vennie, milyen valószínűsíthető hatásokkal lehet a termékre az éghajlatváltozás a termék várható élettartama alatt, valamint hogy a termék képes-e javítani az éghajlatváltozás hatásaival szembeni rezilienciát a teljes életciklusa során.

Érzékenységi elemzést kell végezni, kitérve a releváns tényezőkre, mint például az energia vagy egyéb erőforrások ára, a nyersanyagok és a szükséges technológiák költsége, a termelés költségei, a diszkontráták és adott esetben a külső környezeti költségek, beleértve az elkerült üvegházhatásúgáz-kibocsátásokat.

Az első albekezdésben említett elemzés kidolgozása során figyelembe kell venni az egyéb uniós tevékenységek keretében rendelkezésre álló releváns információkat, beleértve többek között az (EU) 2021/1119 rendeletben említett meglévő ágazati ütemterveket, és be kell építeni a 66/2010/EK rendelet, a 2010/75/EU irányelv, az (EU) 2020/852 rendelet alapján elfogadott technikai vizsgálati kritériumok és az uniós zöld közbeszerzés kritériumainak alapjául szolgáló vagy azokból származó műszaki információkat.

Ugyanez vonatkozik a világ más részein végrehajtott programokból rendelkezésre álló, az Unió gazdasági partnereivel folytatott kereskedelemben megjelenő termékek különös környezettudatos tervezési követelményeinek meghatározására vonatkozó információkra is.

III. MELLÉKLET

Digitális termékútlel**(a 9–12. cikkek szerint)**

A 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban a digitális termékútlelre vonatkozóan foglalt követelmények meghatározzák, milyen adatokat kell vagy lehet feltüntetni a digitális termékútlelben az alábbi elemek közül:

- a) a 7. cikk (2) bekezdésének b) pontjában és a 7. cikk (5) bekezdésében vagy az adott termékcsoporthoz alkalmazandó egyéb uniós jogban előírt információk;
- b) az egyedi termékazonosító a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló alkalmazandó jogi aktusban megjelölt szinten;
- c) a termékek vagy azok alkatrészeinek a Nemzetközi Szabványügyi Szervezet/Nemzetközi Elektrotechnikai Bizottság 15459–6 ISO/IEC szabványában vagy azzal egyenértékű szabványban előírt globális kereskedelmi azonosító szám;
- d) vonatkozó vámtarifaszámok, például a 2658/87/EGK rendeletben meghatározott TARIC-kód;
- e) az e rendelet vagy a termékre alkalmazandó egyéb uniós jog alapján előírt megfelelőségi dokumentáció és információk, például a megfelelőségi nyilatkozat, a műszaki dokumentáció vagy a megfelelőségi tanúsítványok;
- f) a termékre alkalmazandó egyéb uniós jog által előírt használati útmutatók, utasítások, figyelmeztetések vagy biztonsági tájékoztatók;
- g) a gyártóra vonatkozó információk, például a gazdasági szereplő egyedi azonosítója és a 27. cikk (7) bekezdésében említett információk;
- h) a gyártótól eltérő gazdasági szereplők egyedi azonosítói;
- i) egyedi létesítményazonosítók;
- j) az importőrre vonatkozó információk, beleértve a 29. cikk (3) bekezdésében említett információkat és az importőr gazdálkodók nyilvántartási és azonosító számát (EORI-szám);
- k) az (EU) 2019/1020 rendelet 4. cikkében vagy az (EU) 2023/988 rendelet 15. cikkében meghatározott feladatok vagy a termékre alkalmazandó egyéb uniós jog szerinti hasonló feladatok végrehajtásáért felelős, az Unióban letelepedett gazdasági szereplő neve, elérhetőségei és egyedi üzemeltetői azonosítója;
- l) a digitális termékútlel biztonsági másolatának tárhelyet biztosító digitális termékútlel-szolgáltató hivatkozása.

Az adathordozónak, a b) pontban említett egyedi termékazonosítónak, a g), h) és k) pontban említett egyedi üzemeltetői azonosítóknak és az i) pontban említett egyedi létesítményazonosítóknak adott esetben meg kell felelniük az érintett termék vonatkozásában az 15459–1:2014 ISO/IEC, 15459–2:2015 ISO/IEC, 15459–3:2014 ISO/IEC, 15459–4:2014 ISO/IEC, 15459–5:2014 ISO/IEC és 15459–6:2014 ISO/IEC szabványoknak.

A 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meg kell határozni azokat a környezettudatos tervezési követelményekkel kapcsolatos információkat, amelyeket a gyártók a 9. cikk (2) bekezdésének a) pontjában előírt információkon túlmenően feltüntethetnek a digitális termékútlelben, beleértve a termékre alkalmazandó konkrét önkéntes címkékre vonatkozó információkat. Ez magában foglalja azt is, hogy a termék kapott-e uniós öko címkét a 66/2010/EK rendelettel összhangban.

IV. MELLÉKLET

**Belső gyártásellenőrzés
(„A” modul)**

- (1) A belső gyártásellenőrzés az a megfelelőségértékelési eljárás, amellyel a gyártó eleget tesz a 2., 3. és 4. pontban megállapított kötelezettségeknek, továbbá biztosítja azt, és saját kizárólagos felelőssége mellett nyilatkozik arról, hogy a termék megfelel a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus követelményeinek.
- (2) **Műszaki dokumentáció**
A gyártó kidolgozza a műszaki dokumentációt. A dokumentációnak lehetővé kell tennie annak értékelését, hogy megfelel-e a termék a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus követelményeinek. A műszaki dokumentáció meghatározza az alkalmazandó követelményeket, és – az értékelés szempontjából szükséges mértékben – ismerteti a termék kialakítását, gyártását és működését. A műszaki dokumentációnak – adott esetben – legalább az alábbiakat kell tartalmaznia:
- a terméknek és rendeltetészerű használatának általános leírása,
  - az alkotóelemek, részegységek, áramkörök stb. tervezési és gyártási rajzai és tervrajzai,
  - a rajzok és vázlatok megértéséhez szükséges leírások és magyarázatok, beleértve a termék működésének ismertetését,
  - a részben vagy egészben alkalmazott olyan harmonizált szabványok, közös előírások vagy egyéb vonatkozó műszaki előírások jegyzéke, amelyek hivatkozásait közzétették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, és amennyiben ezeket a harmonizált szabványokat nem alkalmazzák, akkor azoknak a megoldásoknak az ismertetése, amelyeket a követelmények teljesítése érdekében alkalmaztak. Részben alkalmazott harmonizált szabványok esetében a műszaki dokumentációban fel kell tüntetni, hogy mely részeket alkalmazták,
  - az elvégzett tervezési számítások, vizsgálatok stb. eredményei,
  - a környezettudatos tervezési követelményekkel kapcsolatban elvégzett mérések eredményei, beleértve annak részleteit is, hogy megfelelők-e ezek a mérések, összevetve a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott környezettudatos tervezési követelményekkel,
  - vizsgálati jelentések, valamint
  - a 7. cikk szerinti tájékoztatási követelményekkel összhangban szolgáltatott információk egy példánya.
- (3) **Gyártás**
A gyártó minden szükséges intézkedést meghoz annak érdekében, hogy a gyártási eljárás és annak ellenőrzése biztosítsa, hogy a termék megfeleljen a 2. pontban említett műszaki dokumentációnak és az 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus követelményeinek.
- (4) **CE-jelölés és EU-megfelelőségi nyilatkozat**
A gyártó minden olyan terméken elhelyezi az előírt megfelelőségi jelölést, amely eleget tesz a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus követelményeinek.
A gyártó minden termékmodellre vonatkozóan írásos megfelelőségi nyilatkozatot készít a 44. cikkel összhangban, és azt a termék forgalomba hozatala vagy használatbavétele után tíz évig a műszaki dokumentációval együtt elérhetővé teszi az illetékes nemzeti hatóságok számára. A megfelelőségi nyilatkozatban meg kell nevezni azt a terméket, amelyre vonatkozóan a nyilatkozatot elkészítették.
A megfelelőségi nyilatkozat egy példányát a releváns hatóságok kérésére rendelkezésre kell bocsátani.
- (5) **Meghatalmazott képviselő**
A gyártóknak a 4. pontban meghatározott kötelezettségei a gyártónak a nevében és felelősségére eljáró meghatalmazott képviselője révén is teljesíthetők, amennyiben e kötelezettségek szerepelnek a megbízásban.

V. MELLÉKLET

EU-megfelelőségi nyilatkozat**(a 44. cikk szerint)**

1. xxxx sz. (a termék egyedi azonosítója):
2. A gyártó és adott esetben meghatalmazott képviselőjének neve és címe:
3. Ez a megfelelési nyilatkozat a gyártó kizárólagos felelőssége mellett került kiállításra:
4. A nyilatkozat tárgya (a termék egyértelmű azonosításához és nyomonkövethetőségéhez elegendő leírás; a leírás képet is tartalmazhat, amennyiben a termék azonosításához erre szükség van):
5. A nyilatkozat 4. pontban említett tárgya megfelel e rendeletnek, a 4. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusnak és adott esetben más uniós harmonizációs jogszabályoknak:
6. A vonatkozó harmonizált szabványokra vagy közös előírásokra, illetve az azokra az egyéb műszaki előírásokra való hivatkozások, amelyekkel kapcsolatban a megfelelési nyilatkozatot kiállították:
7. A(z) ... (név, szám) bejelentett szervezet – adott esetben – elvégezte a ... (a beavatkozás megnevezése), és kiadta a ... (szám) tanúsítványt vagy jóváhagyó határozatot:
8. Ahol szükséges, a feltüntetett CE-jelölés alkalmazását előíró egyéb uniós jogra történő hivatkozás:
9. A gyártó nevében kötelezettségvállalásra felhatalmazott személynek vagy a gyártó meghatalmazott képviselőjének azonosító adatai és aláírása:
10. További információk:
A nyilatkozat a következő nevében és megbízásából kerül aláírásra:
(a kiállítás helye és dátuma):
(név, beosztás) (aláírás):

VI. MELLÉKLET

Az önszabályozó intézkedések kritériumai

(a 21. cikk szerint)

A 21. cikkkel összhangban lévő önszabályozó intézkedések értékeléséhez a kritériumok alábbi nem kimerítő jegyzékét kell használni:

1. A részvétel nyitottsága

Az önszabályozó intézkedéseknek nyitottnak kell lenniük az önszabályozó intézkedés alá tartozó terméket forgalomba hozó bármely gazdasági szereplő – köztük a kkv-k és a harmadik országbeli gazdasági szereplők – előtt, mind az előkészítő, mind a végrehajtási szakaszban. Az önszabályozó intézkedést létrehozni kívánó gazdasági szereplőknek az intézkedés kidolgozásának megkezdése előtt nyilvánosan be kell jelenteniük szándékukat.

2. Fenntarthatóság és hozzáadott érték

Az önszabályozó intézkedéseknek meg kell felelniük e rendelet szakpolitikai céljainak, és összhangban kell állniuk a fenntartható fejlődés gazdasági és szociális dimenzióival. Az önszabályozó intézkedéseknek integrált megközelítést kell alkalmazniuk a környezet, a fogyasztók érdekei, az egészség, az életminőség és a gazdasági érdekek védelme terén.

3. Reprezentativitás

Az önszabályozó intézkedésben részt vevő vállalatoknak és szövetségeiknek a releváns gazdasági ágazat nagy többségét kell képviselniük, összhangban a 21. cikk (3) bekezdése első albekezdésének b) pontjával. Ügyelni kell az uniós versenyjog tiszteletben tartásának biztosítására, különös tekintettel az EUMSZ versenyellenes megállapodásokra vonatkozó 101. cikkére.

4. Számszerűsített és szakaszokra bontott célok

Az aláírók által az önszabályozó intézkedésekben meghatározott célkitűzéseket egy jól meghatározott alapvonalból kiindulva, világosan, számszerűsíthetően és egyértelműen le kell fektetni. Amennyiben az önszabályozó intézkedés hosszú távra szól, köztes célokat is meg kell jelölni. Lehetővé kell tenni, hogy a célkitűzéseknek és a köztes céloknak való megfelelés nyomon követhető és hiteles módon, világos és megbízható mutatók használatával történhessen.

5. A civil társadalom részvétele

Az átláthatóság biztosítása érdekében az önszabályozó intézkedéseket nyilvánosságra kell hozni, többek között az interneten, egy nyilvánosan és szabadon hozzáférhető honlapon, és egyéb elektronikus tájékoztatási eszközök segítségével.

Az érdekelt feleket – beleértve a tagállamokat, az ipart, a környezetvédelemmel foglalkozó nem kormányzati szervezeteket és a fogyasztóvédelmi egyesületeket – fel kell kérni az önszabályozó intézkedéssel kapcsolatos észrevételeik megtételére.

6. Nyomon követés és jelentéstétel

Független ellenőrt kell kiválasztani és kinevezni az önszabályozó intézkedés aláírók általi teljesítésének figyelemmel kísérése érdekében. Az önszabályozó intézkedésben fel kell jogosítani a független ellenőrt arra, hogy ellenőrizze követelményeinek teljesülését. Az önszabályozó intézkedésnek meg kell határoznia a független ellenőr kiválasztásának eljárását, valamint a független ellenőrrel kapcsolatban az összeférhetlenség kizárását és a követelményei teljesülésének ellenőrzéséhez szükséges készségek meglétét biztosító szabályokat.

Minden aláírónak évente be kell jelentenie minden ahhoz szükséges információt és adatot, hogy a független ellenőr megbízhatóan ellenőrizhesse, hogy az aláíró megfelel-e az önszabályozó intézkedésnek.

A független ellenőrnek minden egyéves adatszolgáltatási időszak végén megfelelési jelentést kell készítenie.

Amennyiben valamely aláíró nem felel meg az önszabályozó intézkedés követelményeinek, korrekciós intézkedéseket kell hoznia. A független ellenőrnek értesítenie kell az önszabályozó intézkedésben részt vevő többi aláírót valamely aláíró meg nem feleléséről és az aláíró által megtenni kívánt korrekciós intézkedésről.

A független ellenőrnek figyelembe kell vennie a piacfelügyeleti hatóság által végzett piacfelügyeleti tevékenység eredményeit, amennyiben az említett tevékenység során az az önszabályozó intézkedésekre vonatkozó követelményeknek való meg nem felelést állapított meg, különösen a megfelelőségi jelentésben, és korrekciós intézkedéseket kell hozni.

7. Az önszabályozó intézkedés működtetésének költséghatékonysága

Az önszabályozó intézkedés működtetésének költsége, különösen ami az ellenőrzést illeti, nem járhat aránytalanul nagy adminisztratív terhekkel a célkitűzéseikhez és más, rendelkezésre álló szakpolitikai eszközökhöz képest.

—

VII. MELLÉKLET

Azon fogyasztási cikkek, amelyek gazdasági szereplők általi megsemmisítése tilos

A vámtarifaszámok és a leírások a 2658/87/EGK tanácsi rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében említett Kombinált Nomenklatúrában és annak I. mellékletében meghatározottak szerinti kódok a 2024. június 28-án hatályos változatukban.

Vámtarifaszám	Leírás
(1) Ruházati cikkek, kellékek és tartozékok	
4203	Ruházati árucikkek és ruházati tartozékok természetes vagy mesterséges bőrből
61	Kötött vagy horgolt ruházati árucikkek, kellékek és tartozékok
62	Ruházati árucikkek, kellékek és tartozékok, a kötött és horgolt áruk kivételével
6504	Bármilyen anyagú szalagból fonással vagy más módon összeállított kalap és más fejfedő, bélelve vagy díszítve is
6505	Kalap és más fejfedő kötött vagy horgolt kelméből vagy csipkéből, nemezből vagy más textilanyagból (de nem szalagból) előállítva, bélelve vagy díszítve is; hajháló bármilyen anyagból, bélelve vagy díszítve is
(2) Lábbeli	
6401	Vízhatlan lábbeli gumi- vagy műanyag külső talppal és felsőrésszel, ha a felsőrész a talphoz sem tűzéssel, szegeccseléssel, szögeléssel, csavarozással vagy hasonló eljárással nincs hozzáerősítve vagy összeállítva
6402	Más lábbeli gumi- vagy műanyag külső talppal és felsőrésszel
6403	Lábbeli gumi, műanyag, bőr vagy mesterséges bőr külső talppal és bőr felsőrésszel
6404	Lábbeli gumi, műanyag, bőr vagy mesterséges bőr külső talppal és textilanyag felsőrésszel
6405	Más lábbeli

VIII. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

2009/125/EK irányelv	Ez a rendelet
1. cikk	1. cikk
2. cikk	2. cikk
3. cikk	—
4. cikk	29. cikk
5. cikk	44., 45. és 46. cikk
6. cikk	3. cikk
7. cikk	69. 70. és 71. cikk
8. cikk	27. és 43. cikk
9. cikk	41. cikk
10. cikk	—
11. cikk	38. cikk
12. cikk	68. cikk
13. cikk	22. cikk
14. cikk	7. cikk
15. cikk	4. és 5. cikk
16. cikk	18. cikk
17. cikk	21. cikk
18. cikk	19. cikk
—	24. cikk
—	28. cikk
—	30–40. cikk
—	42. cikk
—	47–67. cikk
—	72. cikk
19. cikk	73. cikk
20. cikk	74. cikk
21. cikk	75. cikk
22. cikk	—
23. cikk	—
24. cikk	79. cikk
25. cikk	80. cikk
26. cikk	—
I. melléklet	5. ÉS 7. cikk, I. melléklet
II. melléklet	II. melléklet
—	III. melléklet

2009/125/EK irányelv	Ez a rendelet
III. melléklet	—
IV. melléklet	IV. melléklet
V. melléklet	—
VI. melléklet	V. melléklet
VII. melléklet	8. cikk
VIII. melléklet	VI. melléklet
IX. melléklet	—
X. melléklet	VIII. melléklet